

Svet
Evropske unije

Bruselj, 23. junij 2022
(OR. en)

10607/22

**Medinstitucionalna zadeva:
2022/0195 (COD)**

**ENV 656
CODEC 1007
CLIMA 317**

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	23. junij 2022
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2022) 304 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o obnovi narave

---

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2022) 304 final.

Priloga: COM(2022) 304 final

Bruselj, 22.6.2022
COM(2022) 304 final

2022/0195 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o obnovi narave

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2022) 256 final} - {SWD(2022) 167 final} - {SWD(2022) 168 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

OZADJE PREDLOGA

Razlogi za predlog in njegovi cilji

Kljub prizadevanjem EU in mednarodne skupnosti se izguba biotske raznovrstnosti in degradacija ekosistemov nadaljujeta z zaskrbljujočo hitrostjo, kar škodi ljudem, gospodarstvu in podnebnju. To je dobro dokumentirano, zlasti v poročilih Medvladnega panela za podnebne spremembe (IPCC)¹ in Medvladne znanstveno-politične platforme o biotski raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah², poročilu o napredku v zvezi z aičijskimi cilji³ in poročilu Economics of Biodiversity: The Dasgupta Review (Ekonomika biotske raznovrstnosti: Dasguptin pregled)⁴. Zdravi ekosistemi zagotavljajo hrano in prehransko varnost, čisto vodo, ponore ogljika in zaščito pred naravnimi nesrečami, ki jih povzročajo podnebne spremembe. Bistveni so za naše dolgoročno preživetje, dobrobit, blaginjo in varnost, saj so osnova za odpornost Evrope.

Obnova ekosistemov bo skupaj s prizadevanji za zmanjšanje trgovine s prostoživečimi vrstami in z njo povezane potrošnje pripomogla tudi k preprečevanju in krepitvi odpornosti na morebitne prihodnje nalezljive bolezni z zoonotskim potencialom, s čimer se bodo zmanjšala tveganja izbruhov in pandemij, ter prispevala k podpori prizadevanjem na globalni ravni kot tudi na ravni EU za uporabo pristopa „eno zdravje“, ki priznava neločljivo povezavo med zdravjem ljudi, zdravjem živali ter zdravo in odporno naravo.

V poročilu IPCC za leto 2022 je bilo zlasti poudarjeno, da imata svet in Evropa na voljo kratko in hitro iztekajoče se obdobje za zagotovitev prihodnosti, ki bo primerna za življenje, saj so vse pogostejši vremenski in podnebni skrajni pojavi povzročili nekatere nepopravljive posledice, naravni in človeški sistemi pa so potisnjeni prek svojih zmožnosti prilagajanja. Poročilo poziva k uvedbi nujnih ukrepov za obnovo degradiranih ekosistemov v naslednjem desetletju, da bi se ublažile posledice podnebnih sprememb, zlasti z obnovo degradiranih mokrišč, rek, gozdov in kmetijskih ekosistemov.

Nedavni geopolitični dogodki so dodatno poudarili potrebo po zagotavljanju prehranske varnosti in odpornosti prehranskih sistemov. Zaradi zvišanja cen primarnih surovin in zaskrbljenosti glede svetovne prehranske varnosti je treba obravnavati ranljivosti, kot je odvisnost od uvoza, ter pospešiti prehod na trajnostne in odporne prehranske sisteme⁵. Obnovitev kmetijskih ekosistemov dokazano dolgoročno pozitivno vpliva na proizvodnjo hrane, obnova narave pa zagotavlja dolgoročno trajnostnost in odpornost EU.

---

¹ Medvladni panel za podnebne spremembe (IPCC): Posebno poročilo o učinkih globalnega segrevanja za 1,5 °C, na voljo na <https://www.ipcc.ch/sr15/>, in šesto ocenjevalno poročilo IPCC, [Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability](https://www.ipcc.ch/report/2022-impacts-adaptation-vulnerability/) (Podnebne spremembe leta 2022: vplivi, prilagoditev in ranljivost). [Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability \(ipcc.ch\)](https://www.ipcc.ch/report/2022-impacts-adaptation-vulnerability/) (Podnebne spremembe leta 2022: vplivi, prilagoditev in ranljivost)

² Medvladna znanstveno-politična platforma o biotski raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah: Globalno ocenjevalno poročilo o biotski raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah iz leta 2019, na voljo na <https://doi.org/10.5281/zenodo.5657041>.

³ Konvencija o biološki raznovrstnosti, na voljo na <https://www.cbd.int/convention/text/>.

⁴ Profesor Sir Partha Dasgupta, Končno poročilo o neodvisnem pregledu Ekonomike biotske raznovrstnosti, 2. februar 2021, na voljo na <https://www.gov.uk/government/publications/final-report-the-economics-of-biodiversity-the-dasgupta-review>.

⁵ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Zagotavljanje prehranske varnosti in krepitev odpornosti prehranskih sistemov (COM(2022) 133 final).

V končnem poročilu Konference o prihodnosti Evrope, objavljenem 9. maja 2022⁶, so državljani v svojih predlogih o kmetijstvu, proizvodnji hrane, biotski raznovrstnosti in ekosistemih ter onesnaževanju pozvali zlasti k „ustvarjanju, obnovi, boljšemu upravljanju in razširitvi zavarovanih območij za ohranjanje biotske raznovrstnosti“;

k „zaščiti žuželk, zlasti avtohtonih žuželk in žuželk oprasovalk, vključno z zaščito pred invazivnimi vrstami in boljšim izvrševanjem obstoječe zakonodaje“; ter k „določitvi zavezujočih nacionalnih ciljev za države članice EU za ponovno pogozdovanje z domorodnimi drevesi in zasajanje lokalnega rastlinstva, ob upoštevanju različnih nacionalnih razmer in posebnosti“. Kar zadeva njihove predloge o informiranju, ozaveščanju, dialogu in življenjskem slogu, so državljani zlasti pozvali k „vključitvi proizvodnje hrane in zaščite biotske raznovrstnosti v izobraževanje, vključno s prednostmi nepredelane hrane v primerjavi s predelano, ter spodbujanju šolskih vrtov, subvencioniranju projektov mestnega vrtičkarstva in vertikalnega kmetovanja“ kot tudi k „razmisleku o tem, da bi biotska raznovrstnost postala obvezen predmet v šolah, in ozaveščanju o biotski raznovrstnosti z uporabo medijskih kampanj in spodbudnimi ‚natečaji‘ po vsej EU⁷. Zato so potrebni odločnejši ukrepi, da bi dosegli cilje EU na področju podnebja in biotske raznovrstnosti za leti 2030 in 2050 ter zagotovili odpornost prehranskih sistemov.

Zato so potrebni odločnejši ukrepi za doseganje ciljev EU na področju podnebja in biotske raznovrstnosti za leti 2030 in 2050 ter za zagotovitev odpornosti prehranskih sistemov. Evropski zeleni dogovor⁸ akterje zavezuje k varovanju in obnovi narave. Navaja, da bo Komisija opredelila ukrepe, vključno s pravnimi, za pomoč državam članicam pri izboljšanju in obnovi poškodovanih in z ogljikom bogatih ekosistemov, da se jih povrne v dobro ekološko stanje. V zelenem dogovoru je poudarjeno tudi, da bi morali vsi ukrepi in politike EU skupaj pomagati EU pri doseganju uspešnega in pravičnega prehoda v trajnostno prihodnost.

Strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030⁹ določa cilje za nadaljnje varstvo narave v EU. Vendar pa poudarja, da samo varstvo ni dovolj: da bi se obrnil trend izgube biotske raznovrstnosti, so potrebna večja prizadevanja za povrnitev zdravja narave po vsej EU, in sicer na zavarovanih območjih in zunaj njih. Zato se je Komisija zavezala, da bo predlagala pravno zavezujoče cilje za obnovo degradiranih ekosistemov EU, zlasti tistih z največjim potencialom za odvzemanje in shranjevanje ogljika ter za preprečevanje naravnih nesreč in zmanjševanje njihovega vpliva.

EU do zdaj ni uspela ustaviti izgube biotske raznovrstnosti. Nedavna študija¹⁰, opravljena v okviru ocene strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020¹¹, kaže, da EU ni uspela

⁶ Konferenca o prihodnosti Evrope je potekala med aprilom 2021 in majem 2022. To je bila edinstvena pobuda posvetovalne demokracije na vseevropski ravni pod vodstvom državljanov, ki je vključevala na tisoče evropskih državljanov in državljanov, pa tudi politične akterje, socialne partnerje, predstavnike civilne družbe in ključne deležnike.

⁷ *Konferenca o prihodnosti Evrope – Poročilo o končnem izidu*, maj 2022, predlog 2, str. 44, predlog 6, str. 48.

⁸ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Evropski zeleni dogovor (COM(2019) 640 final).

⁹ https://ec.europa.eu/environment/strategy/biodiversity-strategy-2030_sl

¹⁰ Trinomics B.V. (2021) Support to the evaluation of the EU Biodiversity Strategy to 2020, and follow-up: Final study report (Podpora oceni strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020 in nadaljnje ukrepanje: končno poročilo o študiji) (Urad za publikacije EU, 2022). Za povzetek glavnih pomembnih ugotovitev glej Prilogo IX k oceni učinka. Poročilo Komisije o oceni strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020 mora biti pripravljeno do aprila 2022.

ustaviti izgube biotske raznovrstnosti med letoma 2011 in 2020. Ni dosegla prostovoljnega cilja za obnovo vsaj 15 % degradiranih ekosistemov do leta 2020 (v skladu z aičijskim ciljem št. 15, določenem na Konvenciji o biološki raznovrstnosti¹²). Obeti za biotsko raznovrstnost in ekosisteme so mračni ter kažejo, da trenutni pristop ne deluje.

Evropski parlament in Svet sta vztrajala tudi pri okrepitvi prizadevanj za obnovo ekosistemov, kot je navedeno v sklepih Sveta iz decembra 2019¹³ in resoluciji Evropskega parlamenta iz januarja 2020¹⁴. Parlament je v resoluciji pozval Komisijo, naj „ne sprejema prostovoljnih zavez ter naj predlaga velikopotezno in vključujočo strategijo [...], ki bo določala pravno zavezujoče [in posledično izvršljive] cilje za EU in države članice“. Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 9. junija 2021¹⁵ toplo pozdravil zavezanost Komisije k pripravi zakonodajnega predloga o obnovi narave, vključno z zavezujočimi cilji za obnovo.

Obnova ekosistemov je pomembno vprašanje tudi na mednarodni ravni. Vizija za leto 2050 v okviru Konvencije o biološki raznovrstnosti¹⁶, Konvencija Združenih narodov o boju proti dezertifikaciji (UNCCD)¹⁷, agenda za trajnostni razvoj do leta 2030 (cilji trajnostnega razvoja)¹⁸ in desetletje ZN za obnovo ekosistemov¹⁹ pozivajo k varovanju in obnovi ekosistemov. Obnova bo potrebna tudi, da bo EU izpolnila svoje zaveze iz Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja in Pariškega sporazuma²⁰. Ekosistemi, kot so šotišča, mokrišča, oceani in gozdovi, lahko – če so v dobrem stanju – odvzamejo in shranijo velike količine ogljikovega dioksida ter precej prispevajo k zmanjšanju vpliva podnebnih sprememb.

---

¹¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Naše življenjsko zavarovanje, naš naravni kapital: strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020 (COM(2011) 244 final).

¹² *Strateški načrt za obdobje 2011–2020 Konvencije o biološki raznovrstnosti* je vseboval 20 „aičijskih ciljev glede biotske raznovrstnosti“. V aičijskem cilju št. 15 je navedeno: „Do leta 2020 sta se povečala odpornost ekosistemov in prispevek biotske raznovrstnosti k zalogam ogljika z ohranjanjem in obnavljanjem, vključno z obnovitvijo najmanj 15 % degradiranih ekosistemov, s čimer se je prispevalo k blažitvi podnebnih sprememb in prilagoditvi podnebnim spremembam ter k boju proti dezertifikaciji.“ Na voljo na <https://www.cbd.int/sp/targets/rationale/target-15/>

¹³ Priprava globalnega okvira za biotsko raznovrstnost po letu 2020 – Konvencija o biološki raznovrstnosti, Sklepi Sveta (15272/19) z dne 19. decembra 2019.

¹⁴ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 16. januarja 2020 o 15. zasedanju Konference pogodbenic Konvencije o biološki raznovrstnosti (COP15) (2019/2824(RSP)).

¹⁵ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2021 o strategiji EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030: Vračanje narave v naša življenja (2020/2273(INI)).

¹⁶ Prvi osnutek svetovnega okvira za biotsko raznovrstnost po letu 2020, na voljo na <https://www.cbd.int/doc/c/914a/eca3/24ad42235033f031badf61b1/wg2020-03-03-en.pdf>.

¹⁷ Konvencija Združenih narodov o boju proti dezertifikaciji v državah, ki doživljajo hudo sušo in/ali dezertifikacijo, zlasti v Afriki (UNCCD), na voljo na https://www.unccd.int/sites/default/files/relevant-links/2017-01/UNCCD_Convention_ENG_0.pdf.

¹⁸ Združeni narodi: Resolucija, ki jo je Generalna skupščina sprejela 25. septembra 2015, z naslovom Spreminjamo naš svet: Agenda za trajnostni razvoj do leta 2030, na voljo na https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E.

¹⁹ Resolucija, ki jo je Generalna skupščina sprejela 1. marca 2019, z naslovom Desetletje Združenih narodov za obnovo ekosistemov (2021–2030), na voljo na <https://www.decadeonrestoration.org/about-un-decade>.

²⁰ Pariški sporazum, na voljo na https://unfccc.int/sites/default/files/english_paris_agreement.pdf.

Predlog uredbe o obnovi narave določa splošni cilj: prispevati k nenehni, dolgoročni in trajni obnovi biotsko raznovrstne in odporne narave na kopenskih in morskih območjih EU z obnovo ekosistemov, prispevati k doseganju ciljev Unije na področju blažitve podnebja in prilagajanja podnebnju ter izpolnjevati njene mednarodne zaveze.

Da bi se dosegli ti cilji, predlog določa več zavezujočih ciljev in obveznosti za obnovo v širokem naboru ekosistemov. Ti ukrepi bi morali do leta 2030 zajeti vsaj 20 % kopenskih in morskih območij EU, do leta 2050 pa vse ekosisteme, ki jih je treba obnoviti. Predlog je nadalje podprt z izvedbenim okvirom za preoblikovanje ciljev v dejanja s pripravo in izvajanjem nacionalnih načrtov za obnovo.

Cilj predloga je omogočiti EU, da takoj ukrepa ter začne obnavljati ekosisteme na podlagi zavezujočih ciljev in obveznosti, ki jih je že mogoče meriti in spremljati. S tem se bo zagotovilo, da bodo lahko države članice nemudoma začele obnovo. V poznejših fazah se lahko s spremembami uredbe vključi več ekosistemov, tako da se razvijejo skupne metode za določitev nadaljnjih ciljev.

Predlog tako utira pot za obnovo in vzdrževanje širokega spektra ekosistemov v EU do leta 2050 z merljivimi rezultati do let 2030 in 2040. EU omogoča, da prispeva k zaustavitvi izgube biotske raznovrstnosti in povrnitvi zdravja narave. Prav tako ji omogoča, da dokaže vodilno vlogo v svetu pri varovanju narave, zlasti na Konferenci pogodbenic Konvencije o biološki raznovrstnosti, ki bo potekala pozneje v letu 2022.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Namen predloga je dopolniti obstoječo okoljsko politiko. Zasnovan je tako, da bo učinkovito deloval v sinergiji z okoljskim pravom EU. Spodbudil bo tudi boljše usklajevanje in izvajanje te zakonodaje.

Natančneje, predlog bo dopolnjeval:

direktivi o pticah²¹ in habitatih²² z določitvijo rokov za izpolnitev ciljev in zahtevanjem od držav članic, da obnovijo ekosisteme tudi zunaj omrežja Natura 2000;

okvirno direktivo o vodah²³ z določitvijo dodatnih zahtev v zvezi z obnovo za kontinuiteto toka in zagotovitev dobrih razmer na poplavnih območjih;

okvirno direktivo o morski strategiji²⁴ s posebnimi ukrepi in podrobnimi cilji za specifične morske habitate, ki jih je treba obnoviti;

uredbo o invazivnih tujerodnih vrstah²⁵.

Prav tako bo na podrobni ravni tesno sodeloval s skupno ribiško politiko ter po potrebi zagotovil skladnost in dopolnjevanje.

---

²¹ Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

²² Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

²³ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

²⁴ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

²⁵ Uredba (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst (UL L 317, 4.11.2014, str. 35).

Predlog je neposredno povezan z novo strategijo EU za gozdove do leta 2030²⁶ ter prispeva k njej z ukrepi za obnovo, ki bodo s specifičnimi cilji in obveznostmi za gozdne habitate izboljšali biotsko raznovrstnost in odpornost gozdov.

Kar zadeva skupno kmetijsko politiko, predlog temelji na specifičnih ciljih za travniške habitate, ki spadajo na področje uporabe Direktive 92/43/EGS, in splošneje za kmetijske ekosisteme EU na podlagi dokazov o izboljšanju niza kazalnikov, ki krepijo biotsko raznovrstnost. Predlog je jasno povezan s strategijo EU za tla, ker je veliko kopenskih ekosistemov odvisnih od tal pod njimi in vzajemno delujejo z njimi. Vsi drugi cilji, povezani s tlemi, bodo vključeni v prihodnjo zakonodajo, ki ureja tla.

Poleg tega bo predlagani cilj za obrnitev trenda zmanjševanja števila oprashačevalcev pomagal doseči cilje pobude EU za oprashačevalce²⁷. Cilji predloga za povečanje zelenega prostora na urbanih območjih bodo neposredno povezani s strategijo o zeleni infrastrukturi²⁸.

Ukrepi politike v okviru drugih okoljskih strategij, kot sta akcijski načrt za krožno gospodarstvo za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo²⁹ ter akcijski načrt za ničelno onesnaževanje zraka, vode in tal³⁰, bodo pomagali zmanjšati pritisk na ekosisteme z zmanjšanjem različnih oblik onesnaževal. Ukrepi, kot je Priporočilo Sveta o učenju za zeleni prehod in trajnostni razvoj (ki naj bi ga Svet sprejel 16. junija 2022)³¹, lahko prispevajo k ustvarjanju potrebnega znanja, spretnosti in nazorov v zvezi z okoljsko trajnostnostjo, tudi v podporo obnovi narave.

Skladnost z drugimi politikami Unije

Obnova ekosistemov in krepitev biotske raznovrstnosti sta temelj evropskega zelenega dogovora. Zagotavljanje zdravih ekosistemov in boj proti podnebnim spremembam sta neločljivo povezana. Globalno segrevanje neposredno vpliva na ekosisteme z dolgotrajnimi ali nepopravljivimi učinki, kot je izguba ekosistemov. Podnebne politike EU, kot so evropska podnebna pravila³², predlogi v okviru svežnja „Pripravljeni na 55“ (zlasti predlog uredbe o rabi zemljišč, spremembi rabe zemljišč in gozdarstvu³³), poudarjajo ključni pomen naravnih ponorov za zajemanje in shranjevanje ogljika. Da bi to delali učinkovito, morajo biti

---

²⁶ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Nova strategija EU za gozdove do leta 2030 (COM(2021) 572 final).

²⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Pobuda EU za oprashačevalce (COM(2018) 395 final).

²⁸ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Zelena infrastruktura – izboljšanje evropskega naravnega kapitala (COM(2013) 249 final).

²⁹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Novi akcijski načrt za krožno gospodarstvo – Za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo (COM(2020) 98 final).

³⁰ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Pot do zdravega planeta za vse – Akcijski načrt EU: Naproti ničelnemu onesnaževanju zraka, vode in tal (COM(2021) 400 final).

³¹ Na podlagi predloga Komisije za priporočilo Sveta o učenju za okoljsko trajnostnost (COM(2022) 11 final).

³² Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999.

³³ Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) 2018/841 glede področja uporabe, poenostavitve pravil o skladnosti, določitve ciljev držav članic za leto 2030 in zaveze skupnemu doseganju podnebne nevtralnosti do leta 2035 v sektorju rabe zemljišč, gozdarstva in kmetijstva ter Uredbe (EU) 2018/1999 glede izboljšanja spremljanja, poročanja, spremljanja napredka in pregleda (COM(2021) 554 final).

ekosistemi, kot so mokrišča in gozdovi, v dobrem stanju. Zato je mogoče pričakovati, da bo ta uredba znatno prispevala k podnebnim politikam.

Z obnovo ekosistemov v dobro stanje se zagotavljajo sonaravne rešitve, ki pomagajo blažiti podnebne spremembe in slediti ciljem strategije EU za prilagajanje podnebnim spremembam³⁴. Biološko raznovrstnejši in bolj zdravi ekosistemi so odpornejši na podnebne spremembe, poleg tega pa uspešno preprečujejo nesreče in zmanjšujejo njihova tveganja. V skladu z evropskimi podnebnimi pravili bodo države članice sprejele in izvajale nacionalne strategije za prilagajanje, ki bodo spodbujale sonaravne rešitve, in ekosistemsko prilagajanje. Nacionalni načrti za obnovo v okviru tega predloga bodo tesno povezani z nacionalnimi strategijami za prilagajanje v skladu z evropskimi podnebnimi pravili in zakonodajo EU o civilni zaščiti³⁵. Ti načrti in strategije se bodo medsebojno krepili.

Kmetijstvo, gozdarstvo in ribištvo so sektorji, odvisni od ekosistemov v dobrem stanju. Kmetijski ekosistemi v dobrem stanju zagotavljajo varno, trajnostno, hranljivo in cenovno dostopno hrano. Zaradi njih je kmetijstvo odpornejše na podnebne spremembe in okoljska tveganja, hkrati pa se ustvarjajo delovna mesta (npr. v ekološkem kmetovanju, podeželskem turizmu in rekreaciji). Gozdni ekosistemi v dobrem stanju nudijo številne prednosti. Zagotavljajo na primer les in hrano, zajemajo in shranjujejo ogljik, stabilizirajo tla, čistijo zrak in vodo ter zmanjšujejo vpliv naravnih nesreč, kot so požari v naravi in bolezni škodljivih organizmov. Ohranjanje morskih ekosistemov v dobrem stanju bistveno pripomore k biotski raznovrstnosti z zagotavljanjem pomembnih drstitvenih območij in območij odraščanja mladice ter zdrave hrane iz morij in oceanov. Zdravi morski ekosistemi tudi blažijo podnebne spremembe z zmanjšanjem vpliva naravnih nesreč ob obalah.

Nekateri cilji in kazalniki, določeni v tem predlogu, so namenjeni boljši povezanosti ukrepov na področju biotske raznovrstnosti in drugih politik EU. Te politike vključujejo novo skupno kmetijsko politiko (SKP)³⁶ (s pravili za izboljšanje okolja v kmetijstvu ter možnostmi financiranja, ki so na voljo v okviru strateških načrtov SKP za obdobje 2023–2027), strategijo „od vil do vilic“ za pravičen, zdrav in okolju prijazen prehranski sistem³⁷ ter skupno ribiško politiko. Predlog se navezuje tudi na regionalno politiko EU, ki lahko financira obnovo ekosistemov prek Evropskega sklada za regionalni razvoj³⁸, in na program Obzorje Evropa³⁹, ki podpira naložbe v raziskave in inovacije na področju biotske raznovrstnosti in ekosistemov.

---

³⁴ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Oblikovanje Evrope, odporne proti podnebnim spremembam – nova strategija EU za prilagajanje podnebnim spremembam (COM(2021) 82 final).

³⁵ Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite, spremenjen s Sklepom št. 2019/420.

³⁶ Glej strateške načrte SKP, na voljo na https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/cap-strategic-plans_sl.

³⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Strategija „od vil do vilic“ za pravičen, zdrav in okolju prijazen prehranski sistem (COM(2020) 381 final).

³⁸ Glej Evropski sklad za regionalni razvoj, na voljo na https://ec.europa.eu/regional_policy/sl/funding/erdf/, in Uredbo (EU) 2021/1058 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in Kohezijskem skladu, na voljo na <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:32021R1058>.

³⁹ Glej raziskovalno politiko na področju biotske raznovrstnosti, na voljo na https://ec.europa.eu/info/research-and-innovation/research-area/environment/biodiversity/biodiversity-research-policy_en.

Poleg tega lahko predlog pomaga EU dokazati vodilno vlogo v svetu, mobilizirati mednarodno skupnost in ukrepati za zaustavitev izgube biotske raznovrstnosti po vsem svetu. Pričakuje se, da bo Konferenca pogodbenic (COP15) Konvencije o biološki raznovrstnosti vzpostavila nov globalni okvir biotske raznovrstnosti, ki bo vključeval ambiciozne cilje za obnovo. Strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 je načrt, da se v EU to uresniči in da se pokaže zavezanost EU na svetovni ravni. Predlog bo poslal jasno sporočilo svetovni skupnosti, da EU svojo zavezo jemlje resno in namerava uzakoniti cilje za obnovo ekosistemov, ter bi lahko služil kot navdih za druge države, da sprejmejo podobne ambiciozne politike o obnovi narave in varstvu biotske raznovrstnosti.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

Pravna podlaga

Pravna podlaga tega predloga je člen 192(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, kako bi bilo treba izvajati člen 191 Pogodbe. Člen 191 Pogodbe določa cilje okoljske politike EU:

- ohranjanje, varstvo in izboljšanje kakovosti okolja;
- varovanje človekovega zdravja;
- skrbna in preudarna raba naravnih virov;
- spodbujanje ukrepov na mednarodni ravni za reševanje regionalnih ali globalnih okoljskih problemov, zlasti v boju proti podnebnim spremembam.

Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Ukrepi na ravni EU so upravičeni zaradi obsega in čezmejne narave izgube biotske raznovrstnosti in degradacije ekosistemov, njenega vpliva na javnost in gospodarskih tveganj. Za znatno obnovo biotske raznovrstnosti in ekosistemov so potrebna pravila in obveznosti na ravni EU. Pomanjkanje napredka pri strategiji za biotsko raznovrstnost do leta 2020 kaže, da prostovoljne zaveze držav članic ne zadoščajo za doseg ciljev EU za obnovo ekosistemov.

Za obravnavo izgube in degradacije biotske raznovrstnosti ter za ustvarjanje ekonomije obsega so potrebni obsežni usklajeni ukrepi. Prizadevanja na ravni EU so na primer bistvena za okrevanje opravevalcev: gre za težavo v vsej EU, ki je ni mogoče rešiti, če se je loti le nekaj držav članic. Ukrepi EU so potrebni tudi glede na mobilnost številnih kopenskih in morskih vrst.

Obnova enega ekosistema pomaga drugim sosednjim ali povezanim ekosistemom in njihovi biotski raznovrstnosti, saj številne vrste uspevajo v povezanih mrežah ekosistemov v velikem geografskem obsegu. Ukrepi EU so potrebni tudi za dopolnitev obstoječih pravnih zahtev in pomoč EU pri doseganju njenih ciljev v okviru drugih okoljskih in podnebnih zakonodajnih aktov EU.

Sorazmernost

Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti, ker ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje cilja, tj. da se v EU do leta 2030 zagotovi trend okrevanja biotske raznovrstnosti.

Določanje pravno zavezujočih ciljev in obveznosti za obnovo ekosistemov na ravni EU bi zagotovilo doslednost ukrepov, potrebnih po EU za doseganje splošnega cilja. Spremljanje napredka in poročanje o njem s strani Komisije bo zagotovilo dodatne koristi ter učinkovitejše skupno ukrepanje EU in držav članic.

Skratka, predlog določa splošni cilj ter cilje in obveznosti, specifične za določen ekosistem, ki so v skladu z obsegom ciljev. Predlog določa izvedbene ukrepe, ocene in preglede za zagotovitev, da bo EU dosegla te cilje.

Izbira instrumenta

Za zagotovitev dolgoročnega cilja je potreben zakonodajni in ne nezakonodajni pristop. Cilji tega predloga se lahko najbolje dosežejo z uredbo, ki zagotavlja neposredno uporabo zakonodaje. Države članice morajo prispevati k dolgoročnemu cilju z vzpostavitvijo nacionalnih načrtov za obnovo, ki določajo ukrepe za obnovo, potrebne za izpolnjevanje ciljev in obveznosti, specifičnih za določen ekosistem. Ker uredbe ni treba spremeniti v nacionalno zakonodajo, se lahko ukrepi za obnovo na terenu začnejo prej, kot bi se v primeru direktive.

Uredba natančneje in podrobneje opisuje ukrepe, ki jih morajo sprejeti države članice, in bi tako veliko natančneje zasnovala ukrepe, ki jih morajo sprejeti države članice, s čimer bi zagotovila večjo doslednost in skladnost po vsej EU. Uredbe za razliko od direktiv ne navajajo le cilja, ki ga morajo doseči države članice, temveč tudi natančneje določajo pravne zahteve in načine za doseg navedenega cilja.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje

V oceni strategije za biotsko raznovrstnost do leta 2020 so bili prostovoljni cilji namesto pravno zavezujočih opredeljeni kot eden od razlogov za neuspešno obnovo ekosistemov. Posledična nezavezanost in neprednostna politična obravnava sta glavni oviri pri dodeljevanju finančnih sredstev in virov za obnovitvena dela.

Poleg tega direktivi o pticah in habitatih ne določata rokov za ohranjanje naravnih habitatov in vrst v ugodnem stanju ohranjenosti ali njihovo povrnitev vanj. Prav tako direktivi ne vsebujeta posebnih zahtev za obnovo ekosistemov, ki ležijo zunaj omrežja Natura 2000. Ta predlog za odpravo teh pomanjkljivosti nalaga obvezno obnovo določenih vrst in habitatov znotraj in zunaj omrežja Natura 2000 z jasnimi roki.

Kar zadeva okvirno direktivo o morski strategiji, je Komisija v poročilu iz leta 2020 o prvem ciklu izvajanja direktive⁴⁰ ugotovila, da je njen splošni cilj zelo težko dosegljiv. Razlogi za to so neobstoj specifičnih ukrepov, ne dovolj natančno spremljanje specifičnih habitatov ali vrst in neobstoj specifičnih ciljev. Opredelitev ciljev za obnovo v tej uredbi bo podprla cilje okvirne direktive o morski strategiji in njeno izvajanje.

Pri preverjanju ustreznosti okvirne direktive o vodah je bilo ugotovljeno, da so težave, ugotovljene pri njenem izvajanju, deloma posledica dejstva, da na stanje vodnega telesa vpliva razpršeno onesnaževanje, ki prihaja iz okoliških habitatov. Okvirna direktiva o vodah od držav članic ne zahteva nujno, da odstranijo ovire, ki bi lahko motile naravno povezljivost rečnega/jezerskega sistema. Vendar pa je veliko kopenskih ekosistemov ter več habitatov in vrst, zaščitenih z direktivama o pticah in habitatih, neposredno odvisnih od tega, da so vodni ekosistemi v skoraj naravnem stanju. Ta predlog dopolnjuje okvirno direktivo o vodah z

---

⁴⁰ Pregled stanja morskega okolja v Evropski uniji za čiste, zdrave in produktivne oceane in morja, priložen poročilu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju okvirne direktive o morski strategiji (Direktive 2008/56/ES) (SWD(2020) 61 final).

oblikovanjem ciljev za obnovo in drugih posebnih zahtev za reke in poplavna območja. Poleg tega je zahteva tega predloga glede neslabšanja stanja v skladu z obstoječo zahtevo Direktive glede sprejetja ukrepov za preprečevanje slabšanja stanja vseh vodnih teles.

Posvetovanja z deležniki

V skladu s smernicami za boljše pravno urejanje sta ta uredba in spremljajoča ocena učinka podprti z obsežnim posvetovalnim postopkom. Komisija je zbrala mnenja številnih deležnikov, zlasti predstavnikov držav članic, okoljskih organizacij, raziskovalnih inštitutov, kmetijskih in gozdarskih združenj ter podjetij. Posvetovanja so bila izvedena v okviru odprtega javnega posvetovanja na petih delavnicah za deležnike ter na srečanjih z deležniki in državami članicami. Različna stališča so zagotovila dragocene informacije in vpoglede, ki so pomagali pri pripravi ocene učinka in predloga.

Začetna ocena učinka

Začetna ocena učinka za predlagano uredbo je bila objavljena 4. novembra 2020. Deležniki in javnost so lahko posredovali povratne informacije o pobudi do 2. decembra 2020. Prispevkov je bilo 132, predvsem od nevladnih organizacij, poslovnih združenj in organizacij, okoljskih organizacij in javnosti.

Javno posvetovanje

Komisija je med 11. januarjem in 5. aprilom 2021 organizirala spletno javno posvetovanje ter prejela 111 842 odgovorov. V okviru posvetovanja so bila zbrana stališča o glavnih vidikih in pristopu k pripravi predloga Komisije za zavezujoče cilje za obnovo. Rezultati kažejo izjemno podporo pravno zavezujočim ciljem za obnovo: 97 % za splošne cilje EU za obnovo v vseh ekosistemih, 96 % za cilje glede na ekosistem ali habitat. To kaže na skoraj popolno podporo splošnemu cilju za obnovo in tudi specifičnim ciljem EU za ekosisteme.

Delavnice za deležnike

Med koncem leta 2020 in septembrom 2021 je bilo izvedenih pet ločenih delavnic s predstavniki držav članic in deležnikov. Razpravljali so o možnosti politike ter zbirali stališča o možnostih glede ciljev za obnovo in o tem, kako bi bilo treba izvajati te cilje. Na delavnicah so se obravnavali morebitni družbeni, gospodarski in širši okoljski vplivi ter predhodne ugotovitve podporne študije o oceni učinka.

Zbiranje in uporaba strokovnega znanja

Predlog temelji na najnovejših znanstvenih dokazih. Ocena učinka, priložena temu predlogu, je podprta s študijo, ki jo je pripravila skupina zunanjih strokovnjakov. Skupina strokovnjakov je delovala v tesnem posvetovanju s Komisijo v različnih fazah študije. Komisija je za pripravo tega predloga uporabila tudi številne druge vire informacij, zlasti rezultate raziskovalnih in inovacijskih projektov EU ter priznana mednarodna poročila (kot so tista, navedena v oddelku 1).

Evropska agencija za okolje in Skupno raziskovalno središče sta zagotovila posebno strokovno znanje in bila tesno vključena v pripravo tega pravnega predloga in njegove ocene učinka. Agencija je na primer pripravila informacije o potrebah po obnovi na podlagi uradnih podatkov, ki so jih sporočile države članice v skladu s členom 17 direktive o habitatih.

Ocena učinka

Predlog temelji na oceni učinka. Po rešitvi težav, opredeljenih v negativnem mnenju Odbora za regulativni nadzor, objavljenem 16. julija 2021, je bilo v zvezi z oceno učinka 28. oktobra 2021 predloženo pozitivno mnenje (s pridrčki, ki so bili vzeti v obzir).

V oceni učinka so bile obravnavane naslednje možnosti politike:

- (1) Izhodiščni scenarij: ta možnost politike predpostavlja realistično izvajanje politik iz evropskega zelenega dogovora in strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 ter drugih ustreznih obstoječih politik – z izjemo pravno zavezujočih ciljev za obnovo.
- (2) Določanje splošnega pravno zavezujočega cilja za obnovo ekosistemov: ta možnost določa jasno opredeljen in pravno zavezujoč splošni cilj za obnovo ekosistemov. Ta cilj je opredeljen na naslednji način: do leta 2050 se obnovi in vzdržuje dobro stanje deleža ekosistemov v EU. Določa tudi pravno zavezujoče mejnike za leti 2030 in 2040.
- (3) Določanje pravno zavezujočih ciljev, specifičnih za določen ekosistem: ta možnost določa cilje in obveznosti za več ekosistemov, habitatov in skupin vrst, ki bi jih bilo treba obnoviti do let 2030, 2040 in 2050. Cilji in obveznosti so določeni za vsako od glavnih vrst ekosistemov v EU ter bi se neposredno uporabljali na ravni držav članic.
- (4) Pravno zavezujoči cilji, specifični za določen ekosistem, v kombinaciji s splošnim ciljem: ta možnost je kombinacija ciljev, specifičnih za določen ekosistem, iz možnosti 3 in različice možnosti 2, tj. splošnega cilja prispevati k nenehni, dolgoročni in trajni obnovi biotsko raznovrstne in odporne narave na kopenskih in morskih območjih EU z obnovo ekosistemov in cilja, da bodo ukrepi za obnovo do leta 2030 skupaj zajeli vsaj 20 % kopenskih in morskih območij Unije, do leta 2050 pa vse ekosisteme, ki jih je treba obnoviti. S tem se zagotovi splošni cilj, za katerega bi si morala prizadevati EU, skupaj z nizom ciljev in obveznosti držav članic, specifičnih za določen ekosistem.

Možnost 4 se je izkazala za najboljšo možnost politike, saj je najuspešnejša, najučinkovitejša in politično najbolj usklajena možnost. Zaradi obstoja splošnega cilja so specifični cilji bolj dosegljivi, pa tudi tveganje za neukrepanje je pri tej možnosti najmanjše. Poleg tega ta možnost zmanjšuje tveganje prepoznega ukrepanja v vseh vrstah ekosistemov s takojšnjim sprejetjem čim večjega števila ukrepov, kjer je to mogoče. S tem se zmanjša tveganje za odlašanje z ukrepi, kar bi škodilo okolju, gospodarstvu in družbi.

Prednostna možnost tako omogoča EU, da takoj ukrepa in začne obnavljati ekosisteme na podlagi ciljev, ki jih je že mogoče meriti in spremljati. V prihodnosti, ko bodo razvite skupne metode za ocenjevanje dobrega stanja ekosistemov v EU, se lahko s spremembo uredbe določijo dodatni cilji na podlagi teh skupnih metod.

Ta prednostna možnost za pravni predlog bo zagotovila, da bo EU lahko dosegla svoje cilje za obnovo ekosistemov v predlaganem času in na stroškovno učinkovit način. Koristi so večje od stroškov za vsako od glavnih vrst ekosistemov. Na primer, za celinska in obalna mokrišča se ocenjuje, da monetizirane koristi samega shranjevanja ogljika že presegajo ocenjene stroške obnove ekosistemov. Če se vključijo ocene drugih ekosistemskih storitev, je razmerje med koristmi in stroški še višje. Na splošno je mogoče koristni, ki jih prinaša obnova šotišč, močvirij, gozdov, resav in grmičevja, travišč, rek, jezer in aluvialnih habitatov ter obalnih mokrišč iz Priloge I, oceniti na približno 1 860 milijard EUR (pri čemer so stroški ocenjeni na približno 154 milijard EUR).

Pomembne koristi se ocenjujejo tudi za morske in urbane ekosisteme, gozdove, kmetijske ekosisteme in obnovo opraševalcev. Na primer, vrednost opraševanja kmetijskih rastlin z žuželkami je bila v EU ocenjena na približno 5 milijard EUR na leto. Poleg tega obstajajo

številne druge prednosti, vključno z biotičnim varstvom rastlin in splošnim izboljšanjem biotske raznovrstnosti.

Na podlagi ocene okoljskih, družbenih in gospodarskih vplivov je mogoče sklepati, da bodo nekatere skupine deležnikov na začetku morda bolj prizadete kot druge. Uredba zato zahteva, da države članice v okviru svojih nacionalnih načrtov za obnovo zagotovijo sodelovanje javnosti ter določijo način, kako bodo potrebe lokalnih skupnosti in deležnikov upoštevane.

Sredstva, ki jih skušajo pridobiti države članice za doseg svojih ciljev za obnovo, lahko izvirajo iz sredstev EU, nacionalnega financiranja in zasebnih virov. Učinek na proračun držav članic bo odvisen od potreb po obnovi in od izvajanja povezanih ukrepov za obnovo. Te stroške je mogoče zmanjšati s pridobitvijo sredstev od EU ali zasebnih virov. Za obnovo je na primer na voljo širok nabor sredstev EU, poleg tega se pričakuje, da bo uredba o taksonomiji⁴¹ olajšala večjo uporabo zasebnih sredstev. Sredstva bodo potrebna tudi za razvoj nacionalnih načrtov za obnovo, vključno s fazami posvetovanja in spremljanjem.

Kar zadeva poročanje, predlog zmanjšuje upravno breme, saj v celoti izkorišča obstoječe zahteve glede poročanja in možnosti za digitalizacijo teh postopkov. Poleg tega je mogoče znatno izboljšati učinkovitost in znižanje stroškov s kar največjo uporabo novih tehnologij, kot so daljinsko zaznavanje, satelitske storitve in proizvodi programa Copernicus, geografski informacijski sistemi, senzorji in naprave *in situ*, analiza in obdelava podatkov ter umetna inteligenca. Te tehnologije povečujejo hitrost, učinkovitost in skladnost več postopkov spremljanja in poročanja.

Predlog nekoliko odstopa od možnosti 4, saj bodo nekateri morebitni cilji za tla pozneje zajeti v ločeni zakonodaji, kot je napovedano v strategiji EU za tla.

Primernost in poenostavitev ureditve

Predlog je bil v skladu z zavezanostjo Komisije boljšemu pravnemu urejanju pripravljen vključujoče, na podlagi preglednosti in stalnega vključevanja deležnikov. V skladu s pristopom „za enega sprejetega se eden odpravi“ so bili analizirani upravni učinki. Upravne stroške bodo imele predvsem EU in javne uprave v državah članicah. To bi vključevalo stroške za raziskovanje ekosistemov, razvoj nacionalnih načrtov za obnovo, upravljanje in spremljanje ekosistemov, izbranih za obnovo, ter poročanje. V oceni učinka so bili navedeni upravni stroški ocenjeni na približno 14 milijard EUR do leta 2050.

Temeljne pravice

V predlogu se spoštujejo temeljne pravice in zlasti upoštevajo načela, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah. Predlog prispeva k pravici zagotavljanja visoke ravni varstva okolja in k izboljšanju kakovosti okolja v skladu z načelom trajnostnega razvoja iz člena 37 Listine.

---

⁴¹ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Za izvajanje predloga bodo potrebni človeški viri v Komisiji, kot je navedeno v priloženi oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga. Potrebe po človeških virih za Komisijo naj bi se izvajale v okviru njenih obstoječih dodelitev.

Pri izvajanju bo potrebna tudi podpora Evropske agencije za okolje, za kar bodo potrebna dodatna sredstva, kot je navedeno v oceni finančnih posledic.

Ta predlog vključuje člene, ki navajajo podrobnosti o nadaljnjem delu, potrebnem za izvajanje uredbe, vključno s pooblastilom za sprejemanje delegiranih ali izvedbenih aktov (na primer za razvoj enotne oblike za nacionalne načrte za obnovo ali za revizijo prilog).

Ocena finančnih posledic, vključena v ta predlog, navaja podrobne proračunske posledice ter potrebne človeške in upravne vire.

5. DRUGI ELEMENTI

Izvedbeni načrti ter ureditve spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Skladnost in izvrševanje se bosta spremljala z:

- informacijami, ki jih zagotovijo države članice o svojem napredku pri izpolnjevanju ciljev in obveznosti, določenih v predlogu;
- izvajanjem ukrepov za obnovo, določenih v nacionalnih načrtih za obnovo držav članic;
- trendi na obnovljenih območjih.

Komisija bo pripravila poročila o napredku na podlagi informacij držav članic in drugih podatkov, ki jih zbere (npr. prek satelitskih storitev programa Copernicus).

Uporaba uredbe bo pregledana do leta 2035 za zagotovitev, da se njeni cilji izpolnjujejo in da ima predviden učinek.

Uredba bo po potrebi spremenjena, na primer z uvedbo dodatnih pravno zavezujočih ciljev za obnovo ekosistemov na podlagi novih metod za oceno stanja navedenih ekosistemov.

Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga

Splošni cilj je opisan v **členu 1**: prispevati k nenehni, dolgoročni in trajni obnovi biotsko raznovrstne in odporne narave na kopenskih in morskih območjih EU z obnovo ekosistemov. S tem se vzpostavlja okvir, v katerem bodo države članice uvedle ukrepe za obnovo, ki bodo do leta 2030 skupaj zajeli najmanj 20 % kopenskih in morskih območij EU, do leta 2050 pa vse ekosisteme, ki jih je treba obnoviti. To temelji na glavni ambiciji iz strategije za biotsko raznovrstnost, da bodo do leta 2050 vsi ekosistemi obnovljeni, odporni in ustrezno zavarovani ter da se do leta 2030 kot mejnik zagotovi trend okrevanja evropske biotske raznovrstnosti. Znano je, da bo obnova narave močno prispevala k ciljem EU v zvezi z blažitvijo podnebja in prilagajanjem podnebnim spremembam, k preprečevanju naravnih nesreč in blažitvi njihovega vpliva ter mednarodnim zavezam EU.

Pristop, uporabljen za okvir, opisan v členu 1, je najprej nadgraditi habitatne tipe, zavarovane v skladu z direktivo o habitatih, za katere že obstajajo metode za ugotavljanje dobrega stanja. Zato je na podlagi navedenih metod mogoče določiti cilje za obnovo takih habitatov.

V **členu 4** so določeni cilji za obnovo kopenskih, obalnih in sladkovodnih ekosistemov, v **členu 5** pa so cilji za obnovo morskih ekosistemov (ki poleg območij, zajetih v direktivi o habitatih, vključujejo tudi druga morska območja). Navedeni cilji obravnavajo obnovo in ponovno vzpostavitev območij ter obnovo habitatov vrst. Obnova je tesno povezana z varstvom in vzdrževanjem, zato je v členih 4 in 5 določena obveznost zagotovitve, da se stanje ekosistemov pred obnovo ali po njej ne poslabša.

Za habitatne tipe ali ekosisteme, ki niso zajeti v direktivi o habitatih, dobro stanje še ni opredeljeno. Vendar pa so v **členih 6 do 10** določeni nadaljnji specifični cilji in obveznosti, za katere bodo potrebni dodatni ukrepi za obnovo.

Člen 6 določa cilje za zagotovitev, da ne pride do neto izgub, ter za povečanje urbanega zelenega prostora v mestih, manjših mestih in predmestjih. Zagotavljanje minimalne ravni pokritosti z drevesi in zagotavljanje, da je zeleni prostor vključen v nove in obstoječe stavbe ter razvoj infrastrukture, prispevata k tem ciljem. Zeleni prostor in pokritost z drevesi sta bistvena elementa urbane zelene infrastrukture ter ekološko, družbeno in gospodarsko koristita ljudem, ki živijo v mestih, manjših mestih in predmestjih.

Člen 7 določa obveznosti odstranitve rečnih ovir. To bo prispevalo k naravni vzdolžni in prečni rečni povezljivosti ter k cilju EU, da vzpostavi vsaj 25 000 km nereguliranih rek. Pomagalo bo tudi pri obnovi rečnih in poplavnih območij.

Člen 8 določa obveznost, da se obrne trend zmanjševanja števila opravevalcev in doseže trend povečanja opravevalskih populacij, dokler se ne dosežejo zadovoljive ravni. To bo temeljilo na metodi za spremljanje opravevalcev, ki bo vzpostavljena.

Da bi se izboljšala biotska raznovrstnost kmetijskih in gozdnih ekosistemov, **člena 9 in 10** določata obveznosti za posamezne države članice, da dosežejo trend povečanja za niz kazalnikov, ki so še zlasti pomembni za biotsko raznovrstnost navedenih ekosistemov.

Cilji in obveznosti za obnovo iz členov 6 do 10 dopolnjujejo cilje iz členov 4 in 5, zato bodo vplivali tudi na območja, ki jih zajemajo habitatni tipi, zavarovani v skladu z direktivo o habitatih.

Člena 11 in 12 opisujeta zahteve za nacionalne načrte za obnovo držav članic. Ukrepe za obnovo bi bilo treba načrtovati strateško, da bodo čim učinkoviteje prispevali k obnovi narave po vsej EU ter k blažitvi podnebnih sprememb in prilagajanju podnebnim spremembam. Pomembno je, da države članice pripravijo svoje nacionalne načrte za obnovo na podlagi najboljših in najnovejših razpoložljivih znanstvenih dokazov.

V **členih 13, 14 in 15** je določeno, da morajo države članice svoje nacionalne načrte za obnovo predložiti Komisiji v presojo in da se morajo pred sprejetjem navedenih načrtov odzvati na pripombe Komisije. Opisan je tudi postopek za pregled in redno revizijo nacionalnih načrtov za obnovo.

Člena 17 in 18 vsebujeta zahteve za spremljanje in poročanje.

Člen 19 vsebuje določbe za spreminjanje prilog k uredbi.

Člena 20 in 21 določata pogoje za to, da Komisija sprejme delegirane in izvedbene akte.

Člen 22 določa pregled te uredbe do 31. decembra 2035.

Člen 23 določa začetek veljavnosti in uporabe uredbe.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o obnovi narave

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske Komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁴²,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Na ravni Unije je treba določiti pravila za obnovo ekosistemov, da se zagotovi ponovna vzpostavitev biotsko raznovrstne in odporne narave po vsem ozemlju Unije. Obnova ekosistemov prispeva tudi k ciljem Unije v zvezi z blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem podnebnim spremembam.
- (2) V evropskem zelenem dogovoru⁴³ je določen ambiciozen načrt za preoblikovanje Unije v pravično in uspešno družbo s sodobnim, z viri gospodarnim in konkurenčnim gospodarstvom, katerega cilji so varovanje, ohranjanje in izboljšanje naravnega kapitala Unije ter varovanje zdravja in dobrobiti državljanov pred tveganji in vplivi, povezanimi z okoljem. Komisija je v okviru evropskega zelenega dogovora sprejela strategijo EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030⁴⁴.
- (3) Unija in njene države članice so kot pogodbenice Konvencije o biološki raznovrstnosti, odobrene s Sklepom Sveta 93/626/EGS⁴⁵, zavezane dolgoročni strateški viziji, ki jo je Konferenca pogodbenic sprejela leta 2010 s Sklepom X/2, Strateški Načrt za biotsko raznovrstnost za obdobje 2011–2020⁴⁶, tj. da je treba do leta 2050 ceniti, ohranjati, obnavljati in pametno uporabljati biotsko raznovrstnost,

---

⁴² UL C , , str. .

⁴³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Evropski zeleni dogovor, 11.12.2019 (COM(2019) 640 final).

⁴⁴ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030, Vračanje narave v naša življenja, 20.5.2020, COM(2020) 380 final.

⁴⁵ Sklep Sveta 93/626/EGS z dne 25. oktobra 1993 o sklenitvi Konvencije o biološki raznovrstnosti (UL L 309, 13.12.1993, str. 1).

⁴⁶ <https://www.cbd.int/decision/cop/?id=12268>

vzdrževati ekosistemske storitve, ohranjati zdrav planet in zagotavljati koristi, bistvene za vse ljudi.

- (4) [označba mesta za cilj za obnovo novega globalnega okvira biotske raznovrstnosti, ki bo določen na Konferenci pogodbenic Konvencije o biotski raznovrstnosti]
- (5) Cilji trajnostnega razvoja OZN⁴⁷, zlasti cilji 14.2, 15.1, 15.2 in 15.3, se nanašajo na potrebo po zagotavljanju ohranjanja, obnove in trajnostne rabe kopenskih in celinskih sladkovodnih ekosistemov ter njihovih storitev, zlasti gozdov, mokrišč, gora in sušnih območij.
- (6) Generalna skupščina Združenih narodov je z resolucijo z dne 1. marca 2019⁴⁸ desetletje 2021–2030 razglasila za desetletje ZN za obnovo ekosistemov, da bi podprla in okrepila prizadevanja za preprečevanje, zaustavitev in obrnitev degradacije ekosistemov po vsem svetu ter povečala ozaveščenost o pomembnosti obnove ekosistemov.
- (7) Namen strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 je zagotoviti trend okrevanja evropske biotske raznovrstnosti do leta 2030 v korist ljudi, planeta, podnebja in našega gospodarstva. Strategija določa ambiciozen načrt EU za obnovo narave s številnimi ključnimi zavezami, vključno z zavezo, da se predloži predlog za pravno zavezujoče cilje EU za obnovo narave za obnovitev degradiranih ekosistemov, zlasti tistih, ki imajo največ potenciala za zajemanje in shranjevanje ogljika, ter za preprečevanje naravnih nesreč in zmanjševanje njihovega vpliva.
- (8) Evropski parlament je v resoluciji z dne 9. junija 2021⁴⁹ toplo pozdravil zavezanost k pripravi zakonodajnega predloga z zavezujočimi cilji za obnovo narave ter menil, da bi bilo treba poleg splošnega cilja za obnovo vključiti tudi cilje za obnovo posameznih ekosistemov, habitatov in vrst, ki bi zajemali gozdove, travišča, mokrišča, šotišča, opraševalce, neregulirane reke, obalna območja in morske ekosisteme.
- (9) Svet je v svojih sklepih z dne 23. oktobra 2020⁵⁰ priznal, da bo preprečevanje nadaljnega slabšanja sedanjega stanja biotske raznovrstnosti in narave bistveno, vendar ne bo zadostovalo za vrnitev narave v naša življenja. Ponovno je poudaril, da je treba okrepiti ambicije pri obnovi narave, kot je predlagano z novim načrtom EU za obnovo narave, ki vključuje ukrepe za zaščito in obnovo biotske raznovrstnosti zunaj zavarovanih območij. Svet je navedel tudi, da čaka na predlog za pravno zavezujoče cilje za obnovo narave, za katere bo opravljena ocena učinka.
- (10) V strategiji EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 je določena zaveza za pravno varstvo vsaj 30 % kopnega, vključno s celinskimi vodami, in 30 % morij v Uniji, pri čemer mora biti najmanj ena tretjina strogo varovana, vključno z vsemi preostalimi prvotnimi in staroraslimi gozdovi. V merilih in smernicah za določitev dodatnih zavarovanih območij s strani držav članic⁵¹ (v nadaljnjem besedilu: merila in smernice), ki jih je Komisija pripravila v sodelovanju z državami članicami in

⁴⁷ [United Nations Sustainable Development – 17 Goals to Transform Our World](#) (Trajnostni razvoj Organizacije združenih narodov – 17 ciljev za spremembo našega sveta).

⁴⁸ Resolucija št. 73/284 z dne 1. marca 2019 o desetletju Združenih narodov za obnovo ekosistemov (2021–2030).

⁴⁹ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2021 o strategiji EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030: Vračanje narave v naša življenja (2020/2273(INI)).

⁵⁰ Sklepi Sveta o biotski raznovrstnosti – potreba po nujnem ukrepanju (12210/20).

⁵¹ Delovni dokument služb Komisije, Criteria and guidance for protected areas designations (Merila in smernice za določitev zavarovanih območij) (SWD(2022) 23 final).

deležniki, je poudarjeno, da če obnovljena območja izpolnjujejo ali naj bi izpolnjevala merila za zavarovana območja, ko obnova doseže svoj polni učinek, bi morala navedena obnovljena območja prispevati tudi k ciljem Unije v zvezi z zavarovanimi območji. V merilih in smernicah je poudarjeno tudi, da lahko zavarovana območja pomembno prispevajo k ciljem za obnovo iz strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030, tako da ustvarijo pogoje za uspešno obnovo. To še zlasti velja za območja, ki se lahko naravno obnovijo, če se ustavijo ali omejijo nekateri pritiski človekovih dejavnosti. Strogo varovanje takih območij, tudi v morskem okolju, bo v nekaterih primerih zadostovalo za obnovo naravnih vrednot, prisotnih na njih. Poleg tega je v merilih in smernicah poudarjeno, da se od vseh držav članic pričakuje, da bodo prispevale k doseganju ciljev Unije v zvezi z zavarovanimi območji iz strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 v obsegu, ki je sorazmeren z naravnimi vrednotami, prisotnimi na njih, in njihovim potencialom za obnovo narave.

- (11) Strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 določa cilj zagotovitve, da ne pride do poslabšanja trendov ohranjanja ali stanja zavarovanih habitatov in vrst ter da bo do leta 2030 vsaj 30 % vrst in habitatov, ki trenutno niso v ugodnem stanju, spadalo v navedeno kategorijo ali kazalo močan pozitiven trend k uvrstitvi v navedeno kategorijo. Smernice⁵², ki jih je Komisija pripravila v sodelovanju z državami članicami in deležniki za podporo pri doseganju teh ciljev, poudarjajo, da bodo verjetno potrebna prizadevanja za vzdrževanje in obnovo večine navedenih habitatov in vrst, bodisi z zaustavitvijo njihovih trenutnih negativnih trendov do leta 2030 bodisi z ohranjanjem trenutnih stabilnih trendov ali njihovim izboljševanjem, ali pa s preprečevanjem upadanja habitatov in vrst z ugodnim stanjem ohranjenosti. V smernicah je nadalje poudarjeno, da je treba ta prizadevanja za obnovo načrtovati, izvajati in usklajevati predvsem na nacionalnih ali regionalnih ravneh ter da si je treba pri izbiri in prednostni določitvi vrst in habitatov, ki jih je treba izboljšati do leta 2030, prizadevati za sinergije z drugimi cilji Unije in mednarodnimi cilji, zlasti cilji na področju okoljske ali podnebne politike.
- (12) V poročilu Komisije o stanju narave iz leta 2020⁵³ je bilo ugotovljeno, da Uniji še ni uspelo zaustaviti upadanja zavarovanih habitatnih tipov in vrst, ki jih želi ohraniti. Navedeni upad povzročajo predvsem opuščanje ekstenzivnega kmetijstva, intenzifikacija praks upravljanja, spremembe hidroloških režimov, urbanizacija in onesnaževanje, pa tudi netrajnostne gozdarske dejavnosti in izkoriščanje vrst. Poleg tega invazivne tujerodne vrste in podnebne spremembe močno in vse bolj ogrožajo domorodne rastlinske in živalske vrste v Uniji.
- (13) Primerno je določiti splošni cilj za obnovo ekosistemov, da se spodbudijo gospodarska in družbena preobrazba, ustvarjanje visokokakovostnih delovnih mest in trajnostna rast. Biotsko raznovrstni ekosistemi, kot so mokrišča, sladka voda, gozdovi ter kmetijski, redko porasli, morski, obalni in urbani ekosistemi zagotavljajo, če so v dobrem stanju, vrsto bistvenih ekosistemskih storitev, koristi obnove degradiranih ekosistemov v dobro stanje na vseh kopenskih in morskih območjih pa močno odtehtajo stroške obnove. Te storitve prispevajo k široki paleti socialno-ekonomskih koristi, odvisno od gospodarskih, socialnih, kulturnih, regionalnih in lokalnih značilnosti.

---

⁵² Na voljo na [Circabc \(europa.eu\)](http://Circabc.europa.eu) [Vstaviti je treba sklic].

⁵³ Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, Stanje narave v Evropski uniji, Poročilo o stanju in trendih vrst in habitatnih tipov, zavarovanih z direktivo o pticah in direktivo o habitatih, v obdobju 2013–2018 (COM(2020) 635 final).

- (14) Statistična komisija Združenih narodov je na svojem 52. zasedanju marca 2021 sprejela sistem za okoljsko in ekonomsko računovodenje – ekosistemsko računovodenje (SEEA EA)⁵⁴. SEEA EA predstavlja integriran in celovit statistični okvir za organiziranje podatkov o habitatih in krajinah, merjenje obsega, stanja in storitev ekosistemov, sledenje sprememb v ekosistemskih sredstvih ter povezovanje teh informacij z gospodarskimi in drugimi človekovimi dejavnostmi.
- (15) Zagotavljanje biotsko raznovrstnih ekosistemov in boj proti podnebnim spremembam sta neločljivo povezana. Narava in sonaravne rešitve, vključno z naravnimi zalogami in ponori ogljika, so bistvene za boj proti podnebni krizi. Hkrati je podnebna kriza že dejavnik sprememb kopenskega in morskega ekosistema, zato se mora Unija pripraviti na vse večjo intenzivnost, pogostost in razširjenost njenih učinkov. V posebnem poročilu Medvladnega panela za podnebne spremembe (IPCC)⁵⁵ o učinkih globalnega segrevanja za 1,5 °C je bilo poudarjeno, da so nekateri učinki morda dolgotrajni ali nepopravljivi. V šestem ocenjevalnem poročilu IPCC⁵⁶ je navedeno, da bo obnova ekosistemov bistvena pri pomoči v boju proti podnebnim spremembam in pri zmanjševanju tveganj za prehransko varnost. Medvladna znanstveno-politična platforma o biotski raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah (IPBES) je v svojem globalnem ocenjevalnem poročilu o biotski raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah iz leta 2019⁵⁷ obravnavala podnebne spremembe kot ključni dejavnik sprememb v naravi ter izrazila pričakovanje, da se bodo njihovi učinki v prihodnjih desetletjih povečali, v nekaterih primerih pa celo presegli učinek drugih dejavnikov sprememb v ekosistemih, kot je sprememba rabe kopenskih in morskih območij.
- (16) Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁸ določa zavezujoč cilj podnebne nevtralnosti v Uniji do leta 2050 in doseganje negativnih emisij po tem, pri čemer se daje prednost hitremu in predvidljivemu zmanjšanju emisij, obenem pa povečajo odvzemi po naravnih ponorih. Obnova ekosistemov lahko pomembno prispeva k ohranjanju, upravljanju in krepitvi naravnih ponorov ter k povečanju biotske raznovrstnosti ob boju proti podnebnim spremembam. Uredba (EU) 2021/1119 od ustreznih institucij Unije in držav članic tudi zahteva, da zagotovijo stalen napredek pri krepitvi sposobnosti prilagajanja, krepitvi odpornosti in zmanjšanju ranljivosti zaradi podnebnih sprememb. Prav tako zahteva, da države članice vključijo

⁵⁴ https://seea.un.org/sites/seea.un.org/files/documents/EA/seea_ea_white_cover_final.pdf.

⁵⁵ Medvladni panel za podnebne spremembe (IPCC): Posebno poročilo o učinkih globalnega segrevanja za 1,5 °C in povezanem globalnem poteku emisij toplogrednih plinov v okviru okrepite globalnega odziva na grožnjo podnebnih sprememb, trajnostnega razvoja in prizadevanj za odpravo revščine [Masson-Delmotte, V., P. Zhai, H.-O. Pörtner, D. Roberts, J. Skea, P. R. Shukla, A. Pirani, W. Moufouma-Okia, C. Péan, R. Pidcock, S. Connors, J. B. R. Matthews, Y. Chen, X. Zhou, M.I. Gomis, E. Lonnoy, T. Maycock, M. Tignor, in T. Waterfield (ur.)] <https://www.ipcc.ch/sr15/>

⁵⁶ [Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability](#) (Podnebne spremembe leta 2022: vplivi, prilagoditev in ranljivost). [Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability \(ipcc.ch\)](#) (Podnebne spremembe leta 2022: vplivi, prilagoditev in ranljivost).

⁵⁷ IPBES (2019): Global assessment report on biodiversity and ecosystem services of the Intergovernmental Science - Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services (Globalno ocenjevalno poročilo Medvladne znanstveno-politične platforme o biotski raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah). Brondizio, E. S., Settele, J., Díaz, S., in Ngo, H. T. (ur.). Sekretariat IPBES, Bonn, Nemčija. 1 148 strani. <https://doi.org/10.5281/zenodo.3831673>.

⁵⁸ Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

prilagajanje v vsa področja politike ter spodbujajo sonaravne rešitve⁵⁹ in ekosistemsko prilagoditev.

- (17) Sporočilo Komisije iz leta 2021 o prilagajanju podnebnim spremembam⁶⁰ poudarja potrebo po spodbujanju sonaravnih rešitev in priznava, da je stroškovno učinkovito prilagajanje podnebnim spremembam mogoče doseči z varovanjem in obnovo mokrišč in šotišč ter obalnih in morskih ekosistemov, z razvojem urbanega zelenega prostora ter postavitvijo zelenih streh in sten ter s spodbujanjem in trajnostnim upravljanjem gozdov in kmetijskih zemljišč. Z večjim številom biotsko raznovrstnih ekosistemov se poveča odpornost na podnebne spremembe ter zagotovijo učinkovitejše oblike zmanjševanja števila nesreč in njihovega preprečevanja.
- (18) Podnebna politika Unije se pregleduje, da bi sledila scenariju, predlaganemu v Uredbi (EU) 2021/1119, tj. zmanjšanje neto emisij za najmanj 55 % do leta 2030 v primerjavi z ravnmi iz leta 1990. Zlasti je cilj predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) 2018/841 in Uredbe (EU) 2018/1999⁶¹ okrepiti prispevek sektorja zemljišč k splošnim podnebnim ambicijam do leta 2030 ter uskladiti cilje v zvezi z obračunavanjem emisij in odvzemov ogljika iz sektorja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva (LULUCF) s povezanimi pobudami politike na področju biotske raznovrstnosti. V navedenem predlogu je poudarjena potreba po varstvu in izboljšanju sonaravnih odvzemov ogljika, izboljšanju odpornosti ekosistemov proti podnebnim spremembam, obnovi degradiranih zemljišč in ekosistemov ter ponovnem mokrenju šotišč. Nadalje je namen predloga izboljšati spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov in odvzemih na zemljiščih, ki jih je treba zaščititi in obnoviti. V tem kontekstu je pomembno, da so ekosistemi v vseh kategorijah zemljišč, vključno z gozdovi, travišči, njivskimi površinami in mokrišči, v dobrem stanju, da lahko učinkovito zajemajo in shranjujejo ogljik.
- (19) Geopolitični dogodki so dodatno poudarili potrebo po zagotavljanju odpornosti prehranskih sistemov⁶². Obnovitev kmetijskih ekosistemov dokazano dolgoročno pozitivno vpliva na proizvodnjo hrane, obnova narave pa zagotavlja dolgoročno trajnostnost in odpornost EU.
- (20) V končnem poročilu Konference o prihodnosti Evrope državljani pozivajo Unijo k varovanju in obnovi biotske raznovrstnosti, krajine in oceanov, odpravi onesnaževanja

---

⁵⁹ Sonaravne rešitve so rešitve, ki imajo navdih in podporo v naravi, so stroškovno učinkovite, sočasno zagotavljajo okoljske, družbene in gospodarske koristi ter pomagajo krepiti odpornost. Take rešitve z lokalno prilagojenimi, z viri gospodarnimi in sistemskimi intervencijami prinašajo v mesta, krajine in morja več narave ter naravnih značilnosti in procesov, ki so obenem tudi bolj raznoliki. Sonaravne rešitve morajo zato koristiti biotski raznovrstnosti in podpirati zagotavljanje številnih ekosistemskih storitev.

⁶⁰ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru Regij, Oblikovanje Evrope, odporne proti podnebnim spremembam – nova strategija EU za prilagajanje podnebnim spremembam (COM(2021) 82 final).

⁶¹ Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) 2018/841 glede področja uporabe, poenostavitve pravil o skladnosti, določitve ciljev držav članic za leto 2030 in zaveze skupnemu doseganju podnebne nevtralnosti do leta 2035 v sektorju rabe zemljišč, gozdarstva in kmetijstva ter Uredbe (EU) 2018/1999 glede izboljšanja spremljanja, poročanja, spremljanja napredka in pregleda (COM(2021) 554 final).

⁶² Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Zagotavljanje prehranske varnosti in krepitev odpornosti prehranskih sistemov (COM(2022) 133 final).

ter spodbujanju znanja, ozaveščenosti, izobraževanja in dialoga o okolju, podnebnih spremembah, rabi energije in trajnostnosti⁶³.

- (21) Obnova ekosistemov bo skupaj s prizadevanji za zmanjšanje trgovine s prostoživečimi vrstami in z njo povezane potrošnje pripomogla tudi k preprečevanju in krepitvi odpornosti na morebitne prihodnje nalezljive bolezni z zoonotskim potencialom, s čimer se bodo zmanjšala tveganja izbruhov in pandemij, ter prispevala k podpori prizadevanjem na globalni ravni kot tudi na ravni EU za uporabo pristopa „eno zdravje“, ki priznava neločljivo povezavo med zdravjem ljudi, zdravjem živali ter zdravo in odporno naravo.
- (22) Tla so sestavni del kopenskih ekosistemov. V sporočilu Komisije Strategija EU za tla do leta 2030 iz leta 2021⁶⁴ je navedena potreba po obnovi degradiranih tal in povečanju biotske raznovrstnosti tal.
- (23) Cilj Direktive Sveta 92/43/EGS⁶⁵ in Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁶ je zagotoviti dolgoročno varovanje, ohranjanje in preživetje najbolj dragocenih in ogroženih evropskih vrst in habitatov ter ekosistemov, katerih del so. Omrežje Natura 2000, ki je bila vzpostavljeno leta 1992 in je največje usklajeno omrežje zavarovanih območij na svetu, je ključni instrument za izvajanje ciljev navedenih direktiv.
- (24) Na voljo so že okvir in smernice⁶⁷ za določitev dobrega stanja habitatnih tipov, zavarovanih v skladu z Direktivo 92/43/EGS, ter za določitev zadostne kakovosti in količine habitatov vrst, ki spadajo na področje uporabe navedene direktive. Cilji za obnovo navedenih habitatnih tipov in habitatov vrst se lahko določijo na podlagi navedenega okvira in smernic. Vendar pa taka obnova ne bo dovolj za obrnitev trenda izgube biotske raznovrstnosti in obnovo vseh ekosistemov. Zato bi bilo treba določiti dodatne obveznosti na podlagi posebnih kazalnikov, da bi se povečala biotska raznovrstnost na ravni širših ekosistemov.
- (25) Države članice bi morale na podlagi Direktive 92/43/EGS in Direktive 2009/147/ES ter v podporo doseganju ciljev, določenih v navedenih direktivah, uvesti ukrepe za obnovo, s katerimi bi se zagotovila obnova zavarovanih habitatov in vrst, vključno z divjimi pticami, na območjih Unije, tudi tistih, ki ne spadajo v omrežje Natura 2000.
- (26) Cilj Direktive 92/43/EGS je vzdrževati ali obnoviti ugodno stanje ohranjenosti naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst v interesu Unije, vendar pa v njej ni določen rok za doseg navedenega cilja. Podobno Direktiva 2009/147/ES ne določa roka za obnovo populacij ptic v Uniji.

---

⁶³ *Konferenca o prihodnosti Evrope – Poročilo o končnem izidu*, maj 2022, predlog 2 (1, 4, 5), str. 44, predlog 6 (6), str. 48.

⁶⁴ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru Regij, Strategija EU za tla do leta 2030 Koristi zdravih tal za ljudi, hrano, naravo in podnebje (COM(2021) 699 final).

⁶⁵ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

⁶⁶ Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

⁶⁷ GD za okolje, 2017, Reporting under Article 17 of the Habitats Directive: Explanatory notes and guidelines for the period 2013-2018 (Poročanje na podlagi člena 17 direktive o habitatih: Pojasnjevalne opombe in smernice za obdobje 2013–2018) in GD za okolje, 2013, Interpretation manual of European Union habitats Eur 28 (Razlagalni priročnik o habitatih Evropske unije – EUR28).

- (27) Zato je treba določiti roke za uvedbo ukrepov za obnovo znotraj in zunaj območij Natura 2000, da bi se postopoma izboljšalo stanje zavarovanih habitatnih tipov po vsej Uniji in da bi se jih ponovno vzpostavilo, dokler se ne doseže ugodno referenčno območje, potrebno za doseganje ugodnega stanja ohranjenosti navedenih habitatnih tipov v Uniji. Da bi se državam članicam zagotovila potrebna prožnost pri uvedbi obsežnih prizadevanj za obnovo, je primerno razvrstiti habitatne tipe glede na ekosistem, ki mu pripadajo, ter določiti časovno omejene in količinsko opredeljene cilje, vezane na posamezno območje, za skupine habitatnih tipov. Tako bodo lahko države članice izbrale, katere habitate v skupini bodo obnovile najprej.
- (28) Podobne zahteve bi bilo treba določiti za habitate vrst, ki spadajo na področje uporabe Direktive 92/43/EGS, in habitate divjih ptic, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2009/147/ES, pri čemer bi bilo treba posebej upoštevati povezljivost obeh navedenih habitatov, ki je potrebna za uspeh populacij vrst.
- (29) Nujno je, da so ukrepi za obnovo habitatnih tipov ustrezni in primerni za čimprejšnje doseganje dobrega stanja in ugodnih referenčnih območij, da se tako doseže njihovo ugodno stanje ohranjenosti. Pomembno je, da so ukrepi za obnovo tisti, ki so potrebni za doseganje časovno omejenih in količinsko opredeljenih ciljev, vezanih na posamezno območje. Nujno je tudi, da so ukrepi za obnovo habitatov vrst ustrezni in primerni za čimprejšnje doseganje njihove zadostne kakovosti in količine za dosego ugodnega stanja ohranjenosti vrste.
- (30) Pomembno je zagotoviti, da ukrepi za obnovo, ki se izvajajo v skladu s to uredbo, dosežejo konkretno in merljivo izboljšanje stanja ekosistemov, tako na ravni posameznih območij, ki jih je treba obnoviti, kot na nacionalni ravni in ravni Unije.
- (31) Za zagotovitev, da so ukrepi za obnovo učinkoviti in da se lahko njihovi rezultati merijo skozi čas, je bistveno, da se območja, na katerih se izvajajo taki ukrepi za obnovo z namenom izboljšanja stanja habitatov, ki sodijo na področje uporabe Priloge I k Direktivi 92/43/EGS, za ponovno vzpostavitev navedenih habitatov in izboljšanje njihove povezljivosti, nenehno izboljšujejo, dokler ni doseženo dobro stanje.
- (32) Bistveno je tudi, da se območja, na katerih se izvajajo ukrepi za obnovo z namenom izboljšanja kakovosti in količine habitatov vrst, ki spadajo na področje uporabe Direktive 92/43/EGS, ter habitatov divjih ptic, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2009/147/ES, nenehno izboljšujejo, da bi se prispevalo k doseganju zadostne količine in kakovosti habitatov takih vrst.
- (33) Pomembno je zagotoviti postopno povečevanje območij, zajetih s habitatnimi tipi iz področja uporabe Direktive 92/43/EGS, ki so v dobrem stanju na celotnem ozemlju držav članic in Unije kot celote, dokler se ne doseže ugodno referenčno območje za vsak habitatni tip in dokler ni vsaj 90 % navedenega območja na ravni države članice v dobrem stanju, da se navedenim habitatnim tipom v Uniji omogoči dosego ugodnega stanja ohranjenosti.
- (34) Pomembno je zagotoviti postopno povečevanje kakovosti in količine habitatov vrst, ki spadajo na področje uporabe Direktive 92/43/EGS, ter habitatov divjih ptic, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2009/147/ES, po ozemlju držav članic in nazadnje Unije, dokler to ne zadošča za zagotovitev dolgoročnega preživetja navedenih vrst.
- (35) Pomembno je, da se območja s habitatnimi tipi, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, ne poslabšajo v primerjavi s sedanjim stanjem, pri čemer se upoštevajo trenutne potrebe po obnovi in nujnost, da se potrebe po obnovi v prihodnosti ne

povečajo. Primerno je upoštevati možnost višje sile, ki lahko povzroči poslabšanje območij, ki jih zajemajo navedeni habitatni tipi, ter neizogibne spremembe habitatov, ki so neposredna posledica podnebnih sprememb ali posledica načrta oziroma projekta prevladujočega javnega interesa, za katerega ni na voljo manj škodljivih alternativnih rešitev, pri čemer se to določi za vsak primer posebej, ali načrta oziroma projekta, odobrenega v skladu s členom 6(4) Direktive 92/43/EGS.

- (36) V strategiji EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 je poudarjena potreba po odločnejšem ukrepanju za obnovo degradiranih morskih ekosistemov, vključno z ekosistemi, bogatimi z ogljikom, ter pomembnimi drstitvenimi območji in območji odraščanja rib. V strategiji je napovedano tudi, da bo Komisija predlagala nov akcijski načrt za ohranitev ribolovnih virov in varstvo morskih ekosistemov.
- (37) Morski habitatni tipi, navedeni v Prilogi I k Direktivi 92/43/EGS, so opredeljeni na splošno in obsegajo veliko ekološko različnih podtipov z različnimi potenciali za obnovo, kar državam članicam otežuje vzpostavitev ustreznih ukrepov za obnovo na ravni navedenih habitatnih tipov. Morske habitatne tipe bi bilo zato treba dodatno opredeliti z uporabo ustreznih ravni klasifikacije morskih habitatov v Evropskem naravovarstvenem informacijskem sistemu (EUNIS). Države članice bi morale določiti ugodna referenčna območja za doseganje ugodnega stanja ohranjenosti vsakega od navedenih habitatnih tipov, če navedena referenčna območja še niso obravnavana v drugi zakonodaji Unije.
- (38) Če varstvo obalnih in morskih habitatov zahteva regulacijo ribolovnih dejavnosti ali dejavnosti akvakulture, se uporablja skupna ribiška politika. Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁸ določa zlasti, da skupna ribiška politika izvaja ekosistemski pristop k upravljanju ribištva, da se čim bolj zmanjšajo negativni vplivi ribiških dejavnosti na morski ekosistem. Uredba določa tudi, da si navedena politika prizadeva zagotoviti, da dejavnosti akvakulture in ribolovne dejavnosti ne poslabšujejo morskega okolja.
- (39) Da bi države članice dosegle cilj nenehne, dolgoročne in trajne obnove biotsko raznovrstne in odporne narave, bi morale v celoti izkoristiti možnosti, ki jih zagotavlja skupna ribiška politika. V okviru izključne pristojnosti Unije v zvezi z ohranjanjem morskih bioloških virov imajo države članice možnost, da sprejmejo nediskriminatorne ukrepe za ohranjanje in upravljanje ribjih staležev ter ohranjanje ali izboljšanje stanja ohranjenosti morskih ekosistemov znotraj območja 12 navtičnih milj. Poleg tega se lahko države članice z neposrednim upravljalnim interesom dogovorijo, da bodo predložile skupna priporočila za ohranitvene ukrepe, potrebne za izpolnjevanje obveznosti v skladu z okoljskim pravom Unije. Taki ukrepi bodo ocenjeni in sprejeti v skladu s pravili in postopki, predvidenimi v okviru skupne ribiške politike.
- (40) Direktiva 2008/56/ES od držav članic zahteva dvostransko sodelovanje ter sodelovanje v okviru regionalnih in podregionalnih mehanizmov za sodelovanje,

---

⁶⁸ Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).

vključno s konvencijami o regionalnih morjih⁶⁹, kadar gre za ribolovne ukrepe, pa tudi v okviru regionalnih skupin, ustanovljenih na podlagi skupne ribiške politike.

- (41) Pomembno je, da se sprejmejo tudi ukrepi za obnovo habitatov nekaterih morskih vrst, kot so morski psi in skati, ki spadajo na področje uporabe Konvencije o varstvu selitvenih vrst prostoživečih živali, ne pa tudi na področje uporabe Direktive 92/43/EGS, saj imajo pomembno funkcijo v ekosistemu.
- (42) Da bi države članice podprle obnovo kopenskih, sladkovodnih, obalnih in morskih habitatov ter preprečevanje njihovega poslabšanja, lahko določijo dodatna območja kot „zavarovana območja“ ali „strogo zavarovana območja“, izvajajo druge učinkovite ohranitvene ukrepe, vezane na posamezno območje, in spodbujajo zasebne ukrepe za ohranjanje zemljišč.
- (43) Urbani ekosistemi predstavljajo približno 22 % kopenske površine Unije in območje, na katerem živi večina državljanov Unije. Urbani zeleni prostori vključujejo mestne gozdove, parke in vrtove, mestne kmetije, drevorede, mestne travnike in mestne žive meje ter zagotavljajo pomembne habitate za biotsko raznovrstnost, zlasti za rastline, ptice in žuželke, vključno z oprasovalci. Zagotavljajo tudi bistvene ekosistemske storitve, vključno z zmanjševanjem in nadzorom tveganja naravnih nesreč (npr. poplav, učinka urbanega toplotnega otoka), hlajenjem, rekreacijo, filtracijo vode in zraka ter blaženjem podnebnih sprememb in prilagajanjem podnebnim spremembam.
- (44) Ukrepe za zagotovitev, da urbani zeleni prostor ne bo več v nevarnosti poslabšanja, je treba močno okrepiti. Za zagotovitev, da bodo urbani zeleni prostori še naprej zagotavljali potrebne ekosistemske storitve, je treba ustaviti njihovo izgubo ter jih obnoviti in povečati, med drugim z boljšim vključevanjem zelene infrastrukture in sonaravnih rešitev v urbanistično načrtovanje ter z vključevanjem zelene infrastrukture, kot so zelene strehe in zelene stene, v načrtovanje stavb.
- (45) Strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 zahteva večja prizadevanja za obnovo sladkovodnih ekosistemov in naravnih funkcij rek. Obnova sladkovodnih ekosistemov bi morala vključevati prizadevanja za ponovno vzpostavitev naravne vzdolžne in prečne rečne povezljivosti ter obrežnih in poplavnih območij rek, vključno z odstranitvijo ovir, da bi se podprla doseganje ugodnega stanja ohranjenosti rek, jezer in aluvialnih habitatov ter vrst, ki živijo v navedenih habitatih, zavarovanih z Direktivo 92/43/EGS in Direktivo 2009/147/ES, ter izpolnitev enega od ključnih ciljev strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030, tj. ponovna vzpostavitev najmanj 25 000 km nereguliranih rek. Države članice bi morale pri odpravljanju ovir obravnavati predvsem zastarele ovire, ki niso več potrebne za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, plovbo po celinskih plovnihih poteh, oskrbo z vodo ali za druge namene.
- (46) V Uniji se je število oprasovalcev v zadnjih desetletjih drastično zmanjšalo, pri čemer se populacija približno tretjine vrst čebel in metuljev zmanjšuje, vsaka deseta od navedenih vrst pa je na robu izumrtja. Oprasovalci so bistveni za delovanje kopenskih ekosistemov, dobrobit ljudi in prehransko varnost, saj oprasujejo divje in gojene

---

⁶⁹ Konvencija o varstvu morskega okolja severovzhodnega Atlantika iz leta 1992 – Konvencija OSPAR (OSPAR), Konvencija o varstvu morskega okolja območja Baltika iz leta 1992 – Helsinška konvencija (HELCOM), Konvencija za varstvo morskega okolja in obalnega območja Sredozemlja iz leta 1995 – Barcelonska konvencija (UNEP-MAP) in Konvencija o varstvu Črnega morja pred onesnaženjem iz leta 1992 – Bukareška konvencija.

rastline. Letna kmetijska proizvodnja EU v višini skoraj 5 000 000 000 EUR se neposredno pripisuje žuželkam opraševalkam⁷⁰.

- (47) Komisija je 1. junija 2018 začela pobudo EU za opraševalce⁷¹ kot odziv na pozive Evropskega parlamenta in Sveta k obravnavi zmanjševanja števila opraševalcev. Poročilo o napredku pri izvajanju pobude⁷² je pokazalo, da še vedno obstajajo pomembni izzivi pri spopadanju z dejavniki upadanja števila opraševalcev, vključno z uporabo pesticidov. Evropski parlament⁷³ in Svet⁷⁴ sta pozvala k odločnejšim ukrepom za boj proti zmanjševanju števila opraševalcev kot tudi k vzpostavitvi okvira za spremljanje opraševalcev po vsej Uniji ter jasnih ciljev in kazalnikov v zvezi z zavezo za obrnitev trenda upada števila opraševalcev. Evropsko računsko sodišče je priporočilo, naj Komisija vzpostavi ustrezne mehanizme upravljanja in spremljanja ukrepov za obravnavo nevarnosti za opraševalce⁷⁵.
- (48) Namen predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o trajnostni uporabi fitofarmaceutskih sredstev [*sprejeta bo 22. junija 2022, dodati naslov in številko sprejetega akta, ko bosta na voljo*] je regulirati enega od dejavnikov zmanjševanja števila opraševalcev s prepovedjo uporabe pesticidov na ekološko občutljivih območjih, od katerih so mnoga zajeta v tej uredbi, na primer na območjih, kjer živijo vrste opraševalcev, ki so na evropskih rdečih seznamih⁷⁶, razvrščene kot vrste, ki jim grozi izumrtje.
- (49) Za zagotavljanje varne, trajnostne, hranljive in cenovno dostopne hrane so potrebni trajnostni, odporni in biotsko raznovrstni kmetijski ekosistemi. Biotsko zelo raznovrstni kmetijski ekosistemi povečujejo tudi odpornost kmetijstva na podnebne spremembe in okoljska tveganja, hkrati pa zagotavljajo varnost hrane in prehransko varnost ter ustvarjajo nova delovna mesta na podeželju, zlasti delovna mesta, povezana z ekološkim kmetovanjem ter podeželskim turizmom in rekreacijo. Zato mora Unija izboljšati biotsko raznovrstnost svojih kmetijskih zemljišč z različnimi obstoječimi praksami, ki koristijo povečanju biotske raznovrstnosti ali so združljive z njim, vključno z ekstenzivnim kmetijstvom. Ekstenzivno kmetijstvo je ključno za ohranjanje številnih vrst in habitatov na biotsko zelo raznovrstnih območjih. Obstaja veliko obsežnih kmetijskih praks, ki imajo številne in pomembne koristi za varstvo biotske raznovrstnosti, ekosistemskih storitev in značilnosti krajine, kot so precizno

---

⁷⁰ Vysna, V., Maes, J., Petersen, J. E., La Notte, A., Vallecillo, S., Aizpurua, N., Ivits, E., Teller, A., Accounting for ecosystems and their services in the European Union (INCA). Final report from phase II of the INCA project aiming to develop a pilot for an integrated system of ecosystem accounts for the EU (Računovodstvo za ekosisteme in njihove storitve v Evropski uniji (INCA). Končno poročilo o fazi II projekta INCA, katerega cilj je razviti pilotni projekt za integriran sistem ekosistemskih računov za EU). Statistično poročilo. Urad za publikacije Evropske unije, Luxembourg, 2021.

⁷¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij. Pobuda EU za opraševalce (COM(2018) 395 final).

⁷² Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Napredek pri izvajanju pobude EU za opraševalce (COM(2021) 261 final).

⁷³ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2021 o strategiji EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030: Vračanje narave v naša življenja (2020/2273(INI)), na voljo na https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0277_SL.pdf.

⁷⁴ Sklepi Sveta z dne 17. decembra 2020 o posebnem poročilu Evropskega računskega sodišča št. 15/2020 Zaščita divjih opraševalcev v EU: pobude Komisije niso bile uspešne (14168/20).

⁷⁵ Posebno poročilo št. 15/2020, https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR20_15/SR_Pollinators_SL.pdf

⁷⁶ [Evropski rdeči seznam – Okolje – Evropska komisija \(europa.eu\)](https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR20_15/SR_Pollinators_SL.pdf).

kmetovanje, ekološko kmetovanje, agroekologija, agrogozdarstvo in nizkointenzivno trajno travnišče.

- (50) Uvesti je treba ukrepe za obnovo za povečanje biotske raznovrstnosti kmetijskih ekosistemov po vsej Uniji, tudi na območjih, ki niso zajeta s habitatnimi tipi, ki spadajo na področje uporabe Direktive 92/43/EGS. Ker ni skupne metode za ocenjevanje stanja kmetijskih ekosistemov, ki bi omogočala določitev specifičnih ciljev za obnovo kmetijskih ekosistemov, je primerno določiti splošno obveznost izboljšanja biotske raznovrstnosti kmetijskih ekosistemov in meriti izpolnjevanje navedene obveznosti na podlagi obstoječih kazalnikov.
- (51) Ker so ptice kmetijske krajine dobro znani in splošno priznani ključni kazalniki zdravja kmetijskih ekosistemov, je primerno določiti cilje za njihovo obnovo. Obveznost doseganja teh ciljev bi veljala za države članice in ne za posamezne kmete. Države članice bi morale te cilje doseči z uvedbo učinkovitih ukrepov za obnovo na kmetijskih zemljiščih ter s sodelovanjem s kmeti in drugimi deležniki pri zasnovi teh ukrepov in njihovem izvajanju na terenu, kot tudi z zagotavljanjem podpore kmetom in drugim deležnikom pri teh prizadevanjih.
- (52) Visokoraznovrstne krajinske značilnosti na kmetijskih zemljiščih, vključno z varovalnimi pasovi, neobdelano zemljo s kolobarjenjem ali brez njega, mejicami, posameznimi drevesi ali skupinami dreves, drevoredi, robovi polja, zaplatami, jarki, potoki, majhnimi mokrišči, terasami, kamnitimi skulpturami, kamnitimi zidovi, majhnimi ribniki in kulturnimi značilnostmi, zagotavljajo prostor za prosto živeče rastline in živali, vključno z opraševalci, preprečujejo erozijo in izčrpanost tal, prečiščujejo zrak in vodo ter prispevajo k blažitvi podnebnih sprememb in prilagajanju podnebnim spremembam ter h kmetijski produktivnosti kmetijskih rastlin, odvisnih od opraševanja. Tudi rodna drevesa, ki so del ornih zemljišč agrogozdarskih sistemov, in rodni sestavni deli neproduktivnih živih mej, se lahko štejejo za krajinske značilnosti z visoko biotsko raznovrstnostjo, če se ne obdelujejo z gnojili ali pesticidi in če žetev pridelka poteka le v času, ko to ne bi ogrozilo visokih ravni biotske raznovrstnosti. Zato je treba določiti zahtevo po zagotavljanju trenda povečanja deleža kmetijskih zemljišč z visokoraznovrstnimi značilnostmi pokrajine. Taka zahteva bi Uniji omogočila, da izpolni eno od drugih ključnih zavez strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030, tj. da vsaj 10 % kmetijskih površin vključi med visokoraznovrstne značilnosti pokrajine. Trende povečanja bi bilo treba doseči tudi za druge obstoječe kazalnike, kot sta indeks travniških metuljev in zaloga organskega ogljika v mineralnih tleh njivskih površin.
- (53) Cilj skupne kmetijske politike (SKP) je podpirati in krepiti varstvo okolja, vključno z biotsko raznovrstnostjo. Eden izmed specifičnih ciljev te politike je prispevati k zaustavitvi in obrnitvi trenda izgube biotske raznovrstnosti, krepiti ekosistemske storitve ter ohranjati habitate in krajine. Novi standard pogojenosti SKP št. 8 o dobrih kmetijskih in okoljskih pogojih (DKOP 8)⁷⁷ določa, da morajo upravičenci do plačil na površino imeti vsaj 4 % ornih zemljišč na ravni kmetij, namenjenih neproizvodnim površinam in značilnostim, vključno z neobdelanimi zemljišči, in ohraniti obstoječe krajinske značilnosti. 4-odstotni delež, ki mora biti skladen navedenim standardom

⁷⁷ Uredba (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013 (UL L 435, 6.12.2021, str. 1).

dobrih kmetijskih in okoljskih pogojev, se lahko zmanjša na 3 %, če so izpolnjeni nekateri predpogoji⁷⁸. Ta obveznost bo prispevala k temu, da bodo države članice dosegle pozitiven trend visokoraznovrstnih krajinskih značilnosti na kmetijskih zemljiščih. Poleg tega imajo države članice v okviru SKP možnost, da vzpostavijo okoljske sheme za kmetijske prakse, ki jih kmetje izvajajo na kmetijskih površinah, ki lahko vključujejo ohranjanje in ustvarjanje krajinskih značilnosti ali neproizvodnih površin. Podobno lahko države članice v svoje strateške načrte SKP vključijo tudi kmetijsko-okoljsko-podnebne obveznosti, vključno z okrepljenim upravljanjem krajinskih značilnosti, ki presegajo standard pogojenosti DKOP 8 in/ali okoljske sheme. K obnovi evropske biotske raznovrstnosti na kmetijskih zemljiščih do leta 2030 bodo prispevali tudi projekti LIFE, ki se nanašajo na naravo in biotsko raznovrstnost, in sicer s podpiranjem izvajanja Direktive 92/43/EGS in Direktive 2009/147/ES ter strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030.

- (54) Obnova in ponovno mokrenje⁷⁹ organskih tal⁸⁰ v kmetijski rabi (npr. kot travišča ali obdelovalna zemljišča), ki predstavljajo izsušena šotišča, pomagata zagotoviti znatne koristi za biotsko raznovrstnost, precejšnje zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in druge okoljske koristi, hkrati pa prispevata k raznoliki kmetijski krajini. Države članice lahko izbirajo med široko paleto ukrepov za obnovo izsušenih šotišč v kmetijski rabi, ki segajo od preoblikovanja njivskih površin v trajno travišče in ekstenzivnih ukrepov, ki jih spremlja zmanjšanje izsuševanja, vse do popolnega ponovnega mokrenja z možnostjo paludikulture uporabe ali vzpostavitve vegetacije, ki tvori šoto. Največje koristi za podnebje se ustvarijo z obnovo in ponovnim mokrenjem njivskih površin, ki jim sledi obnova intenzivnega travišča. Da bi omogočili fleksibilno izvajanje cilja obnove izsušenih šotišč v kmetijski rabi, lahko države članice ukrepe za obnovo in ponovno mokrenje izsušenih šotišč na območjih izkopavanja šote ter, do določene mere, obnovo in ponovno mokrenje izsušenih šotišč, ki so v drugi rabi (na primer gozd), štejejo kot prispevek k doseganju ciljev za izsušena šotišča v kmetijski rabi.
- (55) Da bi lahko izkoristili vse koristi biotske raznovrstnosti, bi obnova in ponovno mokrenje izsušenih šotišč morala presegati območja mokriščnih habitatnih tipov iz Priloge I Direktive 92/43/EGS, ki jih je treba obnoviti in ponovno vzpostaviti. Podatki o obsegu organskih tal ter njihovih emisijah toplogrednih plinov in odvzemih se spremljajo in dajejo na voljo s poročanjem sektorja LULUCF v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov držav članic, ki se predložijo UNFCCC. Obnovljena in ponovno vzpostavljena šotišča se lahko še naprej produktivno uporabljajo na druge načine. Na primer, paludikultura, praksa kmetovanja na mokrih šotiščih, lahko vključuje gojenje različnih vrst trstičja, nekaterih oblik lesa, borovnic in brusnic, sfagnuma in pašo z vodnimi bivoli. Take prakse bi morale temeljiti na načelih trajnostnega upravljanja in biti usmerjene v krepitev biotske raznovrstnosti, da bi lahko imele visoko finančno in ekološko vrednost. Paludikultura lahko tudi koristi več ogroženim vrstam v Uniji ter

⁷⁸ Kadar se kmet zaveže, da bo vsaj 7 % svojega ornega zemljišča namenil neproizvodnim površinam ali značilnostim, vključno z neobdelanimi zemljišči, v okviru razširjene okoljske sheme, ali če je na ravni kmetije minimalni delež vsaj 7 % ornih zemljišč, ki vključujejo tudi vmesne posevke ali kmetijske rastline, ki vežejo dušik, gojene brez uporabe fitofarmaceutskih sredstev.

⁷⁹ Ponovno mokrenje je proces spreminjanja izsušene zemlje v mokro zemljo. Poglavje 1 IPCC 2014, 2013 in dodatek smernicam IPCC za nacionalne sezname toplogrednih plinov iz leta 2006: Mokrišča, Hiraishi, T., Krug, T., Tanabe, K., Srivastava, N., Baasansuren, J., Fukuda, M. in Troxler, T. G. (ur.).

⁸⁰ Izraz „organska tla“ je opredeljen v smernicah IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006, pripravljenih v okviru programa za nacionalne evidence toplogrednih plinov, Eggleston, H. S., Buendia, L., Miwa, K., Ngara, T. in Tanabe, K. (ur.).

olajša povezljivost mokrišč in povezanih populacij vrst v Uniji. Ukrepi za obnovo in ponovno mokrenje izsušenih šotič ter za nadomestitev morebitnih izgub dohodka se lahko financirajo iz najrazličnejših virov, vključno z odhodki v okviru proračuna Unije in iz programov financiranja Unije.

- (56) V novi strategiji EU za gozdove do leta 2030⁸¹ je načrtovana potreba po obnovi biotske raznovrstnosti gozdov. Gozdovi in druga gozdna zemljišča pokrivajo več kot 43,5 % kopenskega območja EU. Biotsko zelo raznovrstni gozdni ekosistemi so občutljivi na podnebne spremembe, vendar so tudi naravni zaveznik pri prilagajanju podnebnim spremembam in podnebnim tveganjem ter boju proti njim, vključno s svojimi funkcijami kot zaloge in ponori ogljika, ter zagotavljajo številne druge pomembne ekosistemske storitve in koristi, kot so zagotavljanje gradbenega lesa in lesa ter hrane in drugih nelesnih izdelkov, uravnavanje podnebja, stabilizacija tal in nadzor erozije ter čiščenje zraka in vode.
- (57) Uvesti je treba ukrepe za obnovo za povečanje biotske raznovrstnosti gozdnih ekosistemov po vsej Uniji, tudi na območjih, ki niso zajeta s habitatnimi tipi, ki spadajo na področje uporabe Direktive 92/43/EGS. Ker ni skupne metode za ocenjevanje stanja gozdnih ekosistemov, ki bi omogočala določitev specifičnih ciljev za obnovo gozdnih ekosistemov, je primerno določiti splošno obveznost izboljšanja biotske raznovrstnosti gozdnih ekosistemov in meriti izpolnjevanje navedene obveznosti na podlagi obstoječih kazalnikov, kot so stoječa in ležeča odmrta drevesa, delež gozdov z neenakomerno starostno strukturo, povezljivost gozdov, indeks splošno razširjenih gozdnih ptic⁸² in zaloge organskega ogljika.
- (58) Cilji in obveznosti glede obnove habitatov in vrst, zaščitene v skladu z direktivama 92/43/EGS in 2009/147/ES, za opraševalce ter sladkovodne, urbane, kmetijske in gozdne ekosisteme bi se morali dopolnjevati in delovati v sinergiji, da bi dosegli krovni cilj obnove ekosistemov na vseh kopenskih in morskih območjih Unije. Ukrepi za obnovo, potrebni za doseg kakega specifičnega cilja, bodo v številnih primerih prispevali k doseganju tudi drugih ciljev ali obveznosti. Države članice bi zato morale ukrepe za obnovo načrtovati strateško, da bi čim bolj povečale njihovo učinkovitost pri prispevanju k obnovi narave po vsej Uniji. Ukrepe za obnovo bi bilo treba načrtovati tudi tako, da bodo obravnavali blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje podnebnim spremembam ter preprečevanje in obvladovanje posledic naravnih nesreč. Njihov cilj bi moral biti optimizacija ekoloških, gospodarskih in družbenih funkcij ekosistemov, vključno z njihovim potencialom za produktivnost, ob upoštevanju njihovega prispevka k trajnostnemu razvoju zadevnih regij in skupnosti. Pomembno je, da države članice pripravijo podrobne nacionalne načrte za obnovo, ki temeljijo na najboljših razpoložljivih znanstvenih dokazih, in da ima javnost čim prej na voljo učinkovite možnosti za sodelovanje pri pripravi navedenih načrtov. Države članice bi morale upoštevati posebne pogoje in potrebe na svojem ozemlju, da bi se načrti odzivali na ustrezne pritiske, nevarnosti in dejavnike izgube biotske raznovrstnosti, ter bi morale sodelovati pri zagotavljanju čezmejne obnove in povezljivosti.
- (59) Da se zagotovi sinergija med različnimi ukrepi, ki so bili in bodo sprejeti za varovanje, ohranjanje in obnovo narave v Uniji, bi morale države članice pri pripravi nacionalnih načrtov za obnovo upoštevati: ohranitvene ukrepe, vzpostavljene za območja

---

⁸¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Nova strategija EU za gozdove do leta 2030 (COM(2021) 572 final).

⁸² [Indeks splošno razširjenih ptic \(zbirni podatki EU\) – Nabori podatkov o izdelkih – Eurostat \(europa.eu\)](#).

Natura 2000, ter prednostne okvire ukrepanja, vzpostavljene v skladu z Direktivo 92/43/EGS in Direktivo 2009/147/ES; ukrepe za doseganje dobrega ekološkega in kemijskega stanja vodnih teles, vključene v načrte upravljanja povodij, ki so pripravljene v skladu z Direktivo 2000/60/ES; morske strategije za doseganje dobrega okoljskega stanja v vseh morskih regijah Unije, pripravljene v skladu z Direktivo 2008/56/ES; nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka, pripravljene v skladu z Direktivo (EU) 2016/2284; nacionalne strategije in akcijske načrte za biotsko raznovrstnost, pripravljene v skladu s členom 6 Konvencije o biološki raznovrstnosti, ter ohranitvene ukrepe, sprejete v skladu z Uredbo 1380/2013, in tehnične ukrepe, sprejete v skladu z Uredbo (EU) 2019/1241 Evropskega parlamenta in Sveta⁸³.

- (60) Da bi se zagotovila skladnost med cilji te uredbe ter Direktive (EU) 2018/2001⁸⁴, Uredbe (EU) 2018/1999⁸⁵ in Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede spodbujanja energije iz obnovljivih virov⁸⁶, zlasti pri pripravi nacionalnih načrtov za obnovo, bi morale države članice upoštevati potencial projektov na področju energije iz obnovljivih virov za prispevanje k doseganju ciljev za obnovo narave.
- (61) Glede na pomen doslednega obravnavanja dvojnega izziva izgube biotske raznovrstnosti in podnebnih sprememb bi se morala pri obnovi biotske raznovrstnosti upoštevati uporaba energije iz obnovljivih virov in obratno. V sporočilu REPowerEU: skupni evropski ukrepi za cenovno dostopnejšo, zanesljivejšo in bolj trajnostno energijo⁸⁷ je navedeno, da bi morale države članice hitro opredeliti, oceniti in zagotoviti ustrezna kopenska in morska območja, ki so na voljo za projekte na področju energije iz obnovljivih virov, in sicer sorazmerno z njihovimi nacionalnimi energetske in podnebnimi načrti, prispevki k revidiranemu cilju glede energije iz obnovljivih virov za leto 2030 in drugimi dejavniki, kot so razpoložljivost virov,

---

⁸³ Uredba (EU) 2019/1241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o ohranjanju ribolovnih virov in varstvu morskih ekosistemov s tehničnimi ukrepi, o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1967/2006, (ES) št. 1224/2009 ter uredb (EU) št. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 in (EU) 2019/1022 Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 894/97, (ES) št. 850/98, (ES) št. 2549/2000, (ES) št. 254/2002, (ES) št. 812/2004 in (ES) št. 2187/2005 (UL L 198, 25.7.2019, str. 105).

⁸⁴ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

⁸⁵ Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).

⁸⁶ Direktiva 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motorne bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS (UL L 350, 28.12.1998, str. 58).

⁸⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, REPowerEU: skupni evropski ukrepi za cenovno dostopnejšo, zanesljivejšo in bolj trajnostno energijo (COM(2022) 108 final).

omrežna infrastruktura in cilji strategije EU za biotsko raznovrstnost. Predlog Komisije za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive (EU) 2018/2001 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb in Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti⁸⁸ ter priporočilo Komisije o pospešitvi postopkov izdaje dovoljenj za projekte na področju energije iz obnovljivih virov in poenostavitvi sklepanja pogodb o nakupu električne energije⁸⁹, ki sta bila sprejeta 18. maja 2022, določata tudi opredelitev namenskih območij za obnovljive vire energije. To so posebne lokacije, bodisi na kopnem bodisi na morju, ki so zlasti primerne za postavitev obratov za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, razen kurilnih naprav na biomaso, kjer se glede na posebnosti izbranega ozemlja ne pričakuje, da bi uporaba posebne vrste energije iz obnovljivih virov pomembno vplivala na okolje. Države članice bi morale dati prednost umetnim in grajenim površinam, kot so strehe, območja prometne infrastrukture, parkirišča, odlagališča odpadkov, industrijska območja, rudniki, umetna celinska vodna telesa, jezera ali zbiralniki in, kjer je primerno, obrati za čiščenje komunalne odpadne vode ter degradirana zemljišča, ki niso uporabna za kmetijstvo. Države članice bi se morale pri določitvi namenskih območij za obnovljive vire energije izogniti zavarovanim območjem in upoštevati svoje nacionalne načrte za obnovo narave. Razvoj teh načrtov bi morale uskladiti z določanjem namenskih območij za obnovljive vire energije. Med pripravo načrtov za obnovo narave bi morale zagotoviti sinergije z že določenimi namenskimi območji za obnovljive vire energije in poskrbeti, da delovanje namenskih območij za obnovljive vire energije ostane nespremenjeno, vključno s postopki izdaje dovoljenj, ki se uporabljajo za namenska območja za obnovljive vire energije, predvidenimi v Direktivi (EU) 2018/2001.

- (62) Za zagotovitev sinergij z ukrepi za obnovo, ki so že bili načrtovani ali uvedeni v državah članicah, bi morali biti ti ukrepi priznani in upoštevani v nacionalnih načrtih za obnovo. Glede na nujnost, da se sprejmejo ukrepi za obnovo degradiranih ekosistemov, na katero je opozorilo poročilo IPCC iz leta 2022, bi morale države članice izvajati navedene ukrepe vzporedno s pripravo načrtov za obnovo.
- (63) Nacionalni načrti za obnovo bi morali upoštevati tudi rezultate raziskovalnih projektov, pomembnih za oceno stanja ekosistemov, opredelitev in uvedbo ukrepov za obnovo ter namene spremljanja.
- (64) Primerno je upoštevati poseben položaj najbolj oddaljenih regij Unije, kot je navedeno v členu 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki določa posebne ukrepe za podporo navedenim regijam. Kot je predvideno v strategiji EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030, bi bilo treba varstvu in obnovi ekosistemov v najbolj oddaljenih regijah nameniti posebno pozornost, saj imajo izjemno bogato biotsko raznovrstnost.
- (65) Evropska agencija za okolje (EEA) bi morala podpirati države članice pri pripravi nacionalnih načrtov za obnovo ter spremljanju napredka pri doseganju ciljev in

---

⁸⁸ Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive (EU) 2018/2001 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb in Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (COM(2022) 222 final).

⁸⁹ Priporočilo Komisije o pospešitvi postopkov izdaje dovoljenj za projekte na področju energije iz obnovljivih virov in poenostavitvi sklepanja pogodb o nakupu električne energije (C(2022) 3219 final).

obveznosti v zvezi z obnovo. Komisija bi morala oceniti, ali so nacionalni načrti za obnovo ustrezni za doseganje navedenih ciljev in obveznosti.

- (66) Poročilo Komisije o stanju narave iz leta 2020 je pokazalo, da precejšen delež informacij, ki jih sporočijo države članice v skladu s členom 17 Direktive Sveta 92/43/EGS⁹⁰ in členom 12 Direktive 2009/147/ES, zlasti o stanju ohranjenosti ter trendih habitatov in vrst, ki jih varujejo, izhaja iz delnih raziskav ali temelji le na strokovni presoji. Navedeno poročilo je pokazalo tudi, da stanje več habitatnih tipov in vrst, zavarovanih v skladu z Direktivo 92/43/EGS, še vedno ni znano. Potrebna sta zapolnitev navedenih vrzeli v znanju ter vlaganje v spremljanje in nadzor, da se podprejo trdni in znanstveno utemeljeni nacionalni načrti za obnovo. Da bi se povečale pravočasnost, učinkovitost in skladnost različnih metod spremljanja, bi bilo treba pri spremljanju in nadzoru kar najbolje izkoristiti rezultate raziskovalnih in inovacijskih projektov, ki jih financira Unija, ter nove tehnologije, kot sta spremljanje na terenu in daljinsko zaznavanje z uporabo satelitskih podatkov in storitev, zagotovljenih v okviru vesoljskega programa Unije (EGNOS/Galileo in Copernicus). Misije EU Obnova naših oceanov in voda, Prilagajanje podnebnim spremembam in Evropski dogovor o tleh bodo podprle izvajanje ciljev za obnovo⁹¹.
- (67) Za spremljanje napredka pri izvajanju nacionalnih načrtov za obnovo, izvedenih ukrepov za obnovo, območij, na katerih se izvajajo ukrepi za obnovo, in podatkov o popisu ovir za kontinuiteto toka, bi bilo treba uvesti sistem, ki bi od držav članic zahteval, da pripravijo in posodobljajo ustrezne podatke o rezultatih takega spremljanja ter omogočijo dostop do njih. Za elektronsko poročanje podatkov Komisiji bi bilo treba uporabiti sistem Evropske agencije za okolje Reportnet, pri čemer bi moral biti cilj čim manjše upravno breme za vse subjekte. Da bi države članice zagotovile ustrezno infrastrukturo za javni dostop do podatkov, poročanje o njih in njihovo izmenjavo med javnimi organi, bi morale, kjer je to ustrezno, določiti specifikacije podatkov na podlagi tistih iz Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁹², Direktive 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁹³ ter Direktive (EU) 2019/1024 Evropskega parlamenta in Sveta⁹⁴.
- (68) Da bi Komisija zagotovila učinkovito izvajanje te uredbe, bi morala na zahtevo podpreti države članice prek Instrumenta za tehnično podporo⁹⁵, ki zagotavlja prilagojeno tehnično podporo za načrtovanje in izvajanje reform. Tehnična podpora na primer vključuje krepitev upravne zmogljivosti, usklajevanje zakonodajnih okvirov in izmenjavo ustreznih dobrih praks.

---

⁹⁰ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

⁹¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o misijah Evropske unije (COM(2021) 609 final).

⁹² Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

⁹³ Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, 25.4.2007, str. 1).

⁹⁴ Direktiva (EU) 2019/1024 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o odprtih podatkih in ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL L 172, 26.6.2019, str. 56).

⁹⁵ Uredba (EU) 2021/240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. februarja 2021 o vzpostavitvi Instrumenta za tehnično podporo (UL L 57, 18.2.2021, str. 1).

- (69) Komisija bi morala poročati o napredku držav članic pri izpolnjevanju ciljev in obveznosti v zvezi z obnovo iz te uredbe na podlagi poročil o napredku po vsej Uniji, ki jih pripravi EEA, ter drugih analiz in poročil, ki jih dajejo države članice na voljo na ustreznih področjih politike, kot so naravovarstvena, morska in vodna politika.
- (70) Za zagotovitev doseganja ciljev in obveznosti, določenih v tej uredbi, je izjemno pomembno, da se izvedejo ustrezne zasebne in javne naložbe v obnovo, države članice pa bi morale vključiti odhodke za cilje biotske raznovrstnosti, tudi v zvezi z oportunitetnimi in prehodnimi stroški, nastalimi zaradi izvajanja nacionalnih načrtov za obnovo, v svoje nacionalne proračune in navesti, kako se porabljajo sredstva Unije. Kar zadeva financiranje Unije, odhodki v okviru proračuna Unije in programov financiranja Unije, kot so program za okolje in podnebne ukrepe (LIFE)⁹⁶, Evropski sklad za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo (ESPRA)⁹⁷, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP)⁹⁸, Evropski kmetijski jamstveni sklad (EKJS), Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR), Kohezijski sklad⁹⁹ in Sklad za pravični prehod¹⁰⁰ ter okvirni program Unije za raziskave in inovacije Obzorje Evropa¹⁰¹, prispevajo k ciljem biotske raznovrstnosti, pri čemer je namen, da se v letu 2024 nameni 7,5 %, v letih 2026 in 2027 pa 10 % letne porabe v okviru večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027¹⁰² za cilje biotske raznovrstnosti. Mehanizem za okrevanje in odpornost (RRF)¹⁰³ je nadaljnji vir financiranja za varstvo in obnovo biotske raznovrstnosti in ekosistemov. V zvezi s programom LIFE bi bilo treba posebno pozornost nameniti ustrezni uporabi strateških projektov za naravo kot posebnega orodja, ki bi lahko podprlo izvajanje te uredbe z uspešnim in učinkovitim vključevanjem razpoložljivih finančnih sredstev.
- (71) Na voljo je vrsta pobud EU ter nacionalnih in zasebnih pobud za spodbujanje zasebnega financiranja, kot je program InvestEU¹⁰⁴, ki ponuja priložnosti za mobilizacijo javnega in zasebnega financiranja, da se med drugim podpreta krepitev

---

⁹⁶ Uredba (EU) 2021/783 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2021 o vzpostavitvi Programa za okolje in podnebne ukrepe (LIFE) ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1293/2013 (UL L 172, 17.5.2021, str. 53).

⁹⁷ Uredba (EU) 2021/1139 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2021 o vzpostavitvi Evropskega sklada za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo ter spremembi Uredbe (EU) 2017/1004 (UL L 247, 13.7.2021, str. 1).

⁹⁸ Uredba (EU) 2020/2220 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. decembra 2020 o določitvi nekaterih prehodnih določb za podporo iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) v letih 2021 in 2022 ter o spremembi uredb (EU) št. 1305/2013, (EU) št. 1306/2013 in (EU) št. 1307/2013 glede sredstev in uporabe v letih 2021 in 2022 ter Uredbe (EU) št. 1308/2013 glede sredstev in razdelitve take podpore v letih 2021 in 2022 (UL L 437, 28.12.2020, str. 1).

⁹⁹ Uredba (EU) 2021/1058 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in Kohezijskem skladu (UL L 231, 30.6.2021, str. 60).

¹⁰⁰ Uredba (EU) 2021/1056 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o vzpostavitvi Sklada za pravični prehod (UL L 231, 30.6.2021, str. 1).

¹⁰¹ Uredba (EU) 2021/695 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. aprila 2021 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije Obzorje Evropa, določitvi pravil za sodelovanje in razširjanje rezultatov ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1290/2013 in (EU) št. 1291/2013 (UL L 170, 12.5.2021, str. 1).

¹⁰² Uredba Sveta (EU, Euratom) 2020/2093 z dne 17. decembra 2020 o določitvi večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027 (UL L 433I, 22.12.2020, str. 11).

¹⁰³ Uredba (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. februarja 2021 o vzpostavitvi Mehanizma za okrevanje in odpornost (UL L 57, 18.2.2021, str. 17).

¹⁰⁴ Uredba (EU) 2021/523 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. marca 2021 o vzpostavitvi Programa InvestEU in spremembi Uredbe (EU) 2015/1017 (UL L 107, 26.3.2021, str. 30).

narave in biotske raznovrstnosti z zelenimi in modrimi infrastrukturnimi projekti ter ogljično kmetovanje kot zeleni poslovni model¹⁰⁵.

- (72) Države članice bi morale pri pripravi in izvajanju svojih nacionalnih načrtov za obnovo spodbujati pravičen pristop, ki bi zajemal vse segmente družbe, in sicer z vključitvijo postopkov za sodelovanje javnosti ter z upoštevanjem potreb lokalnih skupnosti in deležnikov.
- (73) V skladu z Uredbo (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰⁶ naj bi strateški načrti SKP prispevali k doseganju dolgoročnih nacionalnih ciljev, kot so določeni v zakonodajnih aktih iz Priloge XIII k navedeni uredbi ali kot izhajajo iz njih, in bili z njimi usklajeni. To uredbo o obnovi narave je treba upoštevati, ko Komisija v skladu s členom 159 Uredbe (EU) 2021/2115 do 31. decembra 2025 pregleda seznam iz Priloge XIII k navedeni uredbi.
- (74) V skladu z zavezo iz osmega okoljskega akcijskega programa do leta 2030¹⁰⁷ bi morale države članice postopoma opustiti okolju škodljive subvencije na nacionalni ravni, pri čemer bi morale kar najbolj izkoristiti tržne instrumente in orodja za zeleno proračunsko načrtovanje, vključno s tistimi, ki so potrebni za zagotavljanje socialno pravičnega prehoda, ter podpreti podjetja in druge deležnike pri razvoju standardiziranih praks za računovodenje naravnega kapitala.
- (75) Da bi se zagotovila potrebna prilagoditev te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi s spremembo prilog I do VII za prilagoditev skupine habitatov, posodobitev informacij o indeksu splošno razširjenih ptic kmetijske krajine ter prilagoditev seznama kazalnikov biotske raznovrstnosti za kmetijske ekosisteme, seznama kazalnikov biotske raznovrstnosti za gozdne ekosisteme in seznama morskih vrst glede na najnovejše znanstvene dokaze in primere ukrepov za obnovo. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se navedena posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁵². Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se lahko sistematično udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (76) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev metode za spremljanje oprashačevalcev, določitev metod za spremljanje kazalnikov za kmetijske ekosisteme iz Priloge IV k tej uredbi in kazalnikov za gozdne ekosisteme iz Priloge VI k tej uredbi, razvoj okvira za določanje zadovoljivih ravni oprashačevalcev, kazalnikov za kmetijske ekosisteme iz Priloge IV k tej uredbi in kazalnikov za gozdne ekosisteme iz Priloge VI k tej uredbi, določitev enotne oblike za nacionalne načrte za obnovo ter določitev oblike, strukture in podrobnih ureditev za elektronsko poročanje podatkov in informacij Komisiji.

¹⁰⁵ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu, Trajnostni ogljikovi krogi (COM(2021) 800 final).

¹⁰⁶ Uredba (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013.

¹⁰⁷ [Sklic se vstavi, ko bo objavljen osmi okoljski akcijski program].

Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰⁸.

- (77) Komisija bi morala opraviti vrednotenje te uredbe. V skladu z odstavkom 22 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje bi moralo navedeno vrednotenje temeljiti na merilih učinkovitosti, uspešnosti, ustreznosti, skladnosti in dodani vrednosti EU ter zagotoviti podlago za ocene učinka morebitnih nadaljnjih ukrepov. Poleg tega bi morala Komisija oceniti potrebo po določitvi dodatnih ciljev za obnovo na podlagi skupnih metod za ocenjevanje stanja ekosistemov, ki niso zajeti v členih 4 in 5, ob upoštevanju najnovejših znanstvenih dokazov.
- (78) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev te uredbe, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za dosego navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina

1. Ta uredba določa pravila, ki prispevajo k:
  - (a) nenehni, dolgoročni in trajni obnovi biotsko raznovrstne in odporne narave na kopenskih in morskih območjih Unije z obnovo ekosistemov;
  - (b) doseganju splošnih ciljev Unije na področju blažitve podnebnih sprememb in prilagajanja podnebnim spremembam;
  - (c) izpolnjevanju mednarodnih zavez Unije.
2. S to uredbo se vzpostavlja okvir, v katerem države članice nemudoma uvedejo učinkovite ukrepe za obnovo, vezane na posamezno območje, ki bodo do leta 2030 skupaj zajeli najmanj 20 % kopenskih in morskih območij Unije, do leta 2050 pa vse ekosisteme, ki jih je treba obnoviti.

Člen 2

Geografsko območje

Ta uredba se uporablja za ekosisteme iz členov 4 do 10:

---

¹⁰⁸ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (a) na ozemlju držav članic;
- (b) v vodah, na morskem dnu in v podtalju od temeljne črte proti odprtemu morju, od katere se meri velikost teritorialnih voda, ki sega do najbolj oddaljenega območja, na katerem država članica izvaja suverene pravice, v skladu s Konvencijo Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982.

Člen 3 Opredelitve pojmov

Uporabljajo se naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „ekosistem“ pomeni dinamično celoto rastlinskih in živalskih združb in združb mikroorganizmov ter njihovega neživega okolja, ki vzajemno delujejo kot funkcionalna enota, ter vključuje habitatne tipe, habitate vrst in populacije vrst;
- (2) „habitat vrste“ pomeni okolje, ki ga opredeljujejo posebni abiotski in biotski dejavniki ter v katerem živi vrsta v katerem koli stadiju svojega razvoja;
- (3) „obnova“ pomeni proces aktivne ali pasivne pomoči pri obnovi ekosistema v smeri dobrega stanja ali v dobro stanje, habitatnega tipa v najboljše možno stanje in na njegovo ugodno referenčno območje, habitata vrste na zadostno kakovost in količino ali populacij vrst na zadovoljivo raven, kot sredstvo za ohranjanje ali povečanje biotske raznovrstnosti in odpornosti ekosistemov;
- (4) „dobro stanje“ pomeni stanje, v katerem ključne značilnosti ekosistema, in sicer njegovo fizično, kemijsko, sestavno, strukturno in funkcionalno stanje ter njegove značilnosti krajine in morske pokrajine, odražajo visoko raven ekološke celovitosti, stabilnosti in odpornosti, potrebne za zagotovitev njegovega dolgoročnega vzdrževanja;
- (5) „ugodno referenčno območje“ pomeni celotno območje habitatnega tipa v določeni biogeografski ali morski regiji na nacionalni ravni, ki se šteje za minimalno potrebno za zagotovitev dolgoročne sposobnosti preživetja habitatnega tipa in njegovih vrst, ter vseh njegovih pomembnih ekoloških sprememb v njegovem naravnem območju razširjenosti, ki ga sestavljajo območje habitatnega tipa in, če navedeno območje ni zadostno, območje, potrebno za ponovno vzpostavitev habitatnega tipa;
- (6) „zadostna kakovost habitata“ pomeni kakovost habitata vrste, ki omogoča izpolnjevanje ekoloških zahtev vrste v katerem koli stadiju njenega razvoja, da se sama dolgoročno ohranja kot preživetja sposobna sestavina svojega habitata v njegovem naravnem območju razširjenosti;
- (7) „zadostna količina habitata“ pomeni količino habitata vrste, ki omogoča izpolnjevanje ekoloških zahtev vrste v katerem koli stadiju njenega razvoja, da se sama dolgoročno ohranja kot preživetja sposobna sestavina svojega habitata v njegovem naravnem območju razširjenosti;
- (8) „opraševalac“ pomeni prosto živečo žival, ki prenaša cvetni prah iz prašnice rastline do brazde rastline, s čimer omogoča oploditev in proizvodnjo semen;
- (9) „upad opráševalskih populacij“ pomeni zmanjševanje številčnosti ali raznovrstnosti opráševalcev ali obojega;

- (10) „lokalna upravna enota“ pomeni upravno enoto države članice na nizki ravni, ki je nižja od province, regije ali države, ustanovljeno v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰⁹;
- (11) „mesta“ pomenijo lokalne upravne enote, v katerih vsaj 50 % prebivalstva živi v enem ali več urbanih središčih, kar se meri z uporabo stopnje urbanizacije, določene v skladu s členom 4b.3, točka (a), Uredbe (ES) št. 1059/2003;
- (12) „manjša mesta in predmestja“ pomenijo lokalne upravne enote, v katerih manj kot 50 % prebivalstva živi v urbanem središču, vendar vsaj 50 % prebivalstva živi v urbanem grozdu, kar se meri z uporabo stopnje urbanizacije, določene v skladu s členom 4b.3, točka (a), Uredbe (ES) št. 1059/2003;
- (13) „urbani zeleni prostor“ pomeni vsa zelena urbana območja; širokolistnate gozdove; iglaste gozdove; mešane gozdove; naravna travnišča; barja in resave; prehodne gozdnate pokrajine – grmičevja in redko porasla območja –, kot jih najdemo v mestih, manjših mestih ali predmestjih, izračunane na podlagi podatkov, ki jih zagotovi Copernicusova storitev za spremljanje kopnega, vzpostavljena z Uredbo (EU) 2021/696 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹⁰;
- (14) „urbana drevesna zastornost“ pomeni celotno območje zastornosti z drevesi v mestih, manjših mestih in predmestjih, izračunano na podlagi podatkov o gostoti drevesnih krošenj, ki jih zagotovi Copernicusova storitev za spremljanje kopnega, ustanovljena z Uredbo (EU) 2021/696 Evropskega parlamenta in Sveta.
- (15) „namenska območja za obnovljive vire energije“ pomenijo namenska območja za obnovljive vire energije, kot so opredeljena v členu 2, točka 9(a), Direktive 2018/2001/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹¹¹.

POGLAVJE II

CILJI IN OBVEZNOSTI GLEDE OBNOVE

Člen 4

Obnova kopenskih, obalnih in sladkovodnih ekosistemov

1. Države članice vzpostavijo ukrepe za obnovo, ki so potrebni za izboljšanje območij dobrega stanja habitatnih tipov iz Priloge I, ki niso v dobrem stanju. Taki ukrepi se do leta 2030 vzpostavijo na najmanj 30 % območja vsake skupine habitatnih tipov iz

¹⁰⁹ Uredba (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (UL L 154, 21.6.2003, str. 1).

¹¹⁰ Uredba (EU) 2021/696 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. aprila 2021 o vzpostavitvi Vesoljskega programa Unije in ustanovitvi Agencije Evropske unije za vesoljski program ter razveljavitvi uredb (EU) št. 912/2010, (EU) št. 1285/2013 in (EU) št. 377/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU (UL L 170, 12.5.2021, str. 69).

¹¹¹ Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive (EU) 2018/2001 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb in Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (COM(2022) 222 final).

Priloge I, ki ni v dobrem stanju, kot je navedeno v nacionalnem načrtu za obnovo iz člena 12, na najmanj 60 % do leta 2040 in na najmanj 90 % do leta 2050.

2. Države članice vzpostavijo ukrepe za obnovo, ki so potrebni za ponovno vzpostavitev habitatnih tipov iz Priloge I na območjih, ki jih navedeni habitatni tipi ne zajemajo. Taki ukrepi se do leta 2030 vzpostavijo na območjih, ki predstavljajo najmanj 30 % dodatne celotne površine, potrebne za doseganje skupnega ugodnega referenčnega območja vsake skupine habitatnih tipov iz Priloge I, kot je navedeno v nacionalnem načrtu za obnovo iz člena 12, najmanj 60 % navedene površine do leta 2040 in 100 % navedene površine do leta 2050.
3. Države članice vzpostavijo ukrepe za obnovo kopenskih, obalnih in sladkovodnih habitatov vrst iz prilog II, IV in V k Direktivi 92/43/EGS ter drugih kopenskih, obalnih in sladkovodnih habitatov divjih ptic, zajetih z Direktivo 2009/147/ES, ki so potrebni za izboljšanje kakovosti in količine navedenih habitatov, vključno z njihovo ponovno vzpostavitvijo, in za izboljšanje povezljivosti, dokler nista doseženi zadostna kakovost in količina navedenih habitatov.
4. Določitev najprimernejših območij za ukrepe za obnovo v skladu z odstavki 1, 2 in 3 tega člena temelji na najboljšem razpoložljivem znanju in najnovejših znanstvenih dokazih o stanju habitatnih tipov iz Priloge I, ki se meri s strukturo in funkcijami, potrebnimi za njihovo dolgoročno ohranitev, vključno z njihovimi značilnimi vrstami, kot je navedeno v členu 1(e) Direktive 92/43/EGS, ter o kakovosti in količini habitatov vrst iz odstavka 3 tega člena. Območja, na katerih stanje habitatnih tipov iz Priloge I ni znano, se štejejo za območja, ki niso v dobrem stanju.
5. Pri ukrepih za obnovo iz odstavkov 1 in 2 se upošteva potreba po izboljšani povezljivosti med habitatnimi tipi iz Priloge I in ekološkimi zahtevami vrst iz odstavka 3, prisotnimi v navedenih habitatnih tipih.
6. Države članice zagotovijo, da se na območjih, na katerih se izvajajo ukrepi za obnovo v skladu z odstavki 1, 2 in 3, nenehno izboljšujeta stanje habitatnih tipov iz Priloge I, dokler se ne doseže dobro stanje, pa tudi kakovost habitatov vrst iz odstavka 3, dokler se ne doseže zadostna kakovost navedenih habitatov. Države članice zagotovijo, da se območja, na katerih je bilo doseženo dobro stanje in na katerih je bila dosežena zadostna kakovost habitatov vrst, ne poslabšajo.
7. Države članice zagotovijo, da se območja, na katerih so prisotni habitatni tipi iz Priloge I, ne poslabšajo.
8. Zunaj območij Natura 2000 je neizpolnjevanje obveznosti iz odstavkov 6 in 7 upravičeno, če so razlogi zanj:
  - (a) višja sila;
  - (b) neizogibne spremembe habitatov, ki so neposredna posledica podnebnih sprememb, ali
  - (c) projekt prevladujočega javnega interesa, za katerega ni na voljo manj škodljivih alternativnih rešitev, pri čemer se to določi za vsak primer posebej.
9. Na območjih Natura 2000 je neizpolnjevanje obveznosti iz odstavkov 6 in 7 upravičeno, če so razlogi zanj:
  - (a) višja sila;
  - (b) neizogibne spremembe habitatov, ki so neposredna posledica podnebnih sprememb ali

- (c) načrt oziroma projekt, odobren v skladu s členom 6(4) Direktive 92/43/EGS.
10. Države članice zagotovijo, da:
- (a) se območje habitata v dobrem stanju povečuje za habitatne tipe iz Priloge I, dokler ni najmanj 90 % območja v dobrem stanju in dokler se ne doseže ugodno referenčno območje za vsak habitatni tip v vsaki biogeografski regiji njihovega ozemlja;
  - (b) se čedalje bolj povečujeta zadostna kakovost in količina kopenskih, obalnih in sladkovodnih habitatov vrst iz prilog II, IV in V k Direktivi 92/43/EGS in vrst, zajetih z Direktivo 2009/147/ES.

Člen 5

Obnova morskih ekosistemov

1. Države članice vzpostavijo ukrepe za obnovo, ki so potrebni za izboljšanje stanja habitatnih tipov iz Priloge II, ki niso v dobrem stanju, tako da bodo postali območja dobrega stanja. Taki ukrepi se do leta 2030 vzpostavijo na najmanj 30 % območij vsake skupine habitatnih tipov iz Priloge II, ki ni v dobrem stanju, kot je navedeno v nacionalnem načrtu za obnovo iz člena 12, na najmanj 60 % do leta 2040 in na najmanj 90 % do leta 2050.
2. Države članice vzpostavijo ukrepe za obnovo, ki so potrebni za ponovno vzpostavitev habitatnih tipov iz Priloge II na območjih, ki jih navedeni habitatni tipi ne zajemajo. Taki ukrepi se do leta 2030 vzpostavijo na območjih, ki predstavljajo najmanj 30 % dodatne celotne površine, potrebne za doseganje skupnega ugodnega referenčnega območja vsake skupine habitatnih tipov, kot je navedeno v nacionalnem načrtu za obnovo iz člena 12, najmanj 60 % navedene površine do leta 2040 in 100 % navedene površine do leta 2050.
3. Države članice vzpostavijo ukrepe za obnovo morskih habitatov vrst iz Priloge III ter prilog II, IV in V k Direktivi 92/43/EGS in morskih habitatov divjih ptic, zajetih v Direktivi 2009/147/ES, ki so potrebni za izboljšanje kakovosti in količine navedenih habitatov, vključno z njihovo ponovno vzpostavitvijo, ter za izboljšanje povezljivosti, dokler nista doseženi zadostna kakovost in količina navedenih habitatov.
4. Določitev najprimernejših območij za ukrepe za obnovo v skladu s odstavki 1, 2 in 3 temelji na najboljšem razpoložljivem znanju in najnovejših znanstvenih dokazih o stanju habitatnih tipov iz Priloge II, ki se meri s strukturo in funkcijami, potrebnimi za njihovo dolgoročno ohranitev, vključno z njihovimi značilnimi vrstami, iz člena 1(e) Direktive 92/43/ES, ter o kakovosti in količini habitatov vrst iz odstavka 3. Območja, na katerih stanje habitatnih tipov iz Priloge II ni znano, se štejejo za območja, ki niso v dobrem stanju.
5. Pri ukrepih za obnovo iz odstavkov 1 in 2 se upošteva potreba po izboljšani povezljivosti med habitatnimi tipi iz Priloge II in ekološkimi zahtevami vrst iz odstavka 3, ki so prisotne v navedenih habitatnih tipih.
6. Države članice zagotovijo, da se na območjih, na katerih se izvajajo ukrepi za obnovo v skladu z odstavki 1, 2 in 3, nenehno izboljšujeta stanje habitatnih tipov iz Priloge II, dokler se ne doseže dobro stanje, pa tudi kakovost habitatov vrst iz odstavka 3, dokler se ne doseže zadostna kakovost navedenih habitatov. Države

- članice zagotovijo, da se območja, na katerih je bilo doseženo dobro stanje in na katerih je bila dosežena zadostna kakovost habitatov vrst, ne poslabšajo.
7. Države članice zagotovijo, da se območja, na katerih so prisotni habitatni tipi iz Priloge II, ne poslabšajo.
  8. Zunaj območij Natura 2000 je neizpolnjevanje obveznosti iz odstavkov 6 in 7 upravičeno, če so razlogi zanj:
    - (a) višja sila;
    - (b) neizogibne spremembe habitatov, ki so neposredna posledica podnebnih sprememb, ali
    - (c) projekt prevladujočega javnega interesa, za katerega ni na voljo manj škodljivih alternativnih rešitev, pri čemer se to določi za vsak primer posebej.
  9. Na območjih Natura 2000 je neizpolnjevanje obveznosti iz odstavkov 6 in 7 upravičeno, če so razlogi zanj:
    - (a) višja sila;
    - (b) neizogibne spremembe habitatov, ki so neposredna posledica podnebnih sprememb ali
    - (c) načrt oziroma projekt, odobren v skladu s členom 6(4) Direktive 92/43/EGS.
  10. Države članice zagotovijo, da:
    - (a) se območje habitata v dobrem stanju povečuje za habitatne tipe iz Priloge II, dokler ni najmanj 90 % območja v dobrem stanju in dokler se ne doseže ugodno referenčno območje za vsak habitatni tip v vsaki biogeografski regiji njihovega ozemlja;
    - (b) se čedalje bolj povečujeta zadostna kakovost in količina morskih habitatov vrst iz Priloge III ter prilog II, IV in V k Direktivi 92/43/EGS in vrst, zajetih z Direktivo 2009/147/ES.

Člen 6

Obnova urbanih ekosistemov

1. Države članice zagotovijo, da do leta 2030 v nobenem mestu, manjšem mestu in predmestju ne pride do neto izgub urbanega zelenega prostora in urbane drevesne zastornosti v primerjavi z letom 2021.
2. Države članice zagotovijo, da se skupno nacionalno območje urbanega zelenega prostora v mestih, manjših mestih in predmestjih do leta 2040 poveča za najmanj 3 % skupnega območja mest ter manjših mest in predmestij v letu 2021 ter za najmanj 5 % do leta 2050. Poleg tega države članice zagotovijo:
  - (a) najmanj 10-odstotno urbano drevesno zastornost v vseh mestih, manjših mestih in predmestjih do leta 2050 ter
  - (b) neto povečanje urbanega zelenega prostora, vključenega v razvoj obstoječih in novih stavb ter infrastrukture, vključno s prenovami in z obnovami, v vseh mestih, manjših mestih in predmestjih.

Člen 7

Obnova naravne rečne povezljivosti in naravnih funkcij povezanih poplavnih območij

1. Države članice pripravijo popis ovir za vzdolžno in prečno povezljivost površinskih voda ter opredelijo ovire, ki jih je treba odstraniti, da se prispeva k doseganju ciljev za obnovo iz člena 4 te uredbe in cilja obnove najmanj 25 000 km rek v stanje nereguliranih rek v Uniji do leta 2030, brez poseganja v Direktivo 2000/60/ES, zlasti člen 4(3), (5) in (7) Direktive, ter Uredbo 1315/2013, zlasti člen 15 Uredbe.
2. Države članice odstranijo ovire za vzdolžno in prečno povezljivost površinskih voda, opredeljene v odstavku 1 tega člena, v skladu z načrtom za njihovo odstranitev iz člena 12(2), točka (f). Države članice pri odpravljanju ovir obravnavajo predvsem zastarele ovire, ki niso več potrebne za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, plovbo po celinskih plovnih poteh, oskrbo z vodo ali za druge namene.
3. Države članice odstranitev ovir iz odstavka 2 dopolnijo z ukrepi, potrebnimi za izboljšanje naravnih funkcij povezanih poplavnih območij.

Člen 8

Obnova opraševalskih populacij

1. Države članice obrnejo trend upada opraševalskih populacij do leta 2030, nato pa dosežejo trend povečanja opraševalskih populacij, ki se po letu 2030 meri vsaka tri leta, dokler se ne dosežejo zadovoljive ravni, kot je določeno v skladu s členom 11(3).
2. Komisija sprejme izvedbene akte za določitev metode za spremljanje opraševalskih populacij. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2).
3. Metoda iz odstavka 2 zagotavlja standardiziran pristop k zbiranju letnih podatkov o številčnosti in raznovrstnosti vrst opraševalcev in ocenjevanju trendov opraševalskih populacij.

Člen 9

Obnova kmetijskih ekosistemov

1. Poleg območij, na katerih se izvajajo ukrepi za obnovo v skladu s členom 4(1), (2) in (3), države članice vzpostavijo ukrepe za obnovo, potrebne za povečanje biotske raznovrstnosti kmetijskih ekosistemov.
2. Države članice na nacionalni ravni dosežejo trend povečanja vsakega od naslednjih kazalnikov v kmetijskih ekosistemih, kot je podrobneje opredeljeno v Prilogi IV, ki se merijo v obdobju od datuma začetka veljavnosti te uredbe do 31. decembra 2030, nato pa vsaka tri leta, dokler se ne dosežejo zadovoljive ravni, določene v skladu s členom 11(3):
  - (a) indeks travniških metuljev;
  - (b) zaloge organskega ogljika v mineralnih tleh njivskih površin;
  - (c) delež kmetijskih zemljišč z visokoraznovrstnimi značilnostmi pokrajine.
3. Države članice uvedejo ukrepe za obnovo, s katerimi zagotovijo, da indeks splošno razširjenih ptic kmetijske krajine na nacionalni ravni, ki temelji na vrstah, navedenih

v Prilogi V, indeksiran dne ... [*Urad za publikacije: vstavite datum = prvi dan meseca, ki sledi 12 mesecem po datumu začetka veljavnosti te uredbe*] = 100, dosega naslednje ravni:

- (a) 110 do leta 2030, 120 do leta 2040 in 130 do leta 2050 za države članice, navedene v Prilogi V, katerih populacije ptic kmetijske krajine so bile v zgodovini bolj izčrpane;
  - (b) 105 do leta 2030, 110 do leta 2040 in 115 do leta 2050 za države članice, navedene v Prilogi IV, katerih populacije ptic kmetijske krajine so bile v zgodovini manj izčrpane.
4. Za organska tla v kmetijski rabi, ki predstavljajo izsušena šotišča, države članice vzpostavijo ukrepe za obnovo. Navedeni ukrepi se vzpostavijo na najmanj:
- (a) 30 % takih območij do leta 2030, najmanj četrtnina katerih je bila ponovno vzpostavljena;
  - (b) 50 % takih območij do leta 2040, najmanj polovica katerih je bila ponovno vzpostavljena;
  - (c) 70 % takih območij do leta 2050, najmanj polovica katerih je bila ponovno vzpostavljena.

Države članice lahko na območjih izkopavanja šote uvedejo ukrepe za obnovo, vključno s ponovnim mokrenjem, in jih štejejo za območja, ki prispevajo k doseganju zadevnih ciljev iz prvega pododstavka, točke (a), (b) in (c).

Poleg tega lahko države članice uvedejo ukrepe za obnovo za ponovno mokrenje organskih tal, ki predstavljajo izsušena šotišča in so v rabi, ki ni kmetijska raba niti izkopavanje šote, ter štejejo, da ta območja ponovno vzpostavljenih mokrišč prispevajo do največ 20 % k doseganju ciljev iz prvega pododstavka, točke (a), (b) in (c).

Člen 10

Obnova gozdnih ekosistemov

- 1. Poleg območij, na katerih se izvajajo ukrepi za obnovo v skladu s členom 4(1), (2) in (3), države članice vzpostavijo ukrepe za obnovo, potrebne za povečanje biotske raznovrstnosti gozdnih ekosistemov.
- 2. Države članice dosežejo na nacionalni ravni trend povečanja vsakega od naslednjih kazalnikov v gozdnih ekosistemih, kot je podrobneje določeno v Prilogi VI, ki se merijo v obdobju od datuma začetka veljavnosti te uredbe do 31. decembra 2030, nato pa vsaka tri leta, dokler se ne dosežejo zadovoljive ravni, določene v skladu s členom 11(3):
  - (a) stoječa odmrta drevesa,
  - (b) ležeča odmrta drevesa,
  - (c) delež gozdov z neenakomerno starostno strukturo,
  - (d) povezljivost gozdov,
  - (e) indeks splošno razširjenih gozdnih ptic,

- (f) zaloge organskega ogljika.

POGLAVJE III

NACIONALNI NAČRTI ZA OBNOVO

Člen 11

Priprava nacionalnih načrtov za obnovo

1. Države članice pripravijo nacionalne načrte za obnovo in izvajajo pripravljajno spremljanje in raziskave, potrebne za opredelitev ukrepov za obnovo, ki so potrebni za doseganje ciljev in izpolnjevanje obveznosti iz členov 4 do 10, ob upoštevanju najnovejših znanstvenih dokazov.
2. Države članice opredelijo območje, ki ga je treba obnoviti, da bi se dosegli cilji za obnovo iz členov 4 in 5, ob upoštevanju stanja habitatnih tipov iz člena 4(1) in (2) ter člena 5(1) in (2) ter kakovosti in količine habitatov vrst iz člena 4(3) in člena 5(3), ki so prisotni na njihovem ozemlju. Količinska opredelitev med drugim temelji na naslednjih informacijah:
  - (a) za vsak habitatni tip:
    - (i) skupno območje habitata in zemljevid njegove trenutne razširjenosti;
    - (ii) območje habitata, ki ni v dobrem stanju;
    - (iii) ugodno referenčno območje, pri katerem se upoštevajo evidentirane izgube v najmanj zadnjih 70 letih in napovedane spremembe okoljskih pogojev zaradi podnebnih sprememb;
    - (iv) območja, ki so najprimernejša za ponovno vzpostavitev habitatnih tipov glede na obstoječe in napovedane spremembe okoljskih pogojev zaradi podnebnih sprememb;
  - (b) zadostna kakovost in količina habitatov vrst, ki sta potrebni za doseganje njihovega ugodnega stanja ohranjenosti, ob upoštevanju območij, ki so najprimernejša za ponovno vzpostavitev navedenih habitatov, in povezljivosti, ki je potrebna med habitatni za uspevanje populacij vrst, pa tudi obstoječih in napovedanih sprememb okoljskih pogojev zaradi podnebnih sprememb.
3. Države članice najpozneje do leta 2030 za vsakega od kazalnikov iz členov 8(1), 9(2) in 10(2) z odprtim in učinkovitim postopkom ter oceno določijo zadovoljive ravni na podlagi najnovejših znanstvenih dokazov in, če je na voljo, okvira iz člena 17(9).
4. Države članice opredelijo in kartirajo kmetijske in gozdne površine, potrebne obnove, zlasti območja, na katerih sta zaradi intenzifikacije ali drugih dejavnikov upravljanja potrebni večja povezljivost in krajinska raznovrstnost.
5. Države članice opredelijo sinergije z blaženjem podnebnih sprememb, prilagajanjem podnebnim spremembam in preprečevanjem nesreč ter ustrezno prednostno razvrstijo ukrepe za obnovo. Države članice prav tako upoštevajo:
  - (a) svoj celovit nacionalni energetske in podnebni načrt iz člena 3 Uredbe (EU) 2018/1999;

- (b) svojo dolgoročno strategijo iz člena 15 Uredbe (EU) 2018/1999;
  - (c) zavezujoč cilj Unije za leto 2030 iz člena 3 Direktive (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta.
6. Razvoj svojih nacionalnih načrtov za obnovo uskladijo z določanjem namenskih območij za obnovljive vire energije. Med pripravo načrtov za obnovo narave države članice zagotovijo sinergije z že določenimi namenskimi območji za obnovljive vire energije in poskrbijo, da delovanje namenskih območij za obnovljive vire energije ostane nespremenjeno, vključno s postopki izdaje dovoljenj, ki se uporabljajo za namenska območja za obnovljive vire energije, predvidenimi v Direktivi (EU) 2018/2001.
  7. Države članice pri pripravi nacionalnih načrtov za obnovo upoštevajo naslednje:
    - (a) ohranitvene ukrepe, vzpostavljene za območja Natura 2000 v skladu z Direktivo 92/43/EGS;
    - (b) prednostne okvire ukrepanja, pripravljene v skladu z Direktivo 92/43/EGS;
    - (c) ukrepe za doseganje dobrega ekološkega in kemijskega stanja vodnih teles, vključene v načrte upravljanja povodij, ki so pripravljene v skladu z Direktivo 2000/60/ES;
    - (d) morske strategije za doseganje dobrega okoljskega stanja v vseh morskih regijah Unije, pripravljene v skladu z Direktivo 2008/56/ES;
    - (e) nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka, pripravljene v skladu z Direktivo (EU) 2016/2284;
    - (f) nacionalne strategije in akcijske načrte za biotsko raznovrstnost, pripravljene v skladu s členom 6 Konvencije o biološki raznovrstnosti;
    - (g) ohranitvene ukrepe, sprejete v okviru skupne ribiške politike.
  8. Države članice pri pripravi nacionalnih načrtov za obnovo uporabijo različne primere ukrepov za obnovo iz Priloge VII glede na specifične nacionalne in lokalne pogoje ter najnovejše znanstvene dokaze.
  9. Države članice si pri pripravi nacionalnih načrtov za obnovo prizadevajo optimizirati ekološke, gospodarske in družbene funkcije ekosistemov ter njihov prispevek k trajnostnemu razvoju zadevnih regij in skupnosti.
  10. Države članice, kjer je mogoče, spodbujajo sinergije z nacionalnimi načrti drugih držav članic za obnovo, zlasti za ekosisteme, ki segajo prek meja.
  11. Države članice zagotovijo, da je priprava načrta za obnovo odprta, vključujoča in učinkovita ter da lahko javnost čim prej in učinkovito sodeluje pri njegovi pripravi. Posvetovanja izpolnjujejo zahteve iz členov 4 do 10 Direktive 2001/42/ES.

Člen 12

Vsebina nacionalnih načrtov za obnovo

1. Nacionalni načrt za obnovo zajema obdobje do leta 2050 z vmesnimi roki, ki ustrezajo ciljem in obveznostim iz členov 4 do 10.
2. Države članice z uporabo enotne oblike, določene v skladu z odstavkom 4 tega člena, v svoj nacionalni načrt za obnovo vključijo naslednje elemente:

- (a) količinsko opredelitev območij, ki se obnovijo za doseganje ciljev za obnovo iz členov 4 do 10 na podlagi pripravljalnega dela, ki se opravlja v skladu s členom 11, in geografsko referenciranih zemljevidov navedenih območij;
- (b) opis načrtovanih ali vzpostavljenih ukrepov za obnovo za doseganje ciljev in izpolnjevanje obveznosti iz členov 4 do 10 ter specifikacijo o tem, kateri od navedenih ukrepov za obnovo se načrtujejo ali vzpostavljajo v omrežju Natura 2000, vzpostavljenem v skladu z Direktivo 92/43/EGS;
- (c) navedbo ukrepov za zagotovitev, da se območja, zajeta s habitatnimi tipi iz prilog I in II, ne poslabšajo na območjih, na katerih je bilo doseženo dobro stanje, ter da se habitati vrst iz člena 4(3) in člena 5(3) ne poslabšajo na območjih, na katerih je bila dosežena zadostna kakovost habitatov vrst v skladu s členom 4(6) in členom 5(6);
- (d) navedbo ukrepov za zagotovitev, da se območja, zajeta s habitatnimi tipi iz prilog I in II, ne poslabšajo v skladu s členom 4(7) in členom 5(7);
- (e) popis ovir in ovir, opredeljenih za odstranitev v skladu s členom 7(1), načrt njihove odstranitve v skladu s členom 7(2) in oceno dolžine nereguliranih rek, ki bo dosežena z odstranitvijo navedenih ovir do leta 2030 in do leta 2050, ter vse druge ukrepe za ponovno vzpostavitev naravnih funkcij poplavnih območij v skladu s členom 7(3);
- (f) časovni okvir za vzpostavitev ukrepov za obnovo v skladu s členi 4 do 10;
- (g) po potrebi namenski oddelek, ki določa prilagojene ukrepe za obnovo v njihovih najbolj oddaljenih regijah;
- (h) spremljanje območij, na katerih se izvaja obnova v skladu s členoma 4 in 5, postopek za ocenjevanje učinkovitosti ukrepov za obnovo, vzpostavljenih v skladu s členi 4 do 10, ter po potrebi spreminjanje navedenih ukrepov za zagotovitev, da so cilji in obveznosti iz členov 4 do 10 doseženi oziroma izpolnjeni;
- (i) navedbo določil za zagotavljanje stalnih, dolgoročnih in trajnih učinkov ukrepov za obnovo iz členov 4 do 10;
- (j) ocenjene dodatne koristi za blaženje podnebnih sprememb, postopno povezane z ukrepi za obnovo, pa tudi širše socialno-ekonomske koristi navedenih ukrepov;
- (k) namenski oddelek, ki določa način, kako se v nacionalnem načrtu za obnovo upoštevajo:
  - (i) pomembnost scenarijev podnebnih sprememb za načrtovanje vrste in lokacije ukrepov za obnovo;
  - (ii) potencial ukrepov za obnovo za zmanjšanje učinkov podnebnih sprememb na naravo, da se preprečijo naravne nesreče in podpre prilagajanje;
  - (iii) sinergije z nacionalnimi strategijami za prilagajanje ali načrti in nacionalnimi poročili o oceni tveganja nesreč;
  - (iv) pregled medsebojnega delovanja med ukrepi, vključenimi v nacionalni načrt za obnovo, in nacionalnim energetske in podnebnim načrtom;
- (l) ocenjene potrebe po financiranju za izvajanje ukrepov za obnovo, ki vključujejo opis podpore deležnikom, ki jih zadevajo ukrepi za obnovo ali

druge nove obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe, ter način nameravanega financiranja, javnega ali zasebnega, vključno s (so)financiranjem z instrumenti Unije za financiranje;

- (m) navedbo subvencij, ki negativno vplivajo na doseganje ciljev in izpolnjevanje obveznosti iz te uredbe;
  - (n) povzetek postopka priprave in izdelave nacionalnega načrta za obnovo, vključno z informacijami o sodelovanju javnosti in načinu, kako se upoštevajo potrebe lokalnih skupnosti in deležnikov;
  - (o) namenski oddelek, v katerem je navedeno, kako so bile pripombe Komisije v zvezi z osnutkom nacionalnega načrta za obnovo iz člena 14(4) upoštevane v skladu s členom 14(5). Če zadevna država članica določene pripombe ali znatnega dela pripombe Komisije ne upošteva, za to poda svojo obrazložitev.
3. Nacionalni načrti za obnovo po potrebi vključujejo ohranitvene ukrepe, ki jih namerava država članica sprejeti v okviru skupne ribiške politike, vključno z ohranitvenimi ukrepi v skupnih priporočilih, ki jih namerava država članica uvesti v skladu s postopkom iz Uredbe (EU) št. 1380/2013, ter vse pomembne informacije o navedenih ukrepih.
4. Komisija sprejme izvedbene akte za določitev enotne oblike za nacionalne načrte za obnovo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2). Komisiji pri pripravi enotne oblike pomaga Evropska agencija za okolje (EEA).

Člen 13

Predložitev osnutka nacionalnega načrta za obnovo

Države članice Komisiji predložijo osnutek nacionalnega načrta za obnovo iz členov 11 in 12 najpozneje do ... [*Urad za publikacije: vstavite datum = prvi dan meseca, ki sledi 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe*].

Člen 14

Ocenjevanje nacionalnih načrtov za obnovo

1. Komisija oceni osnutek nacionalnih načrtov za obnovo v šestih mesecih od datuma prejema. Komisija pri tem ocenjevanju deluje v tesnem sodelovanju z zadevno državo članico.
2. Komisija pri ocenjevanju osnutka nacionalnega načrta za obnovo oceni njegovo skladnost s členom 12, pa tudi njegovo ustreznost za doseganje ciljev in obveznosti iz členov 4 do 10 ter krovnih ciljev Unije iz člena 1, specifičnih ciljev iz člena 7(1) za obnovitev vsaj 25 000 km rek v stanje nereguliranih rek v Uniji do leta 2030 in cilja za leto 2030, da se pokrije vsaj 10 % kmetijske površine Unije z zelo raznolikimi krajinskimi značilnostmi.
3. Komisiji pri ocenjevanju osnutka nacionalnih načrtov za obnovo pomagajo strokovnjaki EEA.
4. Komisija lahko v šestih mesecih od datuma prejema osnutka nacionalnega načrta za obnovo na države članice naslovi pripombe.
5. Države članice v svojem končnem nacionalnem načrtu za obnovo ustrezno upoštevajo vse pripombe Komisije.

6. Države članice nacionalni načrt za obnovo dokončajo, objavijo in ga Komisiji predložijo v šestih mesecih od datuma prejema pripomb Komisije.

Člen 15

Pregled nacionalnih načrtov za obnovo

1. Države članice svoj nacionalni načrt za obnovo pregledajo najmanj vsakih deset let v skladu s členoma 11 in 12, pri tem pa upoštevajo napredek, dosežen na področju izvajanja načrtov, najboljše razpoložljive znanstvene dokaze, pa tudi razpoložljivo znanje o spremembah ali pričakovanih spremembah okoljskih pogojev zaradi podnebnih sprememb.
2. Ko postane očitno, da ukrepi, določeni v nacionalnem načrtu za obnovo, ne bodo zadostovali za doseganje ciljev in izpolnjevanje obveznosti iz členov 4 do 10, države članice na podlagi spremljanja v skladu s členom 17 nacionalni načrt za obnovo spremenijo ter vključijo dopolnilne ukrepe.
3. Če Komisija na podlagi informacij iz člena 18(1) in (2) ter ocene iz člena 18(4) in (5) meni, da napredek države članice ne zadostuje za doseganje ciljev in izpolnjevanje obveznosti iz členov 4 do 10, lahko Komisija od zadevne države članice zahteva, naj predloži posodobljen osnutek nacionalnega načrta za obnovo z dopolnilnimi ukrepi. Navedeni posodobljeni nacionalni načrt za obnovo se objavi in predloži v šestih mesecih od datuma prejema zahteve Komisije.

Člen 16

Dostop do pravnega varstva

1. Države članice v skladu z nacionalnim pravom zagotovijo, da imajo člani javnosti, ki imajo zadosten interes ali uveljavljajo kršeno pravico, dostop do revizije postopka pred sodiščem ali pred drugim neodvisnim in nepristranskim organom, vzpostavljenim z zakonom, da izpodbijajo materialno ali postopkovno zakonitost nacionalnih načrtov za obnovo in vseh opustitev ukrepanja pristojnih organov, ne glede na vlogo, ki so jo člani javnosti imeli med postopkom priprave in izdelave nacionalnega načrta za obnovo.
2. Države članice določijo, kaj predstavlja zadosten interes in kršitev pravice, skladno s ciljem, da javnosti zagotovijo širok dostop do pravnega varstva. Za namene odstavka 1 se za vsako nevladno organizacijo, ki spodbuja varstvo okolja in izpolnjuje katere koli zahteve v skladu z nacionalnim pravom, šteje, da ima pravice, ki so lahko kršene, njihov interes pa se šteje za zadosten.
3. Postopek revizije iz odstavka 1 je pošten, nepristranski, pravočasen in brezplačen ali ne pretirano drag ter zagotavlja ustrezna in učinkovita pravna sredstva, vključno s sodno prepovedjo, če je ta potrebna.
4. Države članice zagotovijo, da so javnosti dostopne praktične informacije o dostopu do upravnih in sodnih revizijskih postopkov iz tega člena.

POGLAVJE IV

SPREMLJANJE IN POROČANJE

Člen 17

Spremljanje

1. Države članice spremljajo naslednje:
  - (a) stanje in trend stanja habitatnih tipov ter kakovost in trend kakovosti habitatov vrst iz členov 4 in 5 na območjih, na katerih se izvajajo ukrepi za obnovo na podlagi spremljanja iz člena 12(2), točka (h);
  - (b) območje urbanega zelenega prostora in drevesne zastornosti v mestih, manjših mestih in predmestjih, kot je navedeno v členu 6;
  - (c) kazalnike biotske raznovrstnosti v kmetijskih ekosistemih iz Priloge IV;
  - (d) populacije splošno razširjenih vrst ptic kmetijske krajine iz Priloge V;
  - (e) kazalnike biotske raznovrstnosti v gozdnih ekosistemih iz Priloge VI;
  - (f) številčnost in raznovrstnost vrst opraevalcev v skladu z metodo, določeno na podlagi člena 8(2);
  - (g) območje in stanje območij, zajetih s habitatnimi tipi iz prilog I in II, na svojem ozemlju;
  - (h) območje in kakovost habitata vrst iz člena 4(3) in člena 5(3) na svojem ozemlju.
2. Spremljanje v skladu z odstavkom 1, točka (a), se začne takoj, ko so vzpostavljeni ukrepi za obnovo.
3. Spremljanje v skladu z odstavkom 1, točke (b), (c), (d) in (e), se začne [Urad za publikacije: vstavite datum začetka veljavnosti te uredbe].
4. Spremljanje v skladu z odstavkom 1, točka (f), tega člena se začne eno leto po začetku veljavnosti izvedbenega akta iz člena 8(2).
5. Spremljanje v skladu z odstavkom 1, točke (a), (b) in (c), tega člena v zvezi z zalogami organskega ogljika v mineralnih tleh njivskih površin in deležem kmetijskih zemljišč z visokoraznovrstnimi značilnostmi pokrajine, ter točko (e) v zvezi s stoječimi odmrliimi drevesi, ležečimi odmrliimi drevesi, deležem gozdov z neenakomerno starostno strukturo, povezljivostjo gozdov in zalogami organskega ogljika se izvaja najmanj vsaka tri leta, po možnosti pa vsako leto. Spremljanje v skladu z navedenim odstavkom, točka (c), v zvezi s indeksom travniških metuljev, z navedenim odstavkom, točki (d) in (e), v zvezi s indeksom splošno razširjenih gozdnih ptic ter z navedenim odstavkom, točka (f), v zvezi s vrstami opraevalcev se izvaja vsako leto. Spremljanje v skladu z navedenim odstavkom, točki (g) in (h), se izvaja najmanj vsakih šest let in je usklajeno s ciklom poročanja v skladu s členom 17 Direktive 92/43/EGS.
6. Države članice zagotovijo, da se kazalniki za kmetijske ekosisteme iz člena 9(2), točka (b), ter kazalniki za gozdne ekosisteme iz člena 10(2), točke (a), (b) in (f), te uredbe, spremljajo na način, skladen s spremljanjem, ki se zahteva v skladu z Uredbo (EU) 2018/841 in Uredbo (EU) 2018/1999.

7. Države članice objavijo podatke, ustvarjene s spremljanjem, ki se izvaja v skladu s tem členom, v skladu z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹¹² ter v skladu s pogostostjo spremljanja iz odstavka 5.
8. Sistemi spremljanja v državi članici delujejo na podlagi elektronskih podatkovnih zbirk in geografskih informacijskih sistemov in povečuje dostop do podatkov in storitev tehnologij daljinskega zaznavanja, opazovanja Zemlje (storitve programa Copernicus), senzorjev in naprav *in situ* ali znanstvenih podatkov, ki jih zagotavljajo državljani, ter njihovo uporabo, s čimer se izkoriščajo priložnosti, ki jih zagotavljajo umetna inteligenca ter napredna analiza in obdelava podatkov.
9. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi:
  - (a) navede metode za spremljanje kazalnikov za kmetijske ekosisteme iz Priloge IV;
  - (b) navede metode za spremljanje kazalnikov za gozdne ekosisteme iz Priloge VI;
  - (c) oblikuje okvir za določanje zadovoljivih ravni iz člena 11(3).Taki izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2).

Člen 18 **Poročanje**

1. Države članice Komisiji od [*Urad za publikacije: vstavite datum = začetek veljavnosti te uredbe*] vsako leto elektronsko poročajo o območju, na katerem se bodo izvajali ukrepi za obnovo iz členov 4 do 10, in o ovirah iz člena 7, ki so bile odstranjene.
2. Države članice Komisiji, ki ji pomaga EEA, najmanj vsaka tri leta elektronsko poročajo o naslednjih podatkih in informacijah:
  - (a) napredku pri izvajanju nacionalnega načrta za obnovo, pri vzpostavljanju ukrepov za obnovo ter napredku pri doseganju ciljev in izpolnjevanju obveznosti iz členov 4 do 10;
  - (b) rezultatih spremljanja, opravljenega v skladu s členom 17. Rezultate spremljanja, opravljenega v skladu s členom 17(1), točki (g) in (h), bi bilo treba predložiti tudi v obliki geografsko referenciranih zemljevidov;
  - (c) lokaciji in obsegu območij, na katerih se izvajajo ukrepi za obnovo iz členov 4 in 5 ter člena 9(4), vključno z geografsko referenciranimi zemljevidi navedenih območij;
  - (d) posodobljenem popisu ovir iz člena 7(1);
  - (e) informacijah o napredku pri izpolnjevanju potreb po financiranju v skladu s členom 12(2), točka (l), vključno s pregledom dejansko izvedenih naložb v primerjavi s prvotno predvidenimi naložbami.

Prva poročila se predložijo junija 2031, zajemajo pa obdobje do leta 2030.

3. Komisija sprejme izvedbene akte za določitev oblike, strukture in podrobnih ureditev za predstavitev informacij iz odstavkov 1 in 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se

---

¹¹² Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, 25.4.2007, str. 1).

sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2). Komisiji pri pripravi oblike, strukture in podrobnih ureditev za elektronsko poročanje pomaga EEA.

4. EEA Komisiji zagotovi letni tehnični pregled napredka pri doseganju ciljev in izpolnjevanju obveznosti iz te uredbe na podlagi podatkov, ki jih dajo na voljo države članice v skladu z odstavkom 1 tega člena in členom 17(7).
5. EEA zagotovi Komisiji tehnično poročilo za celotno Unijo o napredku pri doseganju ciljev in izpolnjevanju obveznosti iz te uredbe na podlagi podatkov, ki jih dajo na voljo države članice v skladu z odstavki 1, 2 in 3 tega člena. Uporabi lahko tudi informacije, sporočene v skladu s členom 17 Direktive 92/43/EGS, členom 15 Direktive 2000/60/ES, členom 12 Direktive 2009/147/ES in členom 18 Direktive 2008/56/ES. Poročilo se predloži do junija 2032, nato pa se nadaljnja poročila predložijo vsaka tri leta.
6. Od leta 2029 Komisija vsaka tri leta Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o izvajanju te uredbe.
7. Države članice zagotovijo, da so informacije iz odstavkov 1 in 2 ustrezne in posodobljene, javnosti pa dostopne v skladu z Direktivo 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta, Direktivo 2007/2/ES in Direktivo (EU) 2019/1024 Evropskega parlamenta in Sveta.

POGLAVJE V

PRENOS POOBLASTILA IN POSTOPEK V ODBORU

Člen 19

Sprememba prilog

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 za spremembo Priloge I, da se prilagodijo skupine habitatnih tipov.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 za spremembo Priloge II, da se prilagodi seznam habitatnih tipov in skupin habitatnih tipov.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 za spremembo Priloge III, da se prilagodi seznam morskih vrst iz člena 5 v skladu z najnovejšimi znanstvenimi dokazi.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 za spremembo Priloge IV, da se prilagodijo opis, enota in metodologija kazalnikov za kmetijske ekosisteme v skladu z najnovejšimi znanstvenimi dokazi.
5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 za spremembo Priloge V, da se posodobi seznam vrst, ki se v državah članicah uporabljajo za indeks splošno razširjenih ptic kmetijske krajine.
6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 za spremembo Priloge VI, da se prilagodijo opis, enota in metodologija kazalnikov za gozdne ekosisteme v skladu z najnovejšimi znanstvenimi dokazi.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 za spremembo Priloge VII, da se prilagodi seznam primerov ukrepov za obnovo.

Člen 20

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 19 se prenese na Komisijo za pet let od [*Urad za publikacije: vstavite datum začetka veljavnosti te uredbe*]. Komisija najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja pripravi poročilo v zvezi s prenosom pooblastila. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje takemu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 19 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v temu sklepu. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Preklic ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹¹³.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 19, začne veljati le, če mu Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o navedenem aktu ali če pred iztekom navedenega roka Evropski parlament in Svet obvestita Komisijo, da aktu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 21

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

---

¹¹³ Medinstitucionalni sporazum med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje (UL L 123, 12.5.2016, str. 1).

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 22

Pregled

1. Komisija oceni uporabo te uredbe do 31. decembra 2035.
2. Komisija predloži poročilo o glavnih ugotovitvah ocene Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij. Kadar komisija meni, da je to primerno, poročilu priloži zakonodajni predlog za spremembo ustreznih določb te uredbe, ob upoštevanju potrebe po določitvi dodatnih ciljev za obnovo na podlagi skupnih metod za ocenjevanje stanja ekosistemov, ki niso zajeti v členih 4 in 5, in najnovejših znanstvenih dokazov.

Člen 23

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o obnovi narave.

1.2. Zadevna področja

Področje politike: 09 Okolje in podnebni ukrepi

Dejavnosti:

09 02 – Program za okolje in podnebne ukrepe (LIFE)

09 10 – Evropska agencija za okolje (EEA)

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

Nov ukrep

Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa¹¹⁴

Podaljšanje obstoječega ukrepa

Združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep

1.4. Cilji

1.4.1. Splošni cilji

Cilj predlagane uredbe je prispevati k nenehni, dolgoročni in trajni obnovi biotsko raznovrstne in odporne narave na kopenskih in morskih območjih Unije z obnovo ekosistemov, habitatov in vrst, ter prispevati k doseganju ciljev Unije na področju blažitve podnebja in prilagajanja podnebnju ter izpolnjevanje mednarodne zaveze EU.

V skladu s splošnim ciljem je specifični cilj te predlagane uredbe:

- obnoviti degradirane ekosisteme po vsej EU v dobro stanje do leta 2050, do leta 2030 pa zagotoviti trend njihovega okrevanja. Ko bodo ekosistemi obnovljeni, bi jih bilo treba ohranjati v dobrem stanju.

V skladu s specifičnim ciljem so operativni cilji:

- določiti pravno zavezujoče cilje za obnovo in ohranjanje ekosistemov v dobrem stanju;

- vzpostaviti učinkovit okvir za zagotavljanje izvajanja, zlasti z obveznostjo za države članice, da ocenjujejo ekosisteme in pripravijo nacionalni načrt za obnovo, pa tudi z obveznostjo poročanja in pregleda.

1.4.2. Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, kakšne učinke naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Družba kot celota ima koristi od obnove narave zaradi izboljššanega blaženja podnebnih sprememb in prilagajanja podnebnim spremembam ter obvladovanja tveganja nesreč. Obnova narave nadalje zagotavlja zaposlitvene možnosti in

¹¹⁴ Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

možnosti za ustvarjanje dohodka ter pozitivno vpliva na zdravje državljanov, izboljšano naravno in kulturno dediščino in identiteto, pa tudi boljšo kakovost hrane in vode ter zanesljivo preskrbo z njima. Koristi bo imel tudi širok nabor gospodarskih sektorjev, zlasti tisti, ki so močno odvisni od ekosistemskih storitev, kot so agroživilski sektor, ribištvo, gozdarstvo, vodnogospodarska podjetja, turizem in tudi finančni sektor.

Obnova ekosistemov se je izkazala za stroškovno učinkovito (koristi so veliko večje kot stroški), vendar pa zahteva naložbe, ki povzročajo finančne in oportunitetne stroške upravljavcem zemljišč in naravnih virov, ki jih jim je mogoče nadomestiti s spodbudami, ki jih zagotavljajo vlade in kupci ekosistemskih storitev. Metoda in obseg obnove, vzdrževalni in izravnalni ukrepi, ki jih države članice izberejo za izvajanje Uredbe, bodo natančneje določali, na katere deležnike, kako in kdaj vpliva. Morebitni kratkoročni stroški, povezani z izgubo dohodka, ki jo lahko utrpijo nekatere skupine prebivalstva, kot so kmetje, lastniki gozdov ali ribiči med prehodom na bolj trajnostne prakse, bi se lahko delno ali v celoti krili iz financiranja v okviru EU ter drugih virov financiranja.

Predlagana uredba prav tako vpliva na javne organe na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, saj bi imeli vlogo pri kartiranju in ocenjevanju ekosistemov in njihovih storitev, pa tudi pri načrtovanju, financiranju, izvajanju in spremljanju programov za obnovo. Upravna bremena se poskušajo zmanjšati z uporabo mehanizmov za spremljanje in poročanje v okviru obstoječe zakonodaje za cilje, določene v koraku 1 (zlasti direktiva o pticah in habitatih, okvirna direktiva o vodah ter okvirna direktiva o morski strategiji in uredba o LULUCF), pa tudi s podatki, ki sta jih že neposredno zbrala Evropska agencija za okolje in Skupno raziskovalno središče, na primer prek programa Copernicus. V koraku 2 bodo določeni dodatni cilji in izhodišča za ekosisteme, podatki za katere in mehanizmi za njihovo spremljanje še niso v celoti izoblikovani. Zato bodo obstoječi mehanizmi dopolnjeni z razvojem metode za ocenjevanje stanja vseh ekosistemov.

1.4.3. Kazalniki smotrnosti

Navedite, s katerimi kazalniki se bodo spremljali napredek in dosežki.

Z izvajanjem predloga naj bi se do leta 2030 zagotovil trend okrevanja za ekosisteme povsod v EU, do leta 2050 pa njihova obnovitev v dobro stanje.

Obstajata dva glavna kazalnika, predvidena za spremljanje izvajanja:

- ukrepi/dejavnosti za obnovo in ponovno vzpostavitev, ki jih vzpostavijo države članice za zagotovitev obnove ekosistemov;

- stanje ekosistemov in stanje njihove ohranjenosti na nacionalni in/ali (biogeografski) regionalni ravni ter ali kažejo pozitivne trende glede na ustrezní scenarij zadevnega ekosistema.

Opredelitev dobrega stanja ekosistema in ustrezni ukrepi za obnovo in ponovno oblikovanje se med ekosistemi razlikujejo. Za habitate v skladu s Prilogo I direktive o habitatih so na voljo opredelitve, izhodišča, cilji in spremljanje. Za druge ekosisteme, podatki za katere in mehanizmi za njihovo spremljanje še niso v celoti izoblikovani, je v predlogu določen postopek za razvoj metodologije na ravni EU za ocenjevanje stanja teh ekosistemov, kar omogoča poznejše določanje dodatnih specifičnih ciljev in izhodišč. Vendar v zvezi s številnimi od teh ekosistemov, kot so

urbana, kmetijska in gozdna zemljišča, informacije o številnih kazalnikih v zvezi s stanjem ekosistema že obstajajo prek vseevropskih shem spremljanja (npr. v okviru Forest Europe) ali jih že neposredno zbira Evropska agencija za okolje ali Komisija prek, na primer, programa Copernicus. Kazalniki bi morali biti ustrezni, sprejeti, verodostojni, preprosti in zanesljivi.

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude*

V evropskem zelenem dogovoru je poudarjen pomen boljšega varstva in obnove narave. Strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 določa splošni cilj za obračanje trenda izgube biotske raznovrstnosti, tako da za evropsko biotsko raznovrstnost zagotovi trend okrevanja do leta 2030 ter da bodo do leta 2050 vsi ekosistemi EU obnovljeni, odporni in ustrezno zavarovani. Evropski parlament in Evropski svet sta oba vztrajala pri okrepitvi prizadevanj za obnovo ekosistemov.

Predlagana uredba se bo neposredno uporabljala od dneva začetka njene veljavnosti.

Vendar pa bo treba čim prej začeti opravljati vrsto upravnih nalog, in nekatere se začnejo že leta 2022 (tj. v času priprave na začetek njene veljavnosti, preden jo odobri Evropski parlament in Svet), nekatere pa po začetku veljavnosti. Medtem ko bodo nekatere naloge enkratne (vzpostavitev infrastrukture IT), pa se bodo druge ponavljale, dokler se bo Uredba uporabljala. Zlasti:

pred začetkom veljavnosti Uredbe:

a) 2022–2023: Komisija (GD ENV in JRC) bosta v sodelovanju z agencijo EEA in državami članicami razvila metodologijo za ocenjevanje stanja ekosistemov, spremljanje in izhodišča katerih še niso na voljo, tako da se lahko s spremembo Uredbe določijo dodatni cilji za obnovo. JRC bo GD ENV na podlagi dogovora o izvajanju zagotavljal podporo pri razvoju ustreznih metodologij in izhodišč.

b) 2022–2024: Komisija bo oblikovala smernice o ukrepih za obnovo in praksah upravljanja obnove, da bi države članice spodbudila in jim omogočila zgodnji začetek dejavnosti obnove, tudi v zvezi s tistimi ekosistemi, za katere cilji še niso določeni.

po začetku veljavnosti Uredbe:

c) 2024: Komisija bo na podlagi postopka komitologije sprejela enotno obliko za nacionalne načrte za obnovo (npr. vključno z elektronsko obliko poročanja o popisu rečnih ovir) in obliko poročanja.

d) 2024 in 2025: Komisija bo sprejela smernice o razlagi Priloge II o habitatnih tipih in o novih metodologijah za ocenjevanje stanja ekosistemov (npr. ekosistemi v najbolj oddaljenih regijah, ki niso zajeti z direktivo o habitatih), pa tudi izvedbene akte o metodi za ocenjevanje opravevalcev (metoda bo zagotovila standardiziran pristop k zbiranju letnih podatkov o številčnosti in raznovrstnosti vrst opravevalcev in ocenjevanju trendov opravevalskih populacij) ter za metode spremljanja kazalnikov v kmetijskih in gozdnih ekosistemi.

Države članice začnejo čim prej po začetku veljavnosti Uredbe ekosisteme ocenjevati v smislu območij ekosistemov v dobrem stanju, v degradiranem stanju, ki

so bili v zadnjih 70 letih izgubljeni, ter območij, ki bi bila najprimernejša za ponovno vzpostavitev ekosistema.

e) 2026–2027: Komisija bo od držav članic prejela njihove nacionalne načrte za obnovo, ki jih predložijo v dveh letih po začetku veljavnosti Uredbe. Nacionalni načrti za obnovo bodo vključevali na primer rezultate ocenjevanja ekosistemov, količinsko opredeljeno in prostorsko natančno območje na podlagi potreb po obnovi in ukrepov za obnovo na podlagi kartiranja in popisa, čezmejne vidike, časovni okvir za izvajanje ukrepov za obnovo, stroške izvajanja in načrtovano spremljanje po obnovi ter mehanizem pregleda.

f) 2026–2027 (1. krog, morebitne naknadne posodobitve s strani držav članic): GD ENV bo ob podpori zunanjih (pogodbenih) strokovnjakov in agencije EEA ocenil nacionalne načrte za obnovo, ki jih bodo predložile države članice.

g) 2026–2027: javna naročila (pogodbe o storitvah) za oceno (ali več ocen) učinka in/ali dogovor o izvajanju z JRC za določitev novih ciljev in ustreznih izhodišč.

Države članice bodo morale najmanj vsaka tri leta (prvič pet let od datuma začetka veljavnosti Uredbe) poročati o vzpostavljenih ukrepih za obnovo in o rezultatih njihovega spremljanja.

h) od leta 2030, vsaka tri leta: agencija EEA bo pripravila poročilo o napredku na ravni Unije, ki bo temeljilo na napredku na ravni držav članic pri doseganju ciljev, na podlagi ukrepov za obnovo in trendov na področju stanja, o katerih bodo države članice poročale v okviru svojih obveznosti poročanja, pa tudi na podlagi rezultatov trenda na področju stanja ohranjenosti habitatov in vrst na podlagi podatkov spremljanja, o katerih bodo države članice poročale v skladu s členom 17 direktive o habitatih in členom 12 direktive o pticah ter na podlagi informacij, sporočenih v skladu s členom 15 Direktive 2000/60/ES, členom 12 Direktive 2009/147/ES in členom 18 Direktive 2008/56/ES. Komisija na podlagi poročila agencije EEA o napredku na ravni Unije vsaka tri leta poroča Svetu in Evropskemu parlamentu o izvajanju te uredbe.

i) 2027 ali pozneje: Komisija bo na podlagi rezultatov ocen/-e učinka predlagala revizijo/spremembo Uredbe za vključitev novih ciljev.

Po sprejetju novih ciljev za obnovo bodo države članice pregledale in ustrezno prilagodile svoje nacionalne načrte za obnovo.

j) 2033–2034: GD ENV bo ob podpori agencije EEA ocenil pregledane nacionalne načrte za obnovo.

k) 2030–2050 (stalno): GD ENV bo ob podpori JRC in agencije EEA spremljal izvajanje Uredbe v državah članicah EU za zagotovitev, da uresničuje svoje predvidene cilje in da vse države članice izvajajo zakonodajo EU.

l) Komisija bo do 31. decembra 2035 pregledala izvajanje Uredbe, Evropskemu parlamentu in Svetu pa predložila poročilo o pregledu.

Evropska agencija za okolje (EEA) bo zagotavljala podporo z naslednjimi nalogami: pred začetkom veljavnosti Uredbe (2022–2023):

agencija EEA bo na podlagi napredovanja razprav med sozakonodajalcema začela izvajati naslednje ukrepe:

- razvila oblike in informacijski sistem za nacionalne načrte za obnovo (vključno z načrti za odstranitev rečnih ovir);
- razvila obliko in informacijski sistem za redno poročanje o izvedenih ukrepih ter obnovljenih in ponovno vzpostavljenih območjih, pa tudi o stanju ekosistemov in populacij vrst;
- razvila razlagalni priročnik o habitatnih tipih iz Priloge II;
- zagotavljala podporo pri vzpostavitvi metodologije za spremljanje, kazalnike in ocenjevanje dobrega stanja navedenih ekosistemov/habitatov/vrst, za katere to še ni na voljo kot podlaga za določitev ciljev v koraku 2 (npr. nekateri ekosistemi v najbolj oddaljenih regijah): ta naloga bo opravljena v sodelovanju z JRC in GD ENV;

po začetku veljavnosti (predvidoma leta 2024):

- 2024–2026: podpora pri opredelitvi ciljev, povezanih z območji za ponovno vzpostavitev: državam članicam zagotavljati podporo pri ocenjevanju območja, ki bo ponovno vzpostavljeno za doseganje ugodnega stanja ohranjenosti (priprave bi se lahko začele že pred začetkom veljavnosti);
- 2024–2050: pridobivanje podatkov/ravnanje s podatki/nadzor kakovosti podatkov in upravljanje sistemov/zahtev elektronskega poročanja. To vključuje objavo podatkov in zagotavljanje dostopa do podatkov (npr. interaktivni zemljevidi, preglednice, poročila);
- od leta 2024: spremljanje nekaterih ciljev, na primer prek programa Copernicus, kot so cilji za mesta v zvezi z urbanim zelenim prostorom in drevesno zastornostjo;
- 2024–2050 (stalno): objava in vizualizacija podatkov ter dostop do podatkov (poročila, preglednice, zemljevidi), pri čemer se povsod, kjer je to mogoče, uporabljajo obstoječi informacijski sistemi (Evropski informacijski sistem za biotsko raznovrstnost, center za znanje o biotski raznovrstnosti, evropski informacijski sistem za vode, informacijski sistem za gozdove EU itd.);
- ~2026–2027 (1. krog): podpora pri ocenjevanju nacionalnih načrtov za obnovo, ki jih bodo predložile države članice (skupaj s Komisijo in zunanjim izvajalcem);
- od leta 2030, vsaka tri leta: ocenjevanje poročil držav članic o napredku, doseženem na ravni držav članic in na ravni Unije, pri doseganju ciljev, na podlagi ukrepov za obnovo in trendov na področju stanja, o katerih bodo države članice poročale v okviru svojih obveznosti poročanja (z uporabo oblike poročanja, razvite v skladu z drugo točko te preglednice), pa tudi na podlagi rezultatov trenda na področju stanja ohranjenosti habitatov in vrst na podlagi podatkov spremljanja, ki jih bodo države članice sporočile v skladu s členom 17 direktive o habitatih in členom 12 direktive o pticah, ter na podlagi informacij, sporočenih v skladu s členom 15 Direktive 2000/60/ES, členom 12 Direktive 2009/147/ES in členom 18 Direktive 2008/56/ES;
- 2024–2050: služba za pomoč državam članicam: sistematična podpora državam članicam pri bolj tehničnih vprašanjih v zvezi s spremljanjem, poročanjem, določanjem ciljev, pripravo nacionalnega načrta za obnovo.

V številnih zgoraj navedenih korakih izvajanja bosta uporaba rezultatov raziskav (npr. IPBES in okvirnega programa EU za raziskave in inovacije) in uporaba

znanstvenih orodij (npr. modeliranja, scenarijev, poročila skupine strokovnjakov) podpirali in dopolnjevali delo agencije EEA, JRC in GD ENV.

- 1.5.2. *Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.*

Razlogi za ukrepanje na evropski ravni (predhodno):

- izguba biotske raznovrstnosti in degradacija ekosistemov, vključno s pritiski na ekosisteme, je obsežen in čezmejni izziv in se z njim ni mogoče učinkovito spopasti le na ravni držav članic.

Pričakovana ustvarjena dodana vrednost Unije (naknadno):

- potrebno je usklajeno ukrepanje na ravni EU v pravem obsegu, da bi se dosegle znatne ravni obnove in izkoristile sinergije ter pridobile koristi od povečanja učinkovitosti. Na primer, obnova enega ekosistema (in s tem podpiranje njegove biotske raznovrstnosti) ima pozitivne učinke na druge sosednje ali povezane ekosisteme in njihovo biotsko raznovrstnost. Številne vrste bolje uspevajo v povezani mreži ekosistemov.

- ukrepanje na ravni EU bi ustvarilo enake konkurenčne pogoje, s katerimi bi se odpravila težava „pridobivanja nezasluženi koristi“, tj. nekatere države članice, ki ne sprejemajo pobud za obnovo ekosistemov na svojih ozemljih, lahko pridobijo nepoštene kratkoročne prednosti glede na tiste države članice, ki sprejmejo pobudo za obnovo. To se lahko dogaja predvsem v čezmejnih regijah.

- velikopotezno, usklajeno ukrepanje na področju obnove biotske raznovrstnosti in ekosistemov na ravni EU bo Uniji zagotovilo potrebno verodostojnost, da bo lahko „s svojimi ukrepi dajala zgled“ na mednarodni ravni.

- 1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

Prizadevanja za obnovo ekosistemov so bila do zdaj nezadostna. Ugotovljeni so bili trije neuspehi politike:

1. Prostovoljni cilji so bili neučinkoviti. Prostovoljni cilj strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020, tj. obnoviti najmanj 15 % degradiranih ekosistemov, ni bil dosežen. V ocenjevalni študiji te strategije je bilo ugotovljeno, da je eden izmed razlogov za neuspeh obnove ekosistemov dejstvo, da so bili cilji prostovoljne in ne pravno zavezujoče narave. Posledična nezavezanost in neprednostna politična obravnava dejavnosti obnove sta bili ključni oviri, ki sta botrovali pomanjkanju financiranja in dodeljevanja finančnih sredstev za obnovo. Po drugi strani je bil v okviru strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020 zastavljen tudi cilj v zvezi z invazivni tujerodnimi vrstami, ki je postal s sprejetjem nove uredbe pravno zavezujoč, zaradi česar se je izvajal v veliki meri in prinesel koristi, ki jih ne bi bilo, če bi bil prostovoljne narave.

2. Pomanjkljivosti v obstoječi zakonodaji. Ocena strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020 in nekaterih glavnih zakonodajnih aktov so razkrili težave

pri izvajanju, ki izražajo kompleksnost obravnavanih vprašanj. Poleg tega številne pomanjkljivosti ostajajo, ker vidiki zakonodaje niso dovolj specifični (okvirna direktiva o morskimi strategiji), časovno omejeni (direktiva o habitatih) ali merljivi (okvirna direktiva o morskimi strategiji) za doseganje ciljev obnove.

3. Necelovit pristop. Različni zakonodajni akti obravnavajo ekosisteme ločeno, kar je povzročilo nekaj izzivov pri usklajenem izvajanju. Direktiva o pticah in habitatih, okvirna direktiva o vodah in okvirna direktiva o morskimi strategiji so na splošno skladne, vendar pa je preverjanje primernosti direktiv o pticah in habitatih kljub temu razkrilo nekatere izzive pri izvajanju tam, kjer ti direktivi vzajemno delujeta, na primer pri vodnih telesih, stanje katerih je odvisno od njihovih okoliških obrežnih habitatov, in bi jih bilo treba obravnavati celovito za doseganje specifičnih ciljev obnove, kot na primer pri poplavnih območjih.

1.5.4. Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

Pobuda spada v okvir evropskega zelenega dogovora, strategije EU za trajnostno rast. Ta vključuje cilj, da se zagotovi trend okrevanja evropske biotske raznovrstnosti do leta 2030 in da so vsi ekosistemi EU obnovljeni do leta 2050. Določa zavezujoče cilje za obnovo degradiranih ekosistemov, habitatov in vrst, tako da se jih povrne v dobro stanje. Prav tako izhaja iz ciljev, določenih v strategiji EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030, ter prispeva k njihovem doseganju.

Pobuda spada v razdelek 3 (Naravni viri in okolje), naslov 9 (Okolje in podnebni ukrepi), večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027. Zakonodaja bo pomagala mobilizirati sredstva za doseganje cilja zagotavljanja 7,5-odstotne letne porabe v večletnem finančnem okviru za cilje biotske raznovrstnosti v letu 2024 in 10-odstotne letne porabe v večletnem finančnem okviru za cilje biotske raznovrstnosti v letih 2026 in 2027, ob hkratnem upoštevanju obstoječih prekrivanj med podnebnimi cilji in cilji biotske raznovrstnosti.

Predlog dopolnjuje druge ukrepe iz strategije za biotsko raznovrstnost do leta 2030, zlasti: 1) sodelovanje z industrijo in podjetji za krepitev trajnostnega upravljanja podjetij; 2) razvoj taksonomije EU za trajnostno financiranje in prenovljene strategije za trajnostno financiranje za zagotavljanje biotski raznovrstnosti prijaznih naložb; 3) krepitev mednarodnega sodelovanja za spodbujanje sprejetja podobnih ukrepov (to spada v poglavje 14 – Zunanje delovanje – večletnega finančnega okvira).

V strategiji za biotsko raznovrstnost je določen cilj za letno sprostitvev najmanj 20 milijard EUR, tj. zneska, ki bo porabljen za naravo, vključno s prednostnimi naložbami v omrežje Natura 2000 in zeleno infrastrukturo, ter za pripravo namenske pobude za naravni kapital in krožno gospodarstvo v okviru programa InvestEU, ki bo mobilizirala najmanj 10 milijard EUR v naslednjih desetih letih. Poleg tega prenovljena strategija za trajnostno financiranje iz julija 2021 podpira gospodarske dejavnosti, ki prispevajo k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, ter vzpostavlja okvir za zagotovitev, da finančni sistem prispeva k zmanjševanju obstoječih in prihodnjih tveganj za biotsko raznovrstnost ter bolje odraža način, kako izguba biotske raznovrstnosti vpliva na dobičkonosnost podjetij in dolgoročne obete.

V obdobju 2021–2027 se bodo odhodki za podporo (izvajanju v državah članicah) krili iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada, Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, Evropskega sklada za regionalni razvoj, Kohezijskega sklada,

programa za okolje in podnebne ukrepe (LIFE), okvirnega programa za raziskave in inovacije (Obzorje 2020), Evropskega sklada za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo, sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu in regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, vesoljskega programa Unije, Instrumenta za povezovanje Evrope, Evropskega socialnega sklada plus, programa InvestEU, mehanizma Unije na področju civilne zaščite ter nacionalnega financiranja držav članic EU in zasebnega financiranja.

1.5.5. *Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev*

Izvajanje predloga nove uredbe bo vključevalo nove naloge in dejavnosti za Komisijo. Za to bodo potrebni človeški viri, podpora agencije EEA, sredstva za javna naročila zunanjim izvajalcem ter en ali več dogovorov o izvajanju z JRC.

V GD ENV bo za izvajanje uredbe potrebnih pet dodatnih uslužbencev z EPDČ (4 uslužbenci AD + 1 uslužbenec AST).

Izvedbene naloge iz 1.5.1 bodo močno povečale delovno obremenitev GD ENV, na primer v zvezi z:

- ocenjevanjem nacionalnih načrtov za obnovo in dodatnim poročanjem držav članic (redno poročanje o spremljanju in izvajanju ukrepov za obnovo);
- razvojem različnih komitoloških aktov in njihovih prihodnjih sprememb;
- vodenjem posebnega novega odbora, ustanovljenega v skladu s to zakonodajo (najmanj dve zasedanji na leto), kot tudi sestankov strokovne skupine;
- razvojem različnih smernic in informativnega gradiva, ki so potrebni za zagotavljanje podpore državam članicam pri izvajanju nove uredbe.

Dodatne naloge držav članic v zvezi z načrtovanjem in poročanjem ter njihovi posledični podatkovni tokovi bodo zahtevali pripravo, ocenjevanje in spremljanje s strani GD ENV. Izvedbeni akti, predvideni v uredbi, pa tudi prihodnje spremembe akta za določitev novih ciljev v zvezi z obnovo, bodo prav tako povzročili precejšnjo delovno obremenitev v smislu priprave in zakonodajnih postopkov. Za dele (tehničnega) dela, ki bo oddano zunanjim izvajalcem ali agenciji EEA / JRC, bo GD ENV potreboval vire za usklajevanje, usmerjanje in nadzorovanje tega dela.

Posebna politična teža in daljnosežno področje uporabe nove uredbe, ki se dotika področja pristojnosti številnih drugih služb Komisije, bosta zahtevala veliko priprav in analitičnega dela za vodenje sodelovanja – na politični in delovni ravni – z drugimi oddelki Komisije, agencijo EEA, Svetom in Evropskim parlamentom, deležniki in vladnimi organi držav članic.

Vse navedene naloge zahtevajo trajno veliko sposobnost politične presoje, poznavanje politike, analitična znanja in spretnosti, neodvisnosti in vzdržljivosti v celotnem obdobju dolgoročnega izvajanja zakonodaje, za kar so potrebni stalni uslužbenci AD in ne pogodbeni uslužbenci, zaposleni za določen čas.

Zunanje izvajanje se bo uporabljalo v največji možni meri, vendar pa tudi to zahteva nadzor. Poleg tega obstajajo ključne naloge, ki so politično zelo občutljive in jih mora opraviti Komisija.

JRC:

z JRC je predviden en ali več dogovorov o izvajanju za vzpostavitev metodologije za spremljanje, izbiro kazalnikov in ocenjevanje dobrega stanja za tiste ekosisteme, za katere to še ni na voljo, in za določanje novih ciljev in ustreznih izhodišč v koraku 2. Ocenjeni proračun za to dejavnost znaša 350 000 EUR na leto. Ocena temelji na predhodnih dogovorih o izvajanju in/ali pogodbah s podobnimi značilnostmi.

Naročila storitev:

številne izvedbene naloge bodo zahtevale zunanjo podporo strokovnjakov, na primer:

- ocenjevanje nacionalnih načrtov za obnovo (ki jih bodo države članice predložile do začetka leta 2026¹¹⁵);

- oblikovanje smernic o obnovi za države članice.

Proračun, potreben za te pogodbe, znaša po ocenah 600 000 EUR na leto. V prvih letih bo poudarek na oblikovanju smernic, medtem ko bo v naslednjih letih na nacionalnih načrtih za obnovo (leto 2026). Ta ocena temelji na proračunu, ki je potreben za primerljivo nalogo v skladu z okvirno direktivo o vodah, tj. pregled načrtov upravljanja povodja.

Za javno naročanje (naročila storitev) ene ali več ocen učinka za nove (korak 2) cilje znaša ocenjeni triletni proračun 300 000 EUR na leto.

Agencija EEA:

agencija EEA bo Komisiji zagotavljala podporo v pripravljalni fazi (2022–2023, čeprav bodo dodatni viri na voljo šele od leta 2023), pa tudi med izvajanjem uredbe. To vključuje znatno delovno obremenitev v obliki številnih novih nalog za agencijo EEA (glej naloge iz 1.5.1). Ocenjeno število dodatnih uslužbencev z EPDČ, ki jih bo agencija EEA potrebovala za te naloge, znaša 7 začasnih uslužbencev (ZU) + 5 pogodbenih uslužbencev (PU). Od teh bo 1 ZU na ravni AST, kjer bo opravljal pomožne naloge (upravno in finančno poslovanje ter podpora). Poleg tega bi agencija EEA potrebovala dodaten proračun predvsem za infrastrukturo IT v višini 1 433 000 EUR do leta 2027, strokovno znanje na področju ekosistemov (150 000 EUR/leto do leta 2027) in operativni proračun v višini 3 406 000 EUR do leta 2027.

Ocena temelji na zmogljivosti in strokovnem znanju, pa tudi infrastrukturi IT, potrebni za izvedbo teh nalog. Glej podrobno utemeljitev spodaj.

---

¹¹⁵ Odvisno od tega, kdaj bo uredba začela veljati, kar pa je odvisno od datuma sprejetja.

V agenciji EEA bodo potrebni naslednji profili osebja:

1. Področje	2. Dodatna delovna mesta	3. Proračun	4. Naloge	5. Časovni okvir
<p>Tematsko strokovno znanje, ki vključuje „ekosistemske cilje“:</p> <p>cilj teh delovnih mest bi bil zagotavljanje poglobljenega tematskega strokovnega znanja na področju vseh 7 „ekosistemskih tipov“, za katere bo zakon o obnovi narave določal cilje (treba je opozoriti, da lahko nekateri strokovnjaki pokrivajo več „ekosistemskih tipov“ in da „nekateri ekosistemski tipi“ zahtevajo več kot enega strokovnjaka, npr. oprasovalci). Ti strokovnjaki bi nato zagotavljali podporo v celotnem naboru 11 nalog, navedenih v zgornji preglednici.</p>	<p>5 uslužbencev AD 6 s katero koli kombinacijo naslednjega strokovnega znanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obnova mokrišč (vključno s ponovnim mokrenjem šotič, močvirij & obalnih mokrišč) - obnova gozdnega ekosistema - kmetijski ekosistemi in travnišča, vključno z resavami in grmičevjem, pticami kmetijske krajine - obnova sladkovodnih ekosistemov: jezera in aluvialni habitati, vključno z rečnimi ovirami - obnova morskih ekosistemov, vključno z obalnimi - obnova urbanih ekosistemov 	<p>proračun v višini 150 000 EUR na leto za podpiranje strokovnega znanja v zvezi z vsemi navedenimi ekosistemi, ki ne bi bili močno zastopani s 6 zaposlenimi ali bi bilo v zvezi z njimi potrebno dodatno delo, npr. morski ekosistemi zajemajo veliko število ekosistemov, ki so razvrščeni v eno skupino, podobno gozdni in kmetijski ekosistemi zajemajo 85 % površine EU.</p>	<p>Ključno tehnično znanje, potrebno na področju glavnih ekosistemskih tipov, ki bo imelo vodilno vlogo pri naslednjih nalogah v okviru nalog, predvidenih v pravilih o obnovi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Začetek dela v zvezi z oblikovanjem in izvajanjem oblike za nacionalni načrt za obnovo za ekosistemske tipe (če je vire mogoče dati na voljo pred izvajanjem) 2. Podpora pri opredelitvi ciljev, povezanih z območji za ponovno vzpostavitev ekosistemskega tipa 3. Začetek dela v zvezi z oblikovanjem oblike poročanja 6. Podpora pri ocenjevanju nacionalnih načrtov za obnovo na področju ključnega ekosistemskega tipa 7. Začetek ocenjevanja poročil držav članic o napredku 9. Podpora pri določitvi metode za spremljanje, kazalnike in ocenjevanje dobrega stanja na področju ključnih ekosistemskih tipov 10. Začetek dela na področju ključnih odzivov v službi za pomoč državam članicam <p>Poleg tega bodo ta delovna mesta prispevala:</p> <ul style="list-style-type: none"> • k zagotavljanju podpore za večjo kakovost podatkov, prejetih v okviru poročanja o direktivah o naravi, ki je trenutno slaba • k povezovanju JRC in usklajevanju njegovih nalog v zvezi z razvojem metodologij za merjenje napredka na področju uresničevanja obnove <p>Ključno tehnično znanje, potrebno za zagotavljanje podpore pri</p>	<p>Začetek: od leta 2023: naloge 1., 2., 3., 9., 10.</p> <p>Obdobje 2026–2027: naloga 6.</p> <p>Začetek: od leta 2030: naloga 7.</p>

	- opraševalci		naslednjih nalogah, predvidenih v pravilih o obnovi: 7. Zagotavljanje podpore pri ocenjevanju poročil držav članic o napredku, zlasti v zvezi z večjimi ključnimi ekosistemi 8. Zagotavljanje podpore pri spremljanju ciljev za mesta 9. Določitev metode za spremljanje, kazalnike in ocenjevanje dobrega stanja 10. Zagotavljanje podpore službi za pomoč državam članicam, poleg tega bodo ti strokovnjaki za tematska tehnična vprašanja zagotavljali: <ul style="list-style-type: none"> • dodatno podporo tehničnemu strokovnemu znanju, potrebnemu za spremljanje vseh ekosistemskih tipov • oceno/nadzor kakovosti zbranih tehničnih podatkov 	
	1 FS IV za zagotavljanje tehnične podpore pri obnovi			
	1 uslužbenec AST za zagotavljanje podpore na področju upravnega in finančnega poslovanja.			
Strokovno znanje na področju podatkovne analitike (podatkovne zbirke, GIS, poročanje, analiziranje itd.) za zagotavljanje podpore pri poročanju itd.: Cilj teh delovnih mest bi bil zagotavljati podporo pri podatkovni analitiki, potrebni za ocenjevanje kakovosti napredka na področju zakona o obnovi narave in nacionalnih načrtov za obnovo. To področje dela bi	1 FS IV podatkovna podpora pri poročanju, podatkovne zbirke in pregledovalniki, analize podatkov itd.	Zagonski stroški okvira za poročanje 600 000 za nadgradnjo razvoja obstoječe infrastrukture IT Stroški vzdrževanja na leto 200 000 na leto	Vodilne naloge na področju oblikovanja javne souporabe podatkov v realnem času. To bi vključevalo tudi predvidene naloge, kot so navedene zgoraj: 4. podpora pri pridobivanju podatkov/ravnanju s podatki/nadzoru kakovosti podatkov. To vključuje zagotavljanje podpore informacijskemu sistemu ter stroške IT za oceno/nadzor kakovosti 5. Objava podatkov in dostop javnosti do podatkov (npr. interaktivni zemljevidi, preglednice, poročila) in vzdrževanje podatkovnih zbirk 8. Tehnična podpora pri spremljanju ciljev za mesta 10. Ustanovitev in vzdrževanje službe za pomoč državam članicam	Pred začetkom izvajanja v letu 2022 Vzdrževanje v skladu s pravili o obnovi

<p>zajemalo poročanje (pridobivanje podatkov/ravnanje s podatki/nadzor kakovosti podatkov), podporo informacijskim sistemom (npr. pregledovalniki, preglednice, interaktivni zemljevidi), podporo pri podatkovni analitiki, vključno z GIS. Področje podatkovnih in informacijskih storitev agencije EEA je trenutno preobremenjeno in dodatni viri za zagotavljanje zadostne podpore IT bodo ključni, da bo lahko agencija EEA začela izvajati te nove naloge.</p>	<p>2 FS IV strokovnjaka za statistiko GIS</p>		<p>Tehnični strokovnjak za</p> <ul style="list-style-type: none"> • prostorsko načrtovanje ekosistemskih tipov za ocenjevanje območja, ki se obnavlja • kartiranje popisov rek in podatkov spremljanja (statistika in interpolacija) 	
<p>Splošno usklajevanje in upravljanje za usklajevanje poročanja, Eionet, usklajevanje med državami članicami</p> <p>Cilj tega delovnega mesta bi bilo vodenje splošnega usklajevanja postopka poročanja, kjer bo večina dela opravljena na delovnem mestu, navedenem zgoraj.</p>	<p>1 uslužbenec AD 7 vodenje in usklajevanje pregleda nacionalnega načrta za obnovo, krepitev zmogljivosti v državah članicah za razvoj, pregled in izvajanje nacionalnega načrta za obnovo</p>	<p>Srečanja 20 000 na leto Komunikacija</p>	<p>Ta ključni strokovnjak bo usklajevalna funkcija, ki bo pomagala pri usklajevanju pregleda nacionalnega načrta za obnovo, dejavnosti krepitev zmogljivosti v državah članicah in izvajanju nacionalnega načrta za obnovo. Prav tako je predvideno, da bo ta oseba opravljala naslednje naloge:</p> <p>5. Objava podatkov in dostop do njih (npr. interaktivni zemljevidi, preglednice, poročanje)</p> <p>6. Podpora pri ocenjevanju nacionalnih načrtov za obnovo</p> <p>7. Podpora pri ocenjevanju poročil držav članic o napredku</p> <p>10. Usklajevanje službe za pomoč državam članicam</p>	<p>Začetek izvajanja</p>
<p>SEŠTEVEK</p>	<p>1 x AD 7 5 x AD 6 1 x AST 4 x FS IV</p>	<p>Naročila storitev (strokovno znanje na področju ekosistemov):</p>		

		150 000 EUR/leto Stroški IT: zagonski stroški 600 000 + 200 000/1 eto izvajanja		
Dodatna podpora za opraševalce – mreža za spremljanje opraševalcev	1 FS IV opraševalci/statistične metode		<ul style="list-style-type: none"> • Povezovanje in usklajevanje strokovnjakov za opraševalce v JRC 	
SKUPAJ	1 x AD 7 5 x AD 6 1 x AST 5 x FS IV			

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

- Časovno omejeno
  - od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
  - finančne posledice med letoma LLLL in LLLL za odobritve za prevzem obveznosti ter med letoma LLLL in LLLL za odobritve plačil.
- Časovno neomejeno
  - izvajanje z obdobjem uvajanja od 1. januarja 2022 do 1. januarja 2024,
  - ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja¹¹⁶

- Neposredno upravljanje** – Komisija:
  - z lastnimi službami, vključno s svojim osebjem v delegacijah Unije,
  - prek izvajalskih agencij.
- Deljeno upravljanje** z državami članicami.
- Posredno upravljanje**, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:
  - tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
  - mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
  - EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
  - organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe,
  - subjektom javnega prava,
  - subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor imajo ti subjekti ustrezna finančna jamstva,
  - subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščen za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki imajo ustrezna finančna jamstva,
  - osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.
  - Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.

Opombe

---

¹¹⁶ Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Pobuda vključuje javno naročanje, dogovore o izvajanju, povečanje prispevka za agencijo EEA in vpliv na človeške vire COM. Za to vrsto odhodkov se uporabljajo standardna pravila.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

n. r. – glej zgoraj

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

n. r. – glej zgoraj

2.2.3. Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

n. r. – glej zgoraj

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe, npr. iz strategije za boj proti goljufijam.

n. r. – glej zgoraj

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif. 117	držav Efte ¹¹⁸	držav kandidatk 119	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
3	09 02 01 – Narava in biotska raznovrstnost	dif.	DA	NE	/NE	NE
3	09 10 02 – Evropska agencija za okolje	dif.	DA	DA	NE	NE
7	20 01 02 01 – Prejemki in nadomestila	nedif.	NE	NE	NE	NE
7	20 02 01 01 – Pogodbeni uslužbenci	nedif.	NE	NE	NE	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice: n. r.

¹¹⁷ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

¹¹⁸ Efte: Evropsko združenje za prosto trgovino.

¹¹⁹ Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje

- Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	3	Razdelek 3: Naravni viri in okolje
--	---	------------------------------------

GD ENV			Leto 2022	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje									
09 02 01 – Narava in biotska raznovrstnost	obveznosti	(1a)	0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6.600
	plačila	(2a)	0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6.600
Proračunska vrstica	obveznosti	(1b)							
	plačila	(2b)							
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ¹²⁰									
Proračunska vrstica		(3)							
Odobritve za GD <.....> SKUPAJ	obveznosti	= 1a + 1b + 3	0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6.600
	plačila	= 2a + 2b + 3	0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6.600

¹²⁰ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

Zgoraj navedeni znesek bo potreben za podporo različnim izvedbenim nalogam, povezanim z zakonodajnimi določbami, ki jih bosta izvajala GD ENV in JRC. Naročene storitve vključujejo splošne podporne pogodbe za izvajanje zakona o obnovi narave in oceno učinka podpornih pogodb pri določanju novih ciljev za obnovo.

Poleg tega so bili v to kategorijo vključeni dogovori o izvajanju z JRC, zlasti za določitev metode za spremljanje, kazalnike in ocenjevanje dobrega stanja za cilje za obnovo, za katere to še ne obstaja, pa tudi za pripravo in podporo na področju vzpostavitve sistema spremljanja za nekatere cilje.

Vsi stroški razen za človeške vire in upravo		(v milijonih EUR (na tri decimalna mesta natančno))						
Naloge	Viri	2022	2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ
Splošna podpora za izvajanje zakona o obnovi narave (za ocenjevanje nacionalnih načrtov za obnovo, za oblikovanje smernic za države članice ...)	Naročila storitev / zunanji strokovnjaki	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	3,600
Določitev metode za spremljanje, kazalnike in ocenjevanje dobrega stanja. Priprava in podpora na področju spremljanja nekaterih ciljev za obnovo.	Dogovor o izvajanju med ENV - JRC	0,350	0,350	0,350	0,350	0,350	0,350	2,100
Ocena učinka novih ciljev za obnovo	Podporna/-e pogodba/-e za oceno učinka				0,300	0,300	0,300	0,900
SKUPAJ:		0,950	0,950	0,950	1,250	1,250	1,250	6,600

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira			3	Naravni viri in okolje					
Agencija EEA				2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ
Naslov 1: Odhodki za zaposlene	obveznosti	(1)		1,023	2,086	2,128	2,170	2,214	9,621
	plačila	(2)		1,023	2,086	2,128	2,170	2,214	9,621
Naslov 2: Infrastrukturni, upravni odhodki	obveznosti	(1a)		0,275	0,281	0,287	0,292	0,298	1,433
	plačila	(2a)		0,275	0,281	0,287	0,292	0,298	1,433
Naslov 3: Odhodki za poslovanje	obveznosti	(3 a)		1,004	0,587	0,596	0,605	0,614	3,406
	plačila	(3b)		1,004	0,587	0,596	0,605	0,614	3,406
Odobritve za agencijo EEA SKUPAJ	obveznosti	= 1 + 1a + 3a		2,302	2,954	3,011	3,067	3,126	14,460
	plačila	= 2 + 2a + 3b		2,302	2,954	3,011	3,067	3,126	14,460

Opombe v zvezi z odhodki za agencijo EEA:

Naslov 1 Stroški na EPDČ so izračunani:

- začasne uslužbenke (AD/AST) glede na povprečne stroške za zaposlene v višini 157 000 EUR/leto, pomnoženo z 1,342 (koeficient za življenjske stroške v Københavnu);
- za pogodbene uslužbenke glede na povprečne stroške za zaposlene v višini 85 000 EUR/leto x 1,342;
- ob upoštevanju letne 2-odstotne stopnje inflacije, ki se uporablja od leta 2024;
- v prvem letu (2023) so stroški za zaposlene izračunani le za pol leta na podlagi predpostavke, da ne bo vse osebje zaposleno že januarja 2023.

Naslov 2: ta naslov vključuje javne storitve, najemnine in storitve ter potrebe po IT in komunikaciji za končne uporabnike, na primer prenosne računalnike, telefonijo, gostovanje. Stroški so prilagojeni glede na 2-odstotno stopnjo inflacije na leto.

Stroške **Naslova 3** sestavljajo:

- stroški IT, potrebni za oceno & nadzor kakovosti podatkov, zbranih od držav članic (600 000 EUR za začetni razvoj in strukturo sistema IT, 200 000 za letno vzdrževanje). Agencija EEA po poskusila uporabiti zunanje strokovnjake za IT (na kraju samem ali zunaj prostorov, tako da bo mogoče doseči nadaljnjo učinkovitost). Upoštevajte, da gre pri teh stroških za dodatne stroške za IT iz Naslova 2, povezane z obstoječimi podatkovnimi zbirkami in sistemi IT agencije EEA.
- Letna posodobitev posebnega informacijskega sistema na področju zakona o obnovi narave za njihovo gostovanje ter predvsem predstavitev podatkov in drugih komunikacijskih aplikacij (200 000 EUR).
- Podporne pogodbe za strokovno znanje na področju ekosistemov (naročilo storitev, študij): 150 000 EUR na leto.
- Razvoj in oblikovanje 9 kazalnikov, plus 1 sestavljen kazalnik (60 strani): 15 000 EUR na leto
- Komunikacijske dejavnosti: objava enega glavnega poročila na leto (v digitalni, ne papirni obliki): 15 000 EUR na leto
- Srečanja Eionet 1 fizično srečanje na leto 20 000 EUR

Potrebno povečanje prispevka EU agenciji EEA bo izravnano z ustreznim zmanjšanjem sredstev programa LIFE (proračunska vrstica 09 02 01 – *Narava & biotska raznovrstnost*).

EUR (v milijonih)

			2022	2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)							
	plačila	(5)							
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)							
Odobritve iz RAZDELKA 3 (ENV + EEA) večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	= 4 + 6	0,950	3,252	3,904	4,261	4,317	4,376	21,060
	plačila	= 5 + 6	0,950	3,252	3,904	4,261	4,317	4,376	21,060

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ (vsi razdelki za poslovanje)	obveznosti	(4)							
	plačila	(5)							
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ (vsi razdelki za poslovanje)		(6)							

Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 6 (ENV + EEA) večletnega finančnega okvira SKUPAJ (referenčni znesek)	obveznosti	= 4 + 6	0,950	3,252	3,904	4,261	4,317	4,376	21,060
	plačila	= 5 + 6	0,950	3,252	3,904	4,261	4,317	4,376	21,060

Razdelek večletnega finančnega okvira	7	„Upravni odhodki“
--	----------	-------------------

Ta oddelek se izpolni s „proračunskimi podatki upravne narave“, ki jih je treba najprej vnesti v Prilogo k oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga (Priloga V k notranjim pravilom), ki se prenese v sistem DECIDE za namene posvetovanj med službami.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

			Leto 2022	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			SKUPAJ
GD ENV												
• Človeški viri				0,785	0,85	0,785	0,785	0,785				3,925
• Drugi upravni odhodki ¹²¹				0,114	0,114	0,114	0,114	0,114				0,570
GD ENV SKUPAJ		odobritve		0,899	0,899	0,899	0,899	0,899				4,495

Izračunani stroški na EPDČ (AD/AST) znašajo 157 000 EUR/leto. Drugi odhodki za poslovanje predstavljajo zasedanja odbora in sestanke strokovne skupine, misije in druge stroške, povezane s tem osebjem.

Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ		(obveznosti skupaj = plačila skupaj)		0,899	0,899	0,899	0,899	0,899				4,495
--	--	---	--	-------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	--------------

¹²¹ Potrebe po odobritvah za upravne zadeve se krijejo z odobritvami, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na obstoječe proračunske omejitve.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2022	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	0,950	4,151	4,803	5,160	5,216	5,275	25,555
	plačila	0,950	4,151	4,803	5,160	5,216	5,275	25,555

3.2.2. Ocenjene realizacije, financirane z odobritvami za poslovanje

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije ↓			Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)										SKUPAJ		
	REALIZACIJE																		
	Vrsta 122	povprečni stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število realizacij skupaj
SPECIFIČNI CILJ št. 1 ¹²³ ...																			
– realizacija																			
– realizacija																			
– realizacija																			
Seštevek za specifični cilj št. 1																			
SPECIFIČNI CILJ št. 2 ...																			

¹²² Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest ...).

¹²³ Kakor je opisan v točki 1.4.2 „Specifični cilji ...“.

- realizacija																		
Seštevek za specifični cilj št. 2																		
SKUPAJ																		

3.2.3. Povzetek ocenjenih posledic za človeške vire

v agenciji EEA;

- Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

potrebe po osebju v agenciji EEA (v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno))

	2022	2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ
Začasni uslužbenci (razredi AD)		0,632	1,289	1,315	1,342	1,368	5,947
Začasni uslužbenci (razredi AST)		0,105	0,215	0,219	0,224	0,228	0,991
Pogodbeni uslužbenci		0,285	0,582	0,593	0,605	0,617	2,683
Napoteni nacionalni strokovnjaki							
SKUPAJ		1,023	2,086	2,128	2,170	2,214	9,621

Stroški na EPDČ so izračunani:

- začasne uslužbence (AD/AST) glede na povprečne stroške za zaposlene v višini 157 000 EUR/leto, pomnoženo z 1,342 (koeficient za življenjske stroške v Københavnu);
- za pogodbene uslužbence glede na povprečne stroške za osebje v višini 85 000 EUR/leto x 1,342;
- v prvem letu (2023) so stroški za zaposlene izračunani le za pol leta na podlagi predpostavke, da ne bo vse osebje zaposleno že januarja 2023.

potrebe po osebju v agenciji EEA (v EPDČ)

	2022	2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ
Začasni uslužbenci (1 razred AD 7 + 5 razredov AD 6)		6	6	6	6	6	
Začasni uslužbenci (razred AST)		1	1	1	1	1	
Pogodbeni uslužbenci (3 razredi GF-4 + 1 razred GF-3)		5	5	5	5	5	
Napoteni nacionalni strokovnjaki							
SKUPAJ		12	12	12	12	12	

V Komisiji

- Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
 – Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	Leto 2022	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 20 26	Leto 20 27	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)									
20 01 02 01 (sedež in predstavništva Komisije)	65,0	65,0	65,0	65,0	65,0	65,0			
20 01 02 03 (delegacije)									
01 01 01 01 (posredne raziskave)									
01 01 01 11 (neposredne raziskave)									
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)¹²⁴									
20 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)									
20 02 03 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)									
XX 01 xx yy zz ¹²⁵	– na sedežu								
	– na delegacijah								
01 01 01 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)									
01 01 01 12 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)									
SKUPAJ	65,0	65,0	65,0	65,0	65,0	65,0			

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Za GD ENV so potrebna 4 dodatna delovna mesta uslužbencev AD za splošno izvajanje uredbe ter za zagotavljanje kontinuitete za pripravo, postopke priprave in odobritve sekundarne zakonodaje v skladu z roki, predlaganimi v Uredbi. Dodatno je potreben 1 uslužbenec AST za zagotavljanje podpore pri splošnem izvajanju zakonodaje.
Zunanji sodelavci	n. r.

¹²⁴ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

¹²⁵ Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

Predlog/pobuda:

- se lahko v celoti financira s prerazporeditvijo znotraj zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira;

Dodatne naloge, ki jih mora prevzeti Komisija, pomenijo dodatne potrebe po sredstvih, ki se nanašajo na višino prispevka Unije in delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom za Evropsko agencijo za okolje. Te bodo financirane iz proračunske vrstice 09 02 01 – program LIFE Narava & biotska raznovrstnost.

Stroški, predvideni v proračunski vrstici 09 02 01, bodo kriti iz programa LIFE in načrtovani v okviru letnega načrtovanja upravljanja GD ENV. Potrebe po človeških virih se po možnosti zadovoljijo z dodatno dodelitvijo v okviru letnega postopka dodelitve človeških virov.

- zahteva uporabo nedodeljene razlike do zgornje meje v zadevnem razdelku večletnega finančnega okvira in/ali uporabo posebnih instrumentov, kot so opredeljeni v uredbi o večletnem finančnem okviru;

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice, ustrezne zneske in instrumente, ki naj bi bili uporabljeni.

- zahteva spremembo večletnega finančnega okvira.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

Udeležba tretjih oseb pri financiranju

V predlogu/pobudi:

- ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb;
- je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N ¹²⁶	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

¹²⁶ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude. Nadomestite „N“ s pričakovanim prvim letom izvajanja (na primer: 2021). Naredite isto za naslednja leta.

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
  - za lastna sredstva,
  - za druge prihodke.

navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ¹²⁷						
		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
Člen								

Za namenske prejeme navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

[...]

Druge opombe (npr. metoda/formula za izračun posledic za prihodke ali druge informacije).

[...]

¹²⁷

Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.